

PROGRAM STUDIÓW

Obowiązuje od roku akademickiego: 2026/2027

Kierunek studiów: LEKARSKI

1. Kod ISCED: 0912
2. Forma/formy studiów*: STACJONARNA/NIESTACJONARNA
3. Liczba semestrów: 12
4. Tytuł zawodowy nadawany absolwentom: LEKARZ
5. Profil kształcenia: OGÓLNOAKADEMICKI
6. Dziedzina nauki/sztuki*: DZIEDZINA NAUK MEDYCZNYCH I NAUK O ZDROWIU
7. Dyscyplina naukowa/artystyczna*:
 - ✓ dyscyplina wiodąca: NAUKI MEDYCZNE – 329 ECTS (90% punktów ECTS)
 - ✓ dyscypliny uzupełniające: NAUKI O ZDROWIU – 37 ECTS (10% punktów ECTS)
8. Liczba punktów ECTS konieczna do ukończenia studiów: 368
 - 1) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: **233 – studia stacjonarne, 233 – studia niestacjonarne***
 - 2) liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć kształtujących umiejętności praktyczne w wymiarze większym niż 50% ogólnej liczby punktów ECTS): NIE DOTYCZY
 - 3) liczba punktów ECTS, którą student musi uzyskać w ramach zajęć związanych z prowadzoną działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów w wymiarze większym niż 50% ogólnej liczby punktów ECTS): 342
 - 4) liczba punktów ECTS, którą student uzyskuje realizując zajęcia podlegające wyborowi (co najmniej 30%¹ ogólnej liczby punktów ECTS): 44

¹ wskaźnik procentowy może być inny jeżeli standardy kształcenia stanowią inaczej

5) liczba punktów ECTS, jaką student musi uzyskać w ramach zajęć z dziedziny nauk humanistycznych lub nauk społecznych, nie mniejsza niż 5 ECTS - w przypadku kierunków studiów przyporządkowanych do dyscyplin w ramach dziedzin innych niż odpowiednio nauki humanistyczne lub nauki społeczne²: 26

9. **Łączna liczba godzin zajęć: 9349 – studia stacjonarne, 9289 – studia niestacjonarne*** – w tym:

- liczba godzin zajęć prowadzonych z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia: **5922 – studia stacjonarne, 5862 – studia niestacjonarne***
- liczba godzin zajęć prowadzona z wykorzystaniem metod i technik kształcenia na odległość: **485 – studia stacjonarne, 485 – studia niestacjonarne***

10. **Koncepcja i cele kształcenia** (w tym opis sylwetki absolwenta):

Studia na kierunku Lekarskim trwają 6 lat (12 semestrów). Absolwenci kierunku Lekarskiego otrzymują dyplom i tytuł zawodowy lekarza. Po ukończeniu studiów absolwenci przystępują do Lekarskiego Egzaminu Końcowego, a po jego zdaniu uzyskują prawo wykonywania zawodu lekarza uprawniające do podjęcia pracy w publicznych i niepublicznych zakładach opieki zdrowotnej, ośrodkach naukowo-badawczych i akademickich, instytucjach zajmujących się poradnictwem i upowszechnianiem wiedzy z zakresu edukacji prozdrowotnej oraz klinikach wyższych uczelni medycznych.

Ukończenie studiów umożliwia podnoszenie kwalifikacji, wiedzy i umiejętności w ramach specjalizacji lekarskich oraz kursów uzupełniających i doksztalających w różnych dziedzinach medycznych, a także kontynuację nauki na studiach trzeciego stopnia (doktoranckich).

Wykonywanie zawodu lekarza polega na udzielaniu przez osobę posiadającą wymagane kwalifikacje świadczeń zdrowotnych, a w szczególności: badaniu stanu zdrowia, rozpoznawaniu chorób i zapobieganiu im, leczeniu i rehabilitacji chorych, udzielaniu porad lekarskich, a także wydawaniu opinii i orzeczeń lekarskich w zakresie posiadanej specjalizacji.

W zakresie wiedzy absolwent zna i rozumie:

- 1) rozwój, budowę i funkcje organizmu człowieka w warunkach prawidłowych i patologicznych;
- 2) objawy i przebieg chorób;
- 3) sposoby postępowania diagnostycznego i terapeutycznego właściwe dla określonych stanów chorobowych;
- 4) etyczne, społeczne i prawne uwarunkowania wykonywania zawodu lekarza oraz zasady promocji zdrowia, a swoją wiedzę opiera na dowodach naukowych;
- 5) metody prowadzenia badań naukowych.

W zakresie umiejętności absolwent potrafi:

² w przypadku kierunku studiów przyporządkowanego do nauk humanistycznych podaje się liczbę punktów ECTS za zajęcia z dziedziny nauk społecznych, w przypadku kierunku studiów przyporządkowanego do nauk społecznych podaje się liczbę punktów ECTS za zajęcia z dziedziny nauk humanistycznych

- 1) rozpoznać problemy medyczne i określić priorytety w zakresie postępowania lekarskiego;
- 2) rozpoznać stany zagrażające życiu i wymagające natychmiastowej interwencji lekarskiej;
- 3) zaplanować postępowanie diagnostyczne i zinterpretować jego wyniki;
- 4) wdrożyć właściwe i bezpieczne postępowanie terapeutyczne oraz przewidzieć jego skutki;
- 5) planować własną aktywność edukacyjną i stale doszkalać się w celu aktualizacji wiedzy;
- 6) inspirować proces uczenia się innych osób;
- 7) komunikować się z pacjentem i jego rodziną w atmosferze zaufania, z uwzględnieniem potrzeb pacjenta, oraz przekazać niekorzystne informacje, stosując zasady profesjonalnej komunikacji;
- 8) komunikować się w zespole i dzielić się wiedzą;
- 9) krytycznie oceniać wyniki badań naukowych i odpowiednio uzasadniać stanowisko.

W zakresie kompetencji społecznych absolwent jest gotów do:

- 1) nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;
- 2) kierowania się dobrem pacjenta;
- 3) przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta;
- 4) podejmowania działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;
- 5) dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;
- 6) propagowania zachowań prozdrowotnych;
- 7) korzystania z obiektywnych źródeł informacji;
- 8) formułowania wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji;
- 9) wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;
- 10) formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;
- 11) przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.

11. **Efekty uczenia się:**

Oznaczenie symboli:

- A. Nauki morfologiczne
- B. Naukowe podstawy medycyny
- C. Nauki przedkliniczne
- D. Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu i komunikacji, z uwzględnieniem idei humanizmu w medycynie
- E. Nauki kliniczne niezabiegowe
- F. Nauki kliniczne zabiegowe
- G. Prawne i organizacyjne aspekty medycyny
- H. Praktyczne nauczanie kliniczne na VI roku studiów
- I. Praktyki zawodowe
- J. Kompetencje społeczne (ogólne efekty uczenia się wynikające ze standardu kształcenia dla kierunku lekarskiego zostały uwzględnione jako szczegółowe efekty uczenia się dla kierunku)

<p>Symbole efektów uczenia się dla kierunku</p>	<p>Efekty uczenia się zgodne z Rozporządzeniem MEiN w sprawie standardów kształcenia na kierunku lekarskim¹</p>	<p>Po ukończeniu studiów absolwent</p>	<p>Odniesienie efektów uczenia się do:</p>	<p>Odniesienie efektów uczenia się do:</p>
			<p>uniwersalnych charakterystyk dla danego poziomu Polskiej Rady Kwalifikacji (ustawa o ZSK)</p>	<p>charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6–7 Polskiej Rady Kwalifikacji (rozporządzenie MNiSW)</p>

w zakresie **WIEDZY**:

LEK_A.W1.	A.W1.	budowę ciała ludzkiego w podejściu topograficznym i czynnościowym, w tym stosunki topograficzne między poszczególnymi narządami, wraz z mianownictwem anatomicznym, histologicznym i embriologicznym;	P7U_W	P7S_WG
LEK_A.W2.	A.W2.	struktury komórkowe i ich specjalizacje funkcjonalne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_A.W3.	A.W3.	mikroarchitekturę tkanek, macierzy pozakomórkowej i narządów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_A.W4.	A.W4.	stadia rozwoju zarodka ludzkiego, budowę i czynność błon płodowych i łożyska, etapy rozwoju poszczególnych narządów oraz wpływ czynników szkodliwych na rozwój zarodka i płodu (teratogennych);	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W1.	B.W1.	gospodarkę wodno-elektrolitową w układach biologicznych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W2.	B.W2.	równowagę kwasowo-zasadową i mechanizm działania buforów oraz ich znaczenie w homeostazie ustrojowej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W3.	B.W3.	pojęcia rozpuszczalności, ciśnienia osmotycznego, izotonii, roztworów koloidalnych i równowagi Gibbsa-Donnana;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W4.	B.W4.	prawa fizyczne opisujące przepływ cieczy i czynniki wpływające na opór naczyniowy przepływu krwi;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W5.	B.W5.	naturalne i sztuczne źródła promieniowania jonizującego oraz jego oddziaływanie z materią;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W6.	B.W6.	fizykochemiczne i molekularne podstawy działania narządów zmysłów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W7.	B.W7.	fizyczne podstawy nieinwazyjnych metod obrazowania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W8.	B.W8.	fizyczne podstawy wybranych technik terapeutycznych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W9.	B.W9.	budowę lipidów i polisacharydów oraz ich funkcje w strukturach komórkowych i pozakomórkowych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W10.	B.W10.	struktury I-, II-, III- i IV-rzędową białek oraz modyfikacje potranslacyjne i funkcjonalne białka oraz ich znaczenie;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W11.	B.W11.	funkcje nukleotydów w komórce, struktury I- i II-rzędową DNA i RNA oraz strukturę chromatyny;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W12.	B.W12.	funkcje genomu, transkryptomu i proteomu człowieka oraz metody stosowane w ich badaniu, procesy replikacji, naprawy i rekombinacji DNA, transkrypcji i translacji oraz degradacji DNA, RNA i białek, a także koncepcje regulacji ekspresji genów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W13.	B.W13.	podstawowe szlaki kataboliczne i anaboliczne, sposoby ich regulacji oraz wpływ na nie czynników genetycznych i środowiskowych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W14.	B.W14.	podstawowe metody wykorzystywane w diagnostyce laboratoryjnej, w tym elektroforezę białek i kwasów nukleinowych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W15.	B.W15.	przemiany metaboliczne zachodzące w narządach oraz metaboliczne, biochemiczne i molekularne podłoże chorób i terapii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W16.	B.W16.	sposoby komunikacji między komórkami i między komórką a macierzą zewnątrzkomórkową oraz szlaki przekazywania sygnałów w komórce, a także przykłady zaburzeń w tych procesach prowadzących do rozwoju nowotworów i innych chorób;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W17.	B.W17.	procesy: cykl komórkowy, proliferacja, różnicowanie i starzenie się komórek, apoptoza i nekroza oraz ich znaczenie dla funkcjonowania organizmu;	P7U_W	P7S_WG

LEK_B.W18.	B.W18.	funkcje i zastosowanie komórek macierzystych w medycynie;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W19.	B.W19.	podstawy pobudzenia i przewodzenia w układzie nerwowym oraz wyższe czynności nerwowe, a także fizjologię mięśni prążkowanych i gładkich;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W20.	B.W20.	czynność i mechanizmy regulacji wszystkich narządów i układów organizmu człowieka oraz zależności między nimi;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W21.	B.W21.	procesy zachodzące podczas starzenia się organizmu i zmiany w funkcjonowaniu narządów związane ze starzeniem;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W22.	B.W22.	podstawowe ilościowe parametry opisujące wydolność poszczególnych układów i narządów, w tym zakresy norm i czynniki demograficzne wpływające na wartość tych parametrów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W23.	B.W23.	podstawowe narzędzia informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie;	P7U_W	P7S_WK
LEK_B.W24.	B.W24.	podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych;	P7U_W	P7S_WK
LEK_B.W25.	B.W25.	możliwości współczesnej telemedycyny jako narzędzia wspomaganie pracy lekarza;	P7U_W	P7S_WG
LEK_B.W26.	B.W26.	zasady prowadzenia badań naukowych służących rozwojowi medycyny;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W1.	C.W1.	prawidłowy kariotyp człowieka i różne typy determinacji płci;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W2.	C.W2.	genetyczne przyczyny dziedzicznych predyspozycji do nowotworów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W3.	C.W3.	zasady dziedziczenia różnej liczby cech, dziedziczenia cech ilościowych, niezależnego dziedziczenia cech i dziedziczenia pozajądrowej informacji genetycznej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W4.	C.W4.	uwarunkowania genetyczne grup krwi człowieka i konfliktu serologicznego w układzie Rh;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W5.	C.W5.	genetyczne uwarunkowania najczęstszych chorób jednogenowych, wielogenowych i wieloczynnikowych, podstawowych zespołów aberracji chromosomowych, zespołów powodowanych przez rearanżacje genomowe, polimorfizmy, zmiany epigenetyczne i postranskrypcyjne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W6.	C.W6.	czynniki wpływające na pierwotną i wtórną równowagę genetyczną populacji;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W7.	C.W7.	genetyczne uwarunkowania wrodzonych wad rozwojowych i wybranych chorób rzadkich oraz możliwość ich profilaktyki;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W8.	C.W8.	metody diagnostyki genetycznej oraz podstawowe wskazania do ich zastosowania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W9.	C.W9.	genetyczne mechanizmy nabywania lekooporności przez drobnoustroje i komórki nowotworowe oraz ich związek z koniecznością indywidualizacji farmakoterapii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W10.	C.W10.	drobnoustroje z uwzględnieniem chorobotwórczych i stanowiących mikrobiom człowieka oraz inwazyjne dla człowieka formy lub stadia rozwojowe wybranych pasożytów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W11.	C.W11.	epidemiologię zakażeń wywołanych przez wirusy, bakterie, grzyby i priony oraz zarażeń pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W12.	C.W12.	patogenezę i patofizjologię zakażeń i zarażeń oraz wpływ czynników patogennych, takich jak wirusy, bakterie, grzyby, priony i pasożyty, na organizm człowieka i populację, w tym sposoby ich oddziaływania, konsekwencje narażenia na nie oraz zasady profilaktyki;	P7U_W	P7S_WG

LEK_C.W13.	C.W13.	konsekwencje narażenia organizmu człowieka na czynniki chemiczne i fizyczne oraz zasady profilaktyki;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W14.	C.W14.	etiologię, patogenezę, patofizjologię, drogi transmisji, postaci i profilaktykę zakażeń jatrogennych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W15.	C.W15.	metody stosowane w diagnostyce mikrobiologicznej i parazytologicznej (wskazania, zasady wykonywania, interpretacja wyniku);	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W16.	C.W16.	zasady diagnostyki chorób zakaźnych, alergicznych, autoimmunizacyjnych i nowotworowych oraz chorób krwi, oparte na reakcji antygen – przeciwciało;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W17.	C.W17.	zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania aseptycznego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W18.	C.W18.	swoiste i nieswoiste mechanizmy odporności humoralnej i komórkowej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W19.	C.W19.	główny układ zgodności tkankowej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W20.	C.W20.	typy reakcji nadwrażliwości, rodzaje niedoborów odporności i podstawy immunomodulacji;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W21.	C.W21.	zagadnienia z zakresu immunologii nowotworów i chorób o podłożu immunologicznym oraz zasady immunoterapii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W22.	C.W22.	genetyczne podstawy doboru dawcy i biorcy oraz podstawy immunologii transplantacyjnej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W23.	C.W23.	przebieg kliniczny zapaleń swoistych i nieswoistych oraz procesy regeneracji tkanek i narządów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W24.	C.W24.	etiologię, mechanizmy i konsekwencje zaburzeń hemodynamicznych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W25.	C.W25.	patologię narządową, zmiany patomorfologiczne makro- i mikroskopowe oraz konsekwencje kliniczne wraz z nazewnictwem patomorfologicznym;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W26.	C.W26.	patogenezę chorób, w tym uwarunkowania genetyczne i środowiskowe;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W27.	C.W27.	patomechanizm i postaci kliniczne najczęstszych chorób poszczególnych układów i narządów, chorób metabolicznych oraz zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej, hormonalnej i kwasowo-zasadowej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W28.	C.W28.	poszczególne grupy produktów leczniczych, ich mechanizmy i efekty działania, podstawowe wskazania i przeciwwskazania oraz podstawowe parametry farmakokinetyczne i farmakodynamiczne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W29.	C.W29.	uwarunkowania fizjologiczne i chorobowe wchłaniania, metabolizmu i eliminacji leków przez organizm człowieka;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W30.	C.W30.	podstawowe zasady farmakoterapii z uwzględnieniem jej skuteczności i bezpieczeństwa, konieczności indywidualizacji leczenia, w tym wynikającej z farmakogenetyki;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W31.	C.W31.	ważniejsze działania niepożądane leków, interakcje i problem polipragmazji;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W32.	C.W32.	problem lekooporności, w tym lekooporności wielolekowej, oraz zasady racjonalnej antybiotykoterapii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W33.	C.W33.	możliwości i rodzaje terapii biologicznej, komórkowej, genowej i celowanej w określonych chorobach;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W34.	C.W34.	podstawowe pojęcia z zakresu toksykologii ogólnej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W35.	C.W35.	grupy leków, których nadużywanie może prowadzić do zatrucia;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W36.	C.W36.	objawy najczęściej występujących ostrych zatruc wybranymi grupami leków, alkoholami oraz innymi substancjami psychoaktywnymi, grzybami oraz metalami ciężkimi;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W37.	C.W37.	podstawowe zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zatruciach;	P7U_W	P7S_WG

LEK_C.W38.	C.W38.	wpływ stresu oksydacyjnego na komórki i jego znaczenie w patogenezie chorób oraz w procesach zachodzących podczas starzenia się organizmu;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W39.	C.W39.	konsekwencje niedoboru i nadmiaru witamin i składników mineralnych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W40.	C.W40.	przyczyny i konsekwencje niewłaściwego odżywiania, w tym długotrwałego niedostatecznego i nadmiernego spożywania pokarmów i stosowania niezbilansowanej diety oraz zaburzenia trawienia i wchłaniania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W41.	C.W41.	podstawy radioterapii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W42.	C.W42.	podłoże molekularne chorób nowotworowych oraz zagadnienia z zakresu immunologii nowotworów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_C.W43.	C.W43.	praktyczne elementy biologii molekularnej oraz immunologii, wykorzystywane w diagnostyce i terapii chorób onkologicznych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_D.W1.	D.W1.	psychofizyczny rozwój człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_D.W2.	D.W2.	pojęcia zdrowia i choroby, wpływ środowiska społecznego (rodzina, praca, relacje społeczne) oraz uwarunkowań społeczno- kulturowych (pochodzenie, status społeczny, wyznanie, narodowość i grupa etniczna) na stan zdrowia pacjenta;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W3.	D.W3.	zachowania człowieka sprzyjające utrzymaniu zdrowia i zasady motywowania pacjenta do zachowań prozdrowotnych (model zmiany Prochaski i DiClemente, wywiad motywujący);	P7U_W	P7S_WG
LEK_D.W4.	D.W4.	pojęcie stresu, w tym eustresu i dystresu, oraz wpływ stresu na etiopatogenezę i przebieg chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem;	P7U_W	P7S_WG
LEK_D.W5.	D.W5.	postawy społeczne wobec choroby, niepełnosprawności i starości oraz specyficzne oddziaływanie stereotypów, uprzedzeń i dyskryminacji;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W6.	D.W6.	pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W7.	D.W7.	specyfikę i rolę komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów) i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią);	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W8.	D.W8.	psychospołeczne konsekwencje choroby ostrej i przewlekłej u dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_D.W9.	D.W9.	psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji dzieci, w tym nastoletnich i dorosłych w sytuacjach nagłych i chorobach przewlekłych;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W10.	D.W10.	psychospołeczne konsekwencje choroby dla rodziny pacjenta (rodzina z chorym dzieckiem, w tym nastoletnim, dorosłym i osobą starszą);	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W11.	D.W11.	rolę rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba);	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W12.	D.W12.	problemowe używanie substancji psychoaktywnych i uzależnienia od nich oraz uzależnienia behawioralne, metody przeprowadzania krótkich interwencji wobec osób używających problemowo substancji psychoaktywnych, mechanizmy powstawania uzależnień oraz cele i sposoby leczenia osób uzależnionych oraz skuteczne strategie profilaktyczne,	P7U_W	P7S_WG

		zaburzenia psychosomatyczne występujące u osób będących w bliskiej relacji z osobą uzależnioną oraz sposoby postępowania terapeutycznego;		
LEK_D.W13.	D.W13.	formy przemocy, w tym przemocy w rodzinie, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rolę lekarza w jej rozpoznawaniu, a także zasady postępowania w przypadku podejrzenia przemocy, z uwzględnieniem procedury „Niebieskiej Karty”;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W14.	D.W14.	pojęcie normy i patologii zachowań seksualnych;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W15.	D.W15.	pojęcie humanizmu w medycynie oraz główne pojęcia, teorie i zasady etyczne służące jako ogólne ramy właściwego interpretowania i analizowania zagadnień moralno-medycznych;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W16.	D.W16.	prawa pacjenta oraz pojęcie dobra pacjenta;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W17.	D.W17.	filozofię opieki paliatywnej i jej znaczenie w kontekście opieki nad pacjentem na wszystkich etapach poważnej choroby i godnej śmierci;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W18.	D.W18.	historię medycyny, cechy medycyny nowożytnej oraz najważniejsze odkrycia i osiągnięcia czołowych przedstawicieli medycyny polskiej i światowej;	P7U_W	P7S_WK
LEK_D.W19.	D.W19.	podstawy medycyny opartej na dowodach;	P7U_W	P7S_WG
LEK_D.W20.	D.W20.	pojęcia bezpieczeństwa pacjenta i kultury bezpieczeństwa oraz ich aspekty: organizacyjny, komunikacyjny i zarządczy;	P7U_W	P7S_WK
LEK_E.W1.	E.W1.	zasady karmienia naturalnego, żywienia dziecka zdrowego i zapobiegania otyłości oraz modyfikacje żywieniowe wynikające z chorób;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W2.	E.W2.	zasady profilaktyki chorób występujących u dzieci, w tym badania przesiewowe, badania bilansowe i szczepienia ochronne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W3.	E.W3.	uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób występujących u dzieci oraz ich powikłań: 1) krzywicy, tężyczki, zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej i kwasowo-zasadowej; 2) wad serca, zapalenia mięśnia sercowego, wosierdzia i osierdzia, kardiomiopatii, zaburzeń rytmu serca, niewydolności serca, nadciśnienia tętniczego, nadciśnienia płucnego, omdleń; 3) chorób układu oddechowego oraz alergii, w tym wad wrodzonych układu oddechowego, rozstrzeni oskrzeli, zakażeń układu oddechowego, gruźlicy, mukowiscydozy, astmy, alergicznego nieżyty nosa, pokrzywki, atopowego zapalenia skóry, wstrząsu anafilaktycznego, obrzęku naczynioruchowego; 4) niedokrwistości, skaz krwotocznych, stanów niewydolności szpiku, chorób nowotworowych wieku dziecięcego, w tym guzów litych typowych dla wieku dziecięcego, pierwotnych i wtórnych niedoborów odporności; 5) ostrych i przewlekłych bólów brzucha, wymiotów, biegunek, zaparć, krwawień z przewodu pokarmowego, choroby wrzodowej, nieswoistych chorób jelit, chorób trzustki, cholestaz, chorób wątroby, alergii pokarmowych, wad wrodzonych przewodu pokarmowego;	P7U_W	P7S_WG

		<p>6) ostrego uszkodzenia nerek, przewlekłej choroby nerek, zakażeń układu moczowego, zaburzeń oddawania moczu, wad wrodzonych układu moczowego, choroby refluksowej pęcherzowo-moczowodowej, kamicy nerkowej, chorób kłębuszków nerkowych, chorób cewkowo-śródmiąższowych (tubulopatie, kwasice cewkowe), chorób nerek genetycznie uwarunkowanych, nadciśnienia nerkopochodnego;</p> <p>7) zaburzeń wzrastania, chorób tarczycy i przytarczyc, chorób nadnerczy, cukrzycy, otyłości, zaburzeń dojrzewania, zaburzeń funkcji gonad;</p> <p>8) mózgowego porażenia dziecięcego, zapaleń mózgu i opon mózgowo-rdzeniowych, drgawek, padaczki;</p> <p>9) najczęstszych chorób zakaźnych wieku dziecięcego;</p> <p>10) układowych chorób tkanki łącznej, w tym młodzieńczego idiopatycznego zapalenia stawów, tocznia rumieniowatego układowego, zapalenia skórno-mięśniowego, układowych zapaleń naczyń, oraz innych przyczyn bólów kostno-stawowych (niezapalnych, infekcyjnych i reaktywnych zapaleń stawów oraz spondyloartropatii młodzieńczych);</p>		
LEK_E.W4.	E.W4.	zagadnienia dziecka maltretowanego i dziecka wykorzystywanego seksualnie oraz zasady interwencji w przypadku takich pacjentów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W5.	E.W5.	zagadnienia upośledzenia umysłowego, zaburzeń zachowania, psychoz, uzależnień, zaburzeń ze spektrum autyzmu, zaburzeń odżywiania i wydalania u dzieci;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W6.	E.W6.	podstawowe sposoby diagnostyki i terapii płodu;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W7.	E.W7.	<p>uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób internistycznych występujących u dorosłych oraz ich powikłań:</p> <p>1) chorób układu krążenia, w tym choroby niedokrwiennej serca, wad serca, chorób wsierdza, mięśnia serca, osierdza, niewydolności serca (ostrej i przewlekłej), chorób naczyń tętniczych i żylnych, nadciśnienia tętniczego (pierwotnego i wtórnego), nadciśnienia płucnego;</p> <p>2) chorób układu oddechowego, w tym chorób dróg oddechowych, przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, astmy, rozstrzeni oskrzeli, mukowiscydozy, zakażeń układu oddechowego, gruźlicy, chorób śródmiąższowych płuc, opłucnej, śródpiersia, obturacyjnego i centralnego bezdechu sennego, niewydolności oddechowej (ostrej i przewlekłej), nowotworów układu oddechowego;</p> <p>3) chorób układu pokarmowego, w tym chorób jamy ustnej, przełyku, żołądka i dwunastnicy, jelit, trzustki, wątroby, dróg żółciowych i pęcherzyka żółciowego, nowotworów układu pokarmowego;</p> <p>4) chorób układu wydzielania wewnętrznego, w tym chorób podwzgórza i przysadki, tarczycy, przytarczyc, kory i rdzenia nadnerczy, jajników i jąder, oraz guzów neuroendokrynnych, zespołów wielogruczołowych, różnych typów cukrzycy, zespołu metabolicznego, otyłości, dyslipidemii i hipoglikemii, nowotworów jajników, jąder i tarczycy, nowotworów neuroendokrynnych;</p> <p>5) chorób nerek i dróg moczowych, w tym ostrego uszkodzenia nerek i przewlekłej choroby nerek we wszystkich stadiach oraz ich powikłań, chorób kłębuszków nerkowych (pierwotnych i wtórnych, w tym nefropatii cukrzycowej i</p>	P7U_W	P7S_WG

		<p>chorób układowych) i chorób śródmiąższowych nerek, nadciśnienia nerkopochodnego, torbieli nerek, kamicy nerkowej, zakażeń układu moczowego (górnego i dolnego odcinka), chorób nerek w okresie ciąży, nowotworów układu moczowego – nowotworów nerek, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego;</p> <p>6) chorób układu krwiotwórczego, w tym aplazji szpiku, niedokrwistości, granulocytopenii i agranulocytozy, małopłytkowości, białaczek ostrych i przewlekłych, szpiczaków, nowotworów mielo- i limfoproliferacyjnych, zespołów mielodysplastycznych, skaz krwotocznych, trombofilii, zaburzeń krwi w chorobach innych narządów;</p> <p>7) chorób reumatycznych, w tym chorób układowych tkanki łącznej (reumatoidalnego zapalenia stawów, wczesnego zapalenia stawów, tocznia rumieniowatego układowego, zespołu Sjögrena, sarkoidozy, twardziny układowej, idiopatycznych miopatii zapalnych), spondyloartropatii, krystalopatii, rumienia guzowatego, zapaleń stawów związanych z czynnikami infekcyjnymi, zapaleń naczyń oraz niezapalnych chorób stawów i kości (choroby zwyrodnieniowej, reumatyzmu tkanek miękkich, osteoporozy, fibromialgii), mięsaków tkanek miękkich i kości;</p> <p>8) chorób alergicznych, w tym anafilaksji i wstrząsu anafilaktycznego oraz obrzęku naczynioruchowego;</p> <p>9) zaburzeń wodno-elektrolitowych i kwasowo-zasadowych (stanów odwodnienia, stanów przewodnienia, zaburzeń gospodarki elektrolitowej, kwasicy i zasadowicy);</p>		
LEK_E.W8.	E.W8.	zasady farmakoterapii u pacjentów z niewydolnością nerek i leczenia nerkozastępczego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W9.	E.W9.	zasady leczenia żywieniowego i płynoterapii w różnych stanach chorobowych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W10.	E.W10.	przebieg i objawy procesu starzenia się organizmu oraz zasady całościowej oceny geriatrycznej i opieki interdyscyplinarnej w odniesieniu do osób starszych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W11.	E.W11.	odrębności w objawach klinicznych, diagnostyce i terapii najczęstszych chorób występujących u osób starszych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W12.	E.W12.	zagrożenia związane z hospitalizacją osób starszych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W13.	E.W13.	podstawowe zasady organizacji opieki nad osobą starszą i obciążenia opiekuna osoby starszej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W14.	E.W14.	rodzaje dostępow naczyniowych i ich zastosowanie, w szczególności w onkologii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W15.	E.W15.	podstawowe zespoły objawów neurologicznych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W16.	E.W16.	<p>uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób neurologicznych oraz ich powikłań:</p> <p>1) bólów głowy, w tym migreny, napięciowego bólu głowy i zespołów bólów głowy oraz neuralgii nerwu V;</p> <p>2) chorób naczyniowych mózgu, w szczególności udaru mózgu;</p> <p>3) padaczki;</p> <p>4) zakażeń układu nerwowego, w szczególności zapalenia opon mózgowo-rdzeniowych, boreliozy, opryszczkowego zapalenia mózgu, chorób neurotransmisyjnych;</p> <p>5) otępień, w szczególności choroby Alzheimera, otępienia czołowego, otępienia naczyniopochodnego i innych zespołów otępiennych;</p> <p>6) chorób jąder podstawy, w szczególności choroby Parkinsona;</p>	P7U_W	P7S_WG

		<p>7) chorób demielinizacyjnych, w szczególności stwardnienia rozsianego;</p> <p>8) chorób układu nerwowo-mięśniowego, w szczególności stwardnienia zanikowego bocznego, rwy kulszowej, neuropatii uciskowych;</p> <p>9) urazów czaszkowo-mózgowych, w szczególności wstrząśnienia mózgu;</p> <p>10) nowotworów;</p>		
LEK_E.W17.	E.W17.	symptomatologię ogólną zaburzeń psychicznych i zasady ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W18.	E.W18.	<p>uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób psychiatrycznych oraz ich powikłań:</p> <p>1) schizofrenii;</p> <p>2) zaburzeń afektywnych;</p> <p>3) zaburzeń nerwicowych i adaptacyjnych;</p> <p>4) zaburzeń odżywiania;</p> <p>5) zaburzeń związanych z przyjmowaniem substancji psychoaktywnych;</p> <p>6) zaburzeń snu;</p> <p>7) otępień;</p> <p>8) zaburzeń osobowości;</p>	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W19.	E.W19.	problematykę zachowań samobójczych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W20.	E.W20.	specyfikę zaburzeń psychicznych i ich leczenia u dzieci, w tym nastoletnich, oraz osób starszych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W21.	E.W21.	objawy zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W22.	E.W22.	problematykę seksualności człowieka i podstawowych zaburzeń z nią związanych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W23.	E.W23.	regulacje prawne dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego;	P7U_W	P7S_WK
LEK_E.W24.	E.W24.	<p>zagadnienia z zakresu onkologii, w tym:</p> <p>1) uwarunkowania genetyczne, środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych nowotworach i ich powikłaniach;</p> <p>2) najczęstsze zespoły paranowotworowe i ich objawy kliniczne;</p> <p>3) podstawy wczesnego wykrywania nowotworów, zasady badań przesiewowych oraz działania profilaktyczne w onkologii;</p> <p>4) możliwości i ograniczenia współczesnego leczenia nowotworów (metody chirurgiczne, radioterapia i metody systemowe, w tym immunoterapia), wskazania do terapii komórkowych i genowych oraz leczenia celowanego i spersonalizowanego;</p> <p>5) powikłania wczesne i odległe leczenia onkologicznego;</p>	P7U_W	P7S_WG

		<p>6) rolę leczenia wspomagającego, w tym żywieniowego;</p> <p>7) zasady organizacji opieki nad pacjentem onkologicznym, w tym poradnictwo genetyczne i opiekę wielodyscyplinarną;</p> <p>8) praktyczne aspekty statystyki w onkologii, w tym zasady interpretacji wyników badań klinicznych;</p> <p>9) najważniejsze skale i klasyfikacje stosowane w onkologii;</p> <p>10) zasady przeprowadzania ukierunkowanych badań fizykalnych dorosłego w zakresie piersi i gruczołu krokowego;</p> <p>11) zasady planowania postępowania diagnostycznego, terapeutycznego i profilaktycznego w zakresie leczenia nowotworów na podstawie wyników badań i dostarczonej dokumentacji medycznej;</p>		
LEK_E.W25.	E.W25.	<p>zasady kwalifikowania do opieki paliatywnej oraz postępowania terapeutycznego w najczęstszych problemach medycyny paliatywnej, w tym w:</p> <p>1) leczeniu objawowym najczęstszych objawów somatycznych;</p> <p>2) postępowaniu w wyniszczeniu nowotworowym oraz w profilaktyce i leczeniu odleżyn;</p> <p>3) najczęstszych stanach nagłych w medycynie paliatywnej;</p>	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W26.	E.W26.	zasady postępowania w opiece paliatywnej stosowane u pacjenta z cierpieniem wynikającym z poważnej choroby, w tym w stanie terminalnym;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W27.	E.W27.	klasyfikację bólu (ostry i przewlekły lub nocycyptywny, neuropatyczny i nocyplastyczny) i jego przyczyny, narzędzia oceny bólu oraz zasady jego leczenia farmakologicznego i nefarmakologicznego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W28.	E.W28.	pojęcie niepełnosprawności;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W29.	E.W29.	rolę rehabilitacji medycznej i metody w niej stosowane;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W30.	E.W30.	wskazania do rehabilitacji medycznej w najczęstszych chorobach;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W31.	E.W31.	podstawowe zagadnienia profilaktyki oraz zasady postępowania w przypadku ekspozycji zawodowej na czynniki niebezpieczne i szkodliwe;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W32.	E.W32.	zasady postępowania w przypadku podejrzenia i wykrycia choroby zakaźnej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W33.	E.W33.	<p>uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego oraz profilaktycznego najczęstszych chorób zakaźnych oraz ich powikłań:</p> <p>1. chorób bakteryjnych, w tym zakażeń paciorkowcowych, gronkowcowych, pneumokokowych i meningokokowych krztuśca, gruźlicy, boreliozy i zakażeń przewodu pokarmowego;</p> <p>2. chorób wirusowych, w tym zakażeń dróg oddechowych i przewodu pokarmowego, wirusowych zapaleń wątroby, zakażeń wirusami Herpesviridae, ludzkim wirusem niedoboru odporności i wirusami neurotropowymi;</p> <p>3. chorób pasożytniczych, w tym giardiozy, amebozy, toksoplazmozy, malarii, toksokarozy, włośnicy, glistnicy, tasiemczycy i owsicy;</p> <p>4. grzybic, w tym kandydozy, aspergilozy i pneumocystozy;</p> <p>5. zakażeń szpitalnych;</p>	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W34.	E.W34.	zasady postępowania w przypadku ekspozycji na materiał potencjalnie zakaźny;	P7U_W	P7S_WG

LEK_E.W35.	E.W35.	uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach dermatologicznych i przenoszonych drogą płciową;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W36.	E.W36.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach uwarunkowanych genetycznie u dzieci i dorosłych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W37.	E.W37.	uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach w praktyce lekarza rodzinnego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W38.	E.W38.	zasady zachowań prozdrowotnych, podstawy profilaktyki i wczesnej wykrywalności najczęstszych chorób cywilizacyjnych oraz zasady badań przesiewowych w tych chorobach;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W39.	E.W39.	rodzaje materiałów biologicznych wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej i zasady pobierania materiału do badań;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W40.	E.W40.	możliwości i ograniczenia badań laboratoryjnych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W41.	E.W41.	wskazania do wdrożenia terapii monitorowanej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_E.W42.	E.W42.	wskazania do leczenia składnikami krwi oraz zasady ich podawania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W1.	F.W1.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób wymagających leczenia zabiegowego u dorosłych: 1) ostrych i przewlekłych chorób jamy brzusznej; 2) chorób klatki piersiowej; 3) chorób kończyn, głowy i szyi; 4) złamań kości i urazów narządów; 5) nowotworów;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W2.	F.W2.	przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych wad wrodzonych i chorób wymagających leczenia zabiegowego u dzieci;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W3.	F.W3.	podstawowe techniki zabiegowe klasyczne i małoinwazyjne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W4.	F.W4.	zasady kwalifikowania do podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych oraz najczęstsze powikłania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W5.	F.W5.	najczęstsze powikłania nowoczesnego leczenia onkologicznego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W6.	F.W6.	zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W7.	F.W7.	zasady leczenia pooperacyjnego z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W8.	F.W8.	wskazania i zasady stosowania intensywnej terapii;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W9.	F.W9.	wytyczne w zakresie resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków, dzieci i dorosłych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W10.	F.W10.	najczęściej występujące stany zagrożenia życia u dzieci i dorosłych oraz zasady postępowania w tych stanach, w szczególności w:	P7U_W	P7S_WG

		<ul style="list-style-type: none"> 1) sepsie; 2) wstrząsie; 3) krwotokach; 4) zaburzeniach wodno-elektrolitowych i kwasowo-zasadowych; 5) zatruciach; 6) oparzeniach, hipo- i hipertermii; 7) innych ostrych stanach pochodzenia: <ul style="list-style-type: none"> a. sercowo-naczyniowego, b. oddechowego, c. neurologicznego, d. nerkowego, e. onkologicznego i hematologicznego, f. diabetologicznego i endokrynologicznego, g. psychiatrycznego, h. okulistycznego, i. laryngologicznego, 8) ginekologicznego, położniczego i urologicznego; 		
LEK_F.W11.	F.W11.	zasady postępowania w przypadku podejrzenia przemoc seksualnej;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W12.	F.W12.	zasady funkcjonowania zintegrowanego systemu Państwowe Ratownictwo Medyczne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W13.	F.W13.	inwazyjne metody leczenia bólu;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W14.	F.W14.	zasady postępowania z centralnymi cewnikami żylnymi długiego utrzymywania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W15.	F.W15.	funkcje rozrodcze kobiet, zaburzenia z nimi związane oraz postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne dotyczące w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> 1) cyklu miesięczkowego i jego zaburzeń; 2) ciąży; 3) porodu fizjologicznego, porodu patologicznego i połogu; 4) zapaleń i nowotworów w obrębie narządów płciowych; 5) regulacji urodzeń i wspomaganie rozrodu; 6) menopauzy; 7) podstawowych metod diagnostyki i zabiegów ginekologicznych; 	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W16.	F.W16.	funkcje rozrodcze mężczyzny i zaburzenia z nimi związane oraz postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W17.	F.W17.	problematykę współcześnie wykorzystywanych badań obrazowych, w szczególności: <ul style="list-style-type: none"> 1) symptomatologię radiologiczną podstawowych chorób; 	P7U_W	P7S_WG

		2) metody instrumentalne i techniki obrazowe wykorzystywane do wykonywania zabiegów medycznych; 3) wskazania, przeciwwskazania i przygotowanie pacjenta do poszczególnych rodzajów badań obrazowych oraz przeciwwskazania do stosowania środków kontrastujących;		
LEK_F.W18.	F.W18.	zagadnienia z zakresu chorób narządu wzroku, w szczególności: 1) przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób narządu wzroku; 2) okulistyczne powikłania chorób ogólnoustrojowych wraz z ich symptomatologią oraz metody postępowania w tych przypadkach; 3) postępowanie chirurgiczne w poszczególnych chorobach oka; 4) grupy leków stosowanych ogólnoustrojowo, z którymi wiążą się powikłania i przeciwwskazania okulistyczne, oraz ich mechanizm działania;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W19.	F.W19.	zagadnienia z zakresu laryngologii, foniatrii i audiologii, w szczególności: 1) przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w chorobach ucha, nosa, zatok przynosowych, jamy ustnej, gardła i krtani; 2) choroby nerwu twarzonego i wybranych struktur szyi; 3) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w urazach mechanicznych ucha, nosa, krtani i przełyku; 4) zasady postępowania diagnostycznego i terapeutycznego w zaburzeniach słuchu, głosu i mowy;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W20.	F.W20.	zagadnienia z zakresu neurologii i neurochirurgii, w szczególności przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób ośrodkowego układu nerwowego w zakresie: 1) obrzęku mózgu i jego następstw, ze szczególnym uwzględnieniem stanów nagłych; 2) innych postaci ciasnoty wewnątrzczaszkowej z ich następstwami; 3) urazów czaszkowo-mózgowych; 4) wad naczyniowych centralnego systemu nerwowego; 5) guzów nowotworowych centralnego systemu nerwowego; 6) chorób kręgosłupa i rdzenia kręgowego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W21.	F.W21.	zasady promocji dawstwa tkanek i komórek, wskazania do przeszczepienia narządów ukrwionych, tkanek i komórek krwiotwórczych, powikłania leczenia oraz zasady opieki długoterminowej po przeszczepieniu;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W22.	F.W22.	stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje pacjenta ograniczają postępowanie zgodne z wytycznymi określonymi dla danej choroby;	P7U_W	P7S_WG
LEK_F.W23.	F.W23.	zasady wysuwania podejrzenia i rozpoznawania śmierci mózgu;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W1.	G.W1.	metody oceny stanu zdrowia jednostki i populacji, mierniki i zasady monitorowania stanu zdrowia populacji, systemy klasyfikacji chorób i procedur medycznych;	P7U_W	P7S_WG

LEK_G.W2.	G.W2.	uwarunkowania chorób, sposoby identyfikacji i badania czynników ryzyka chorób, wady i zalety badań epidemiologicznych oraz zasady wnioskowania przyczynowo-skutkowego w medycynie;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W3.	G.W3.	epidemiologię chorób zakaźnych, w tym związanych z opieką zdrowotną i niezakaźnych, rodzaje i sposoby profilaktyki na różnych etapach naturalnej historii choroby oraz rolę i zasady nadzoru epidemiologicznego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W4.	G.W4.	pojęcie oraz funkcje zdrowia publicznego, pojęcie, zadania i metody promocji zdrowia, pojęcie jakości w ochronie zdrowia i czynniki na nią wpływające, strukturę i organizację systemu ochrony zdrowia na poziomie krajowym i światowym, a także wpływ uwarunkowań ekonomicznych na możliwości ochrony zdrowia;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W5.	G.W5.	regulacje prawne dotyczące praw pacjenta i Rzecznika Praw Pacjenta oraz istotne na gruncie działalności leczniczej regulacje prawne z zakresu prawa pracy, podstaw wykonywania zawodu lekarza i funkcjonowania samorządu lekarskiego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W6.	G.W6.	regulacje prawne dotyczące organizacji i finansowania systemu ochrony zdrowia, udzielania świadczeń zdrowotnych finansowanych ze środków publicznych oraz zasady organizacji podmiotów leczniczych, zasady funkcjonowania narzędzi i usług informacyjnych i komunikacyjnych w ochronie zdrowia (e-zdrowie);	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W7.	G.W7.	obowiązki prawne lekarza w zakresie stwierdzenia zgonu pacjenta;	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W8.	G.W8.	regulacje prawne dotyczące eksperymentu medycznego oraz prowadzenia badań naukowych z udziałem ludzi;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W9.	G.W9.	regulacje prawne dotyczące przeszczepów, sztucznej prokreacji, przerywania ciąży, zabiegów estetycznych, opieki paliatywnej, uporczywej terapii, chorób psychicznych, chorób zakaźnych;	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W10.	G.W10.	regulacje prawne dotyczące obowiązków lekarza w przypadku podejrzenia przemocy w rodzinie;	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W11.	G.W11.	podstawowe regulacje z zakresu prawa farmaceutycznego, w tym zasady obrotu produktami leczniczymi i medycznymi, wystawiania recept, w tym e-recept, refundacji leków, współpracy lekarza z farmaceutą, zgłaszania niepożądanego działania leku;	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W12.	G.W12.	regulacje prawne dotyczące tajemnicy lekarskiej, odpowiedzialności karnej, cywilnej i zawodowej lekarza, zasady prowadzenia, przechowywania i udostępniania dokumentacji medycznej, w tym e-dokumentacji, oraz ochrony danych osobowych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W13.	G.W13.	pojęcie śmierci gwałtownej i nagłego zgonu oraz różnice między urazem a obrażeniem;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W14.	G.W14.	podstawy prawne i zasady postępowania lekarza podczas oględzin zwłok na miejscu ich ujawnienia oraz sądowo-lekarskiego badania zwłok;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W15.	G.W15.	zasady diagnostyki sądowo-lekarskiej i opiniowania w przypadkach dotyczących dzieciobójstwa i rekonstrukcji okoliczności wypadku drogowego;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W16.	G.W16.	zasady sporządzania opinii w charakterze biegłego;	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W17.	G.W17.	zasady opiniowania sądowo-lekarskiego dotyczące zdolności do udziału w czynnościach procesowych, skutku biologicznego oraz uszczerbku na zdrowiu;	P7U_W	P7S_WK

LEK_G.W18.	G.W18.	pojęcie i typologię zdarzeń niepożądanych, w tym błędów medycznych i zdarzeń medycznych, ich najczęstsze przyczyny, skutki, zasady zapobiegania oraz opiniowania w takich przypadkach;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W19.	G.W19.	zasady pobierania materiału do badań toksykologicznych i hemogenetycznych;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W20.	G.W20.	regulacje prawne w zakresie przekazywania informacji dotyczących zdrowia pacjenta za życia i po jego śmierci, uwzględniające zakres informacji, krąg osób uprawnionych do uzyskania informacji i zasady ich przekazywania innym osobom, a także ograniczenia zakresu przekazywanych informacji;	P7U_W	P7S_WK
LEK_G.W21.	G.W21.	epidemiologię chorób nowotworowych, a w szczególności ich uwarunkowania żywieniowe, środowiskowe i inne związane ze stylem życia wpływające na ryzyko onkologiczne;	P7U_W	P7S_WG
LEK_G.W22.	G.W22.	znaczenie badań przesiewowych w onkologii, w tym ryzyko związane z badaniami diagnostycznymi zdrowych osób, oraz korzyści zdrowotne w odniesieniu do najbardziej rozpowszechnionych chorób nowotworowych w Rzeczypospolitej Polskiej.	P7U_W	P7S_WG

w zakresie **UMIEJĘTNOŚCI**, potrafi:

LEK_A.U1.	A.U1.	obsługiwać mikroskop optyczny, w tym w zakresie korzystania z immersji;	P7U_U	P7S_UW
LEK_A.U2.	A.U2.	rozpoznawać w obrazach mikroskopowych struktury odpowiadające narządom, tkankom, komórkom i strukturom komórkowym, opisywać i interpretować ich budowę oraz relacje między budową i funkcją;	P7U_U	P7S_UW
LEK_A.U3.	A.U3.	wyjaśniać anatomiczne podstawy badania przedmiotowego;	P7U_U	P7S_UW
LEK_A.U4.	A.U4.	wnioskować o relacjach między strukturami anatomicznymi na podstawie przyżyciowych badań diagnostycznych, w szczególności z zakresu radiologii;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U1.	B.U1.	wykorzystywać znajomość praw fizyki do wyjaśnienia wpływu czynników zewnętrznych, takich jak temperatura, przyspieszenie, ciśnienie, pole elektromagnetyczne i promieniowanie jonizujące, na organizm człowieka;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U2.	B.U2.	oceniać wpływ dawki promieniowania jonizującego na prawidłowe i zmienione chorobowo tkanki organizmu oraz stosować się do zasad ochrony radiologicznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U3.	B.U3.	obliczać stężenia molowe i procentowe związków oraz stężenia substancji w roztworach izosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U4.	B.U4.	obliczać rozpuszczalność związków nieorganicznych, określać chemiczne podłoże rozpuszczalności związków organicznych lub jej braku oraz jej praktyczne znaczenie dla dietetyki i terapii;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U5.	B.U5.	określać pH roztworu i wpływ zmian pH na związki nieorganiczne i organiczne;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U6.	B.U6.	przewidywać kierunek procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U7.	B.U7.	wykonywać proste testy czynnościowe oceniające funkcjonowanie organizmu człowieka jako układu regulacji stabilnej (testy obciążeniowe i wysiłkowe) i interpretować dane liczbowe dotyczące podstawowych zmiennych fizjologicznych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U8.	B.U8.	korzystać z medycznych baz danych oraz właściwie interpretować zawarte w nich informacje potrzebne do rozwiązywania problemów z zakresu nauk podstawowych i klinicznych;	P7U_U	P7S_UW

LEK_B.U9.	B.U9.	dobierać odpowiedni test statystyczny, przeprowadzać podstawowe analizy statystyczne i posługiwać się odpowiednimi metodami przedstawiania wyników;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U10.	B.U10.	klasyfikować metodologię badań naukowych, w tym rozróżniać badania eksperymentalne i obserwacyjne wraz z ich podtypami, szeregować je według stopnia wiarygodności dostarczanych wyników oraz prawidłowo oceniać siłę dowodów naukowych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U11.	B.U11.	planować i wykonywać badania naukowe oraz interpretować ich wyniki i formułować wnioski;	P7U_U	P7S_UW
LEK_B.U12.	B.U12.	posługiwać się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i molekularnymi;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U1.	C.U1.	wykreślać i analizować rodowody oraz identyfikować cechy kliniczno-rodowodowe sugerujące genetyczne podłoże chorób;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U2.	C.U2.	podejmować decyzje o potrzebie wykonania badań cytogenetycznych i molekularnych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U3.	C.U3.	odczytywać podstawowe wyniki badań genetycznych, w tym kariotypy;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U4.	C.U4.	określić ryzyko genetyczne w oparciu o rodowód i wynik badania genetycznego w przypadku aberracji chromosomowych, rearanżacji genomowych, chorób jednogenowych i wieloczynnikowych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U5.	C.U5.	rozpoznawać patogeny pod mikroskopem;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U6.	C.U6.	interpretować wyniki badań mikrobiologicznych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U7.	C.U7.	powiązać obrazy uszkodzeń tkankowych i narządowych z objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami oznaczeń laboratoryjnych w celu ustalenia rozpoznania w najczęstszych chorobach dorosłych i dzieci;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U8.	C.U8.	wykonywać proste obliczenia farmakokinetyczne;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U9.	C.U9.	dobierać leki w odpowiednich dawkach w celu korygowania zjawisk patologicznych w organizmie człowieka i w poszczególnych narządach;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U10.	C.U10.	projektować schematy racjonalnej chemioterapii zakażeń – empirycznej i celowanej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U11.	C.U11.	przygotowywać zapisy form recepturowych wybranych substancji leczniczych oraz wystawiać recepty, w tym e-recepty, zgodnie z przepisami prawa;	P7U_U	P7S_UW
LEK_C.U12.	C.U12.	poszukiwać wiarygodnych informacji o produktach leczniczych, ze szczególnym uwzględnieniem charakterystyki produktów leczniczych (ChPL) oraz baz danych;	P7U_U	P7S_UK
LEK_C.U13.	C.U13.	szacować niebezpieczeństwo toksykologiczne w określonych grupach wiekowych i w stanach niewydolności wątroby i nerek oraz zapobiegać zatruciom lekami;	P7U_U	P7S_UW
LEK_D.U1.	D.U1.	przestrzegać wzorców etycznych w działaniach zawodowych, w tym zaplanować i przeprowadzić proces terapeutyczny zgodnie z wartościami etycznymi oraz ideą humanizmu w medycynie;	P7U_U	P7S_KR
LEK_D.U2.	D.U2.	rozpoznawać etyczny wymiar decyzji medycznych i odróżniać aspekty faktualne od normatywnych;	P7U_U	P7S_KR
LEK_D.U3.	D.U3.	przestrzegać praw pacjenta;	P7U_U	P7S_KO
LEK_D.U4.	D.U4.	wykazywać odpowiedzialność za podnoszenie swoich kwalifikacji i przekazywanie wiedzy innym;	P7U_U	P7S_UU

LEK_D.U5.	D.U5.	krytycznie analizować piśmiennictwo medyczne, w tym w języku angielskim i wyciągać wnioski;	P7U_U	P7S_UW
LEK_D.U6.	D.U6.	porozumiewać się z pacjentem w jednym z języków obcych na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego;	P7U_U	P7S_UK
LEK_D.U7.	D.U7.	rozwijać i udoskonalać samoświadomość, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawiać się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywania;	P7U_U	P7S_UU
LEK_D.U8.	D.U8.	rozpoznawać własne emocje i kierować nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych;	P7U_U	P7S_UO
LEK_D.U9.	D.U9.	opisywać i krytycznie oceniać własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania;	P7U_U	P7S_UK
LEK_D.U10.	D.U10.	stosować adekwatnie do sytuacji pytania otwarte, zamknięte, parafrazę, klaryfikację, podsumowania wewnętrzne i końcowe, sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitacje (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi);	P7U_U	P7S_UW
LEK_D.U11.	D.U11.	dostosować sposób komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego;	P7U_U	P7S_UK
LEK_D.U12.	D.U12.	rozpoznawać i analizować sytuacje trudne i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny;	P7U_U	P7S_UK
LEK_D.U13.	D.U13.	nawiązać z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontakt służący budowaniu właściwej relacji (np. Model 4 nawyków 4 Habits Model: Zainwestuj w początek (Invest in the beginning), Wykaż empatię (Demonstrate empathy), Rozpoznaj perspektywę pacjenta (Elicit the patient's perspective), Zainwestuj w koniec (Invest in the end));	P7U_U	P7S_UK
LEK_D.U14.	D.U14.	spojrzeć na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnić ją w budowaniu komunikatów werbalnych;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U1.	E.U1.	zebrać wywiad z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U2.	E.U2.	zebrać wywiad z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U3.	E.U3.	zebrać wywiad w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE (S – Symptoms (objawy), A - Allergies (alergie), M - Medications (leki), P – Past medical history (przebyte choroby/przeszłość medyczna), L – Last meal (ostatni posiłek), E – Events prior to injury/illness (zdarzenia przed wypadkiem/zachorowaniem));	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U4.	E.U4.	przeprowadzić ukierunkowane badanie fizykalne dorosłego w zakresie piersi i gruczołu krokowego;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U5.	E.U5.	przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dorosłego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej, w tym badanie: 1) ogólnointernistyczne;	P7U_U	P7S_UW

		<ul style="list-style-type: none"> 2) neurologiczne; 3) ginekologiczne; 4) układu mięśniowo-szkieletowego; 5) okulistyczne; 6) otolaryngologiczne; 7) geriatryczne; 		
LEK_E.U6.	E.U6.	<p>przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dziecka od okresu noworodkowego do młodzieńczego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej, w tym badanie:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) ogólnopediatryczne; 2) neurologiczne; 3) układu mięśniowo-szkieletowego; 4) okulistyczne; 5) otolaryngologiczne; 	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U7.	E.U7.	przeprowadzić badanie psychiatryczne pacjenta oraz ocenić jego stan psychiczny;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U8.	E.U8.	przeprowadzać badania bilansowe, w tym zestawiać pomiary antropometryczne i ciśnienia tętniczego krwi z danymi na siatkach centylowych oraz oceniać stopień zaawansowania dojrzewania;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U9.	E.U9.	<p>rozpoznać najczęstsze objawy choroby u dorosłych, zastosować badania diagnostyczne i interpretować ich wyniki, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku objawów takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) gorączka; 2) osłabienie; 3) utrata apetytu; 4) utrata masy ciała; 5) wstrząs; 6) zatrzymanie akcji serca; 7) zaburzenie świadomości, w tym omdlenie; 8) obrzęk; 9) wysypka; 10) kaszel i odkrztuszanie; 11) krwiotłucie; 12) duszność; 13) wydzielina z nosa i ucha; 14) ból w klatce piersiowej; 	P7U_U	P7S_UW

		<ul style="list-style-type: none"> 15) kołatanie serca; 16) sinica; 17) nudności i wymioty; 18) zaburzenia połykania; 19) ból brzucha; 20) obecność krwi w stolcu; 21) zaparcie i biegunka; 22) żółtaczka; 23) wzdęcia i opór w jamie brzusznej; 24) niedokrwistość; 25) limfadenopatia; 26) zaburzenia oddawania moczu; 27) krwimocz i białkomocz; 28) zaburzenia miesiączkowania; 29) obniżenie nastroju i stany lękowe; 30) zaburzenia pamięci i funkcji poznawczych; 31) ból głowy; 32) zawroty głowy; 33) niedowład; 34) drgawki; 35) ból pleców; 36) ból stawów; 37) uraz lub oparzenie; 38) odwodnienie i przewodnienie; 		
LEK_E.U10.	E.U10.	<p>rozpoznać najczęstsze objawy choroby u dzieci, zastosować badania diagnostyczne i interpretować ich wyniki, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku objawów takich jak:</p> <ul style="list-style-type: none"> 1) gorączka; 2) kaszel i odkrztuszanie; 3) duszność; 4) wydzielina z nosa i ucha; 5) zaburzenia oddawania moczu; 6) wysypka; 	P7U_U	P7S_UW

		<p>7) niedokrwistość; 8) zaburzenia odżywiania; 9) zaburzenia wzrastania; 10) drgawki i zaburzenia świadomości; 11) kołatanie serca; 12) omdlenie; 13) bóle kostno-stawowe; 14) obrzęki; 15) limfadenopatia; 16) ból brzucha; 17) zaparcie i biegunka; 18) obecność krwi w stolcu; 19) odwodnienie; 20) żółtaczka; 21) sinica; 22) ból głowy; 23) zespół czerwonego oka;</p>		
LEK_E.U11.	E.U11.	rozpoznawać objawy ryzykownego i szkodliwego używania alkoholu oraz problemowego używania innych substancji psychoaktywnych, objawy uzależnienia od substancji psychoaktywnych oraz uzależnień behawioralnych i proponować prawidłowe postępowanie terapeutyczne oraz medyczne;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U12.	E.U12.	rozpoznawać stany wymagające leczenia w warunkach szpitalnych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U13.	E.U13.	kwalifikować pacjenta do szczepień ochronnych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U14.	E.U14.	wykonywać procedury i zabiegi medyczne, w tym: <p>1) pomiar i ocenę podstawowych funkcji życiowych (temperatura, tętno, ciśnienie tętnicze krwi) oraz monitorowanie ich z wykorzystaniem kardiomonitora i pulsoksymetru; 2) różne formy terapii inhalacyjnej i dokonać doboru inhalatora do stanu klinicznego pacjenta; 3) pomiar szczytowego przepływu wydechowego; 4) tlenoterapię przy użyciu metod nieinwazyjnych; 5) bezprzyrządowe i przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych; 6) dożylnie, domięśniowe i podskórne podanie leku; 7) pobranie i zabezpieczenie krwi do badań laboratoryjnych, w tym mikrobiologicznych; 8) pobranie krwi tętniczej i arterializowanej krwi włośniczkowej; 9) pobranie wymazów do badań mikrobiologicznych i cytologicznych;</p>	P7U_U	P7S_UW

		<p>10) cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiety i mężczyzny;</p> <p>11) założenie zgłębnika żołądkowego;</p> <p>12) wlewkę doodbytniczą;</p> <p>13) standardowy elektrokardiogram spoczynkowy i zinterpretować jego wynik;</p> <p>14) defibrylację, kardiowersję elektryczną i elektrostymulację zewnętrzną;</p> <p>15) testy paskowe, w tym pomiar stężenia glukozy przy pomocy glukometru;</p> <p>16) zabiegi opłucnowe: punkcję i odbarczenie odmy;</p> <p>17) tamponadę przednią nosa;</p> <p>18) badanie USG w stanach zagrożenia życia według protokołu FAST (Focused Assessment with Sonography in Trauma) lub jego odpowiednika, i zinterpretować jego wynik;</p>		
LEK_E.U15.	E.U15.	zastosować środki ochrony indywidualnej adekwatne do sytuacji klinicznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U16.	E.U16.	stwierdzić zgon pacjenta;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U17.	E.U17.	uczestniczyć w procesie godnego umierania pacjenta, wykorzystując potencjał opieki paliatywnej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U18.	E.U18.	przewodzić dokumentację medyczną pacjenta, w tym w postaci elektronicznej, zgodnie z przepisami prawa;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U19.	E.U19.	planować postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne w zakresie leczenia nowotworów na podstawie wyników badań i dostarczonej dokumentacji medycznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U20.	E.U20.	udzielać świadczeń zdrowotnych z użyciem dostępnych systemów teleinformatycznych lub systemów łączności wykorzystywanych w ochronie zdrowia;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U21.	E.U21.	przewodzić edukację zdrowotną pacjenta, w tym edukację żywieniową dostosowaną do indywidualnych potrzeb;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U22.	E.U22.	zastosować racjonalną antybiotykoterapię w zależności od stanu klinicznego pacjenta;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U23.	E.U23.	przewodzić rozmowę z pacjentem z uwzględnieniem schematu rozmowy (rozpoczęcie rozmowy, zbieranie informacji, wyjaśnianie i planowanie, zakończenie rozmowy), uwzględniając nadawanie struktury takiej rozmowie oraz kształtując relacje z pacjentem z użyciem wybranego modelu (np. wytycznych Calgary-Cambridge, Segue, Kalamazoo Consensus, Maastricht Maas Global), w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U24.	E.U24.	zebrać wywiad z pacjentem w kierunku występowania myśli samobójczych, w przypadku gdy jest to uzasadnione;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U25.	E.U25.	przekazywać pacjentowi informacje, dostosowując ich ilość i treść do potrzeb i możliwości pacjenta, oraz uzupełniać informacje werbalne modelami i informacją pisemną, w tym wykresami i instrukcjami oraz odpowiednio je stosować;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U26.	E.U26.	podejmować wspólnie z pacjentem decyzje diagnostyczno-terapeutyczne (oceniać stopień zaangażowania pacjenta, jego potrzeby i możliwości w tym zakresie, zachęcać pacjenta do brania aktywnego udziału w procesie podejmowania decyzji, omawiać zalety, wady, spodziewane rezultaty i konsekwencje wynikające z decyzji) i uzyskiwać świadomą zgodę pacjenta;	P7U_U	P7S_UK
LEK_E.U27.	E.U27.	komunikować się z pacjentami z grup zagrożonych wykluczeniem ekonomicznym lub społecznym, z poszanowaniem ich godności;	P7U_U	P7S_UK

LEK_E.U28.	E.U28.	identyfikować społeczne determinanty zdrowia, wskaźniki występowania zachowań antyzdrowotnych i autodestrukcyjnych oraz omawiać je z pacjentem i sporządzić notatkę w dokumentacji medycznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U29.	E.U29.	identyfikować możliwe wskaźniki wystąpienia przemocy, w tym przemocy w rodzinie, zebrać wywiad w kierunku weryfikacji czy istnieje ryzyko, że pacjent doświadcza przemocy, sporządzić notatkę w dokumentacji medycznej oraz wszcząć procedurę „Niebieskiej Karty”;	P7U_U	P7S_UW
LEK_E.U30.	E.U30.	stosować zasady przekazywania informacji zwrotnej (konstruktywnej, nieoceniającej, opisowej) w ramach współpracy w zespole;	P7U_U	P7S_UO
LEK_E.U31.	E.U31.	przyjąć, wyjaśnić i analizować własną rolę i zakres odpowiedzialności w zespole oraz rozpoznawać swoją rolę jako lekarza w zespole;	P7U_U	P7S_UO
LEK_E.U32.	E.U32.	uzyskiwać informacje od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta;	P7U_U	P7S_UO
LEK_E.U33.	E.U33.	omawiać w zespole sytuację pacjenta z wyłączeniem subiektywnych ocen, z poszanowaniem godności pacjenta;	P7U_U	P7S_UO
LEK_E.U34.	E.U34.	stosować następujące protokoły (np. w trakcie przekazywania opieki nad pacjentem, zlecenia konsultacji pacjenta lub jej udzielania): 1) ATMIST (A (Age – wiek), T (Time of injury – czas powstania urazu), M (Mechanism of injury – mechanizm urazu), I (Injury suspected – podejrzewane skutki urazu), S (Symptoms/Signs – objawy), T (Treatment/Time – leczenie i czas dotarcia)); 2) RSVP/ISBAR (R (Reason – przyczyna, dlaczego), S (Story – historia pacjenta), V (Vital signs – parametry życiowe), P (Plan – plan dla pacjenta)/I (Introduction – wprowadzenie), S (Situation – sytuacja), B (Background – tło), A (Assessment – ocena), R (Recommendation – rekomendacja));	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U1.	F.U1.	umyć chirurgicznie ręce, nałożyć jałowe rękawiczki, ubrać się do operacji lub zabiegu wymagającego jałowości, przygotować pole operacyjne zgodnie z zasadami aseptyki oraz uczestniczyć w zabiegu operacyjnym;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U2.	F.U2.	założyć i zmienić jałowy opatrunek;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U3.	F.U3.	ocenić i zaopatrzyć prostą ranę, w tym znieczulić miejscowo (powierzchniowo, nasiękowo), założyć i usunąć szwy chirurgiczne, założyć i zmienić jałowy opatrunek chirurgiczny;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U4.	F.U4.	rozpoznawać najczęściej występujące stany zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U5.	F.U5.	rozpoznawać na podstawie badania radiologicznego najczęściej występujące typy złamań, szczególnie kości długich;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U6.	F.U6.	doraźnie unieruchomić kończynę, w tym wybrać rodzaj unieruchomienia w typowych sytuacjach klinicznych oraz skontrolować poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U7.	F.U7.	unieruchomić kręgosłup szyjny i piersiowo-lędźwiowy po urazie;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U8.	F.U8.	zaopatrzyć krwawienie zewnętrzne;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U9.	F.U9.	przewodzą podstawowe zabiegi resuscytacyjne (Basic Life Support, BLS) u noworodków i dzieci zgodnie z wytycznymi Europejskiej Rady Resuscytacji (European Resuscitation Council, ERC);	P7U_U	P7S_UW

LEK_F.U10.	F.U10.	przewodzą zaawansowane czynności resuscytacyjne u noworodków (Newborn Life Support, NLS) i dzieci (Pediatric Advanced Life Support, PALS) zgodnie z wytycznymi ERC;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U11.	F.U11.	przewodzą podstawowe zabiegi resuscytacyjne BLS u dorosłych, w tym z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego, zgodnie z wytycznymi ERC;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U12.	F.U12.	przewodzą zaawansowane czynności resuscytacyjne (Advanced Life Support, ALS) u dorosłych zgodnie z wytycznymi ERC;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U13.	F.U13.	zastosować prawidłowe postępowanie medyczne w przypadku ciąży i porodu fizjologicznego zgodnie ze standardami opieki okołoporodowej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U14.	F.U14.	rozpoznać najczęstsze objawy świadczące o nieprawidłowym przebiegu ciąży i porodu, zastosować i interpretować badania diagnostyczne, przeprowadzić diagnostykę różnicową, wdrożyć terapię, monitorować efekty leczenia oraz ocenić wskazania do konsultacji specjalistycznej, w szczególności w przypadku bólu brzucha, skurczów macicy, krwawienia z dróg rodnych, nieprawidłowej częstości bicia serca i ruchliwości płodu, nadciśnienia tętniczego;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U15.	F.U15.	dokonać detekcji i interpretacji czynności serca płodu;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U16.	F.U16.	rozpoznać rozpoczynający się poród i objawy nieprawidłowego przebiegu porodu;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U17.	F.U17.	asystować przy porodzie fizjologicznym;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U18.	F.U18.	zastosować prawidłowe postępowanie medyczne w przypadku nieprawidłowego krwawienia z dróg rodnych, braku miesiączki, bólu w obrębie miednicy (zapalenie narządów miednicy mniejszej, ciąża ektopowa), zapalenia pochwy i sromu, chorób przenoszonych drogą płciową;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U19.	F.U19.	zastosować prawidłowe postępowanie medyczne w zakresie regulacji urodzeń;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U20.	F.U20.	rozpoznawać stany okulistyczne wymagające pilnej pomocy specjalistycznej i udzielić wstępnej pomocy przedszpitalnej w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka;	P7U_U	P7S_UW
LEK_F.U21.	F.U21.	przekazywać niepomyślne wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu, np.: 1) SPIKES: S (Setting – właściwe otoczenie), P (Perception – poznanie stanu wiedzy współroz mówcy), I (Invitation/ Information – zaproszenie do rozmowy / informowanie), K (Knowledge – przekazanie niepomyślnej informacji), E (Emotions and empathy – emocje i empatia), S (Strategy and summary – plan działania i podsumowanie), 2) EMPATIA: E (Emocje), M (Miejsce), P (Perspektywa pacjenta), A (Adekwatny język), T (Treść wiadomości), I (Informacje dodatkowe), A (Adnotacja w dokumentacji), 3) ABCDE: A (Advance preparation – przygotowanie do rozmowy), B (Build therapeutic environment – nawiązanie dobrego kontaktu z rodziną), C (Communicate well – przekazanie złej wiadomości, uwzględniając zasady komunikacji), D (Dealing with reactions – radzenie sobie z trudnymi emocjami), E (Encourage and validate emotions – prawo do okazywania emocji, przekierowanie ich i adekwatne reagowanie, dążące do zakończenia spotkania); – w tym wspierać rodzinę w procesie godnego umierania pacjenta i informować rodzinę o śmierci pacjenta;	P7U_U	P7S_UK
LEK_F.U22.	F.U22.	uzyskiwać informacje od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji oraz uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta, a także stosować protokoły ATMIST,	P7U_U	P7S_UK

		RSVP/ISBAR;		
LEK_G.U1.	G.U1.	opisywać strukturę demograficzną ludności i na tej podstawie oceniać i przewidywać problemy zdrowotne populacji;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U2.	G.U2.	zbierać informacje na temat uwarunkowań i obecności czynników ryzyka chorób zakaźnych i niezakaźnych oraz planować działania profilaktyczne na różnym poziomie zapobiegania;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U3.	G.U3.	interpretować pozytywne i negatywne mierniki zdrowia;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U4.	G.U4.	oceniać sytuację epidemiologiczną chorób zakaźnych i niezakaźnych w Rzeczypospolitej Polskiej i na świecie;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U5.	G.U5.	wyjaśniać osobom korzystającym ze świadczeń zdrowotnych ich podstawowe uprawnienia oraz podstawy prawne udzielania tych świadczeń;	P7U_U	P7S_UK
LEK_G.U6.	G.U6.	wystawiać zaświadczenia lekarskie i orzeczenia lekarskie, sporządzać opinie dla pacjenta, uprawnionych organów i podmiotów, sporządzać i prowadzić dokumentację medyczną (w postaci elektronicznej i papierowej) oraz korzystać z narzędzi i usług informacyjnych oraz komunikacyjnych w ochronie zdrowia (e-zdrowie);	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U7.	G.U7.	rozpoznać podczas badania pacjenta zachowania i objawy wskazujące na możliwość wystąpienia przemocy, w tym przemocy w rodzinie;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U8.	G.U8.	postępować w sposób umożliwiający zapobieganie zdarzeniom niepożądanym oraz zapewniający zachowanie jakości w ochronie zdrowia i bezpieczeństwa pacjenta, monitorować występowanie zdarzeń niepożądanych i reagować na nie, informować o ich występowaniu i analizować ich przyczyny;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U9.	G.U9.	pobrać krew do badań toksykologicznych i zabezpieczyć materiał do badań hemogenetycznych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_G.U10.	G.U10.	organizować środowisko pracy w sposób zapewniający bezpieczeństwo pacjenta i innych osób przy uwzględnieniu wpływu czynników ludzkich i zasad ergonomii;	P7U_U	P7S_UO
LEK_G.U11.	G.U11.	ustalić możliwość zastosowania nowych sposobów leczenia w odniesieniu do danego pacjenta w oparciu o aktualne wyniki badań klinicznych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U1.	H.U1.	wykonać pomiar i ocenić podstawowe funkcje życiowe (temperatura, tętno, ciśnienie tętnicze krwi) oraz monitorować je z wykorzystaniem kardiomonitora i pulsoksymetru;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U2.	H.U2.	wykonywać bezprzyrządowe i przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U3.	H.U3.	wykonać pomiar szczytowego przepływu wydechowego;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U4.	H.U4.	pobrać i zabezpieczyć krew i inny materiał biologiczny do badań laboratoryjnych, w tym mikrobiologicznych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U5.	H.U5.	wykonać dożylny, domięśniowy i podskórny podanie leku;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U6.	H.U6.	wykonywać różne formy terapii inhalacyjnej i dokonać doboru inhalatora odpowiednio do sytuacji klinicznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U7.	H.U7.	pobrać krew tętniczną i arterializowaną krew włósczkową;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U8.	H.U8.	wykonywać testy paskowe, w tym pomiar stężenia glukozy przy pomocy glukometru;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U9.	H.U9.	pobrać wymazy do badań mikrobiologicznych i cytologicznych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U10.	H.U10.	wykonać cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiety i mężczyzny;	P7U_U	P7S_UW

LEK_H.U11.	H.U11.	założyć zgłębnik żołądkowy;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U12.	H.U12.	wykonać wlewkę doodbytniczą;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U13.	H.U13.	wykonać zabiegi opłucnowe: punkcję i odbarczenie odmy;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U14.	H.U14.	wykonać standardowy elektrokardiogram spoczynkowy i zinterpretować jego wynik;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U15.	H.U15.	wykonać defibrylację, kardiowersję elektryczną, elektrostymulację zewnętrzną;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U16.	H.U16.	umyć chirurgicznie ręce, nałożyć jałowe rękawiczki, ubrać się do operacji lub zabiegu wymagających jałowości, przygotować pole operacyjne zgodnie z zasadami aseptyki oraz uczestniczyć w zabiegu operacyjnym;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U17.	H.U17.	założyć i zmienić jałowy opatrunek;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U18.	H.U18.	ocenić i zaopatrzyć prostą ranę, w tym znieczulić miejscowo (powierzchniowo, nasiękowo), założyć i usunąć szwy chirurgiczne, założyć i zmienić jałowy opatrunek chirurgiczny;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U19.	H.U19.	zaopatrzyć krwawienie zewnętrzne;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U20.	H.U20.	doraźnie unieruchomić kończynę, w tym wybrać rodzaj unieruchomienia w typowych sytuacjach klinicznych oraz skontrolować poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U21.	H.U21.	unieruchomić kręgosłup szyjny i piersiowo-lędźwiowy po urazie;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U22.	H.U22.	wykonać tamponadę przednią nosa;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U23.	H.U23.	wykonać badanie USG w stanach zagrożenia życia według protokołu FAST lub jego odpowiednika i zinterpretować jego wynik;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U24.	H.U24.	zastosować środki ochrony indywidualnej adekwatne do sytuacji klinicznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U25.	H.U25.	zebrać wywiad z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7U_U	P7S_UK
LEK_H.U26.	H.U26.	zebrać wywiad z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta;	P7U_U	P7S_UK
LEK_H.U27.	H.U27.	zebrać wywiad w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE;	P7U_U	P7S_UK
LEK_H.U28.	H.U28.	przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dorosłego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U29.	H.U29.	przeprowadzić pełne i ukierunkowane badanie fizykalne dziecka od okresu noworodkowego do młodzieńczego dostosowane do określonej sytuacji klinicznej;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U30.	H.U30.	przekazać niepomyślnie wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu (np. SPIKES, EMPATIA, ABCDE), w tym wspierać rodzinę w procesie godnego umierania pacjenta oraz poinformować rodzinę o śmierci pacjenta;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U31.	H.U31.	uzyskiwać informacje od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji, uwzględniać te informacje w planie diagnostyczno-terapeutycznym pacjenta oraz stosować protokoły ATMIST, RSVP/ISBAR;	P7U_U	P7S_UO
LEK_H.U32.	H.U32.	przeprowadzić badanie psychiatryczne pacjenta i ocenić jego stan psychiczny;	P7U_U	P7S_UW

LEK_H.U33.	H.U33.	stwierdzić zgon pacjenta;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U34.	H.U34.	przeprowadzać badania bilansowe, w tym zestawiać pomiary antropometryczne i ciśnienia tętniczego krwi z danymi na siatkach centylowych oraz oceniać stopień zaawansowania dojrzewania;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U35.	H.U35.	kwalifikować pacjenta do szczepień ochronnych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U36.	H.U36.	wykonywać tlenoterapię przy użyciu metod nieinwazyjnych;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U37.	H.U37.	przewodzą podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS) u noworodków i dzieci zgodnie z wytycznymi ERC	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U38.	H.U38.	przewodzą zaawansowane czynności resuscytacyjne u noworodków (NLS) i dzieci (PALS) zgodnie z wytycznymi ERC;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U39.	H.U39.	przewodzą podstawowe zabiegi resuscytacyjne (BLS) u dorosłych, w tym z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego, zgodnie z wytycznymi ERC;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U40.	H.U40.	przewodzą zaawansowane czynności resuscytacyjne (ALS) u dorosłych zgodnie z wytycznymi ERC;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U41.	H.U41.	rozpoznawać najczęściej występujące stany zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U42.	H.U42.	rozpoznawać stany okulistyczne wymagające pilnej pomocy specjalistycznej i udzielić wstępnej pomocy przedszpitalnej w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U43.	H.U43.	dokonać detekcji i interpretacji czynności serca płodu;	P7U_U	P7S_UW
LEK_H.U44.	H.U44.	wykonywać czynności, asystując przy porodzie fizjologicznym.	P7U_U	P7S_UW

w zakresie **KOMPETENCJI SPOŁECZNYCH**, jest gotów do:

LEK_K.S1.	K.S1.	nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;	P7U_K	P7S_KR
LEK_K.S2.	K.S2.	kierowania się dobrem pacjenta;	P7U_K	P7S_KO
LEK_K.S3.	K.S3.	przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta;	P7U_K	P7S_KO
LEK_K.S4.	K.S4.	podjęcia działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;	P7U_K	P7S_KK
LEK_K.S5.	K.S5.	dostrzegania i rozpoznawania własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych;	P7U_K	P7S_KK
LEK_K.S6.	K.S6.	propagowania zachowań prozdrowotnych;	P7U_K	P7S_KO
LEK_K.S7.	K.S7.	korzystania z obiektywnych źródeł informacji;	P7U_K	P7S_KK
LEK_K.S8.	K.S8.	formułowania wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji;	P7U_K	P7S_KK
LEK_K.S9.	K.S9.	wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym;	P7U_K	P7S_KR
LEK_K.S10.	K.S10.	formułowania opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej;	P7U_K	P7S_KR
LEK_K.S11.	K.S11.	przyjęcia odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.	P7U_K	P7S_KR

- 1) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 26 lipca 2019 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza denty, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego (Dz. U. z 2021 r. poz. 755 ze zm.).
- 2) Obwieszczenie Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 października 2018 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.
- 3) Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 14 listopada 2018r. w sprawie charakterystyk drugiego stopnia efektów uczenia się dla kwalifikacji na poziomach 6-8 Polskiej Ramy Kwalifikacji.

12. Zajęcia wraz z przypisanymi do nich punktami ECTS, efektami uczenia się i treściami programowymi:

Przedmioty (zajęcia)	Liczba punktów ECTS	Treści programowe	Odniesienie do efektów uczenia się na kierunku	
PRZEDMIOTY (ZAJĘCIA) KSZTAŁCENIA OGÓLNEGO: (6 pkt ECTS)				
1.	Język łaciński	2	Mianownictwo anatomiczne, histologiczne i embriologiczne w języku łacińskim. Reguły gramatyczne i leksyka języka łacińskiego. Terminologia medyczna oraz przekład tekstów o tematyce medycznej i anatomicznej. Dostrzeganie, rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny i potrzeb edukacyjnych, korzystanie z obiektywnych źródeł informacji.	A.W1. D.U5. K.S5. K.S7.
2.	Szkolenie biblioteczne	0	Podstawowa wiedza dotycząca funkcjonowania Biblioteki Uniwersyteckiej. Zasady korzystania ze zbiorów i usług BU. Przygotowanie do szybkiego i trafnego wyszukiwania potrzebnych do studiowania informacji. Praktyczne wyszukiwanie i zamawianie w katalogu online. Podstawowa terminologia związana z funkcjonowaniem biblioteki i terminologię stosowaną w katalogu online. Dostrzeganie, rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny i potrzeb edukacyjnych, korzystanie z obiektywnych źródeł informacji.	D.W19. D.U5. K.S5. K.S7.
3.	BHP i ergonomia pracy	0	Ogólne przepisy BHP obowiązujące na terenie Uczelni oraz zasady postępowania na wypadek różnych zagrożeń. Wymogi dotyczące organizowania bezpiecznej pracy, zarówno w kwestii materialnego środowiska pracy, jak i zachowań ludzkich. Postępowanie w sytuacji zdarzeń wypadkowych, podczas działania czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych, udzielanie pomocy przedlekarskiej. Zdarzenia niepożądane, przyczyny, konsekwencje i profilaktyka. Przewidywanie skutków swoich zachowań w każdej pracy oraz w innych obszarach aktywności. Wiedza niezbędna do organizowania procesów pracy zapewniających bezpieczeństwo ich uczestników. Możliwości współczesnej telemedycyny jako narzędzia wspomagania pracy lekarza. Konsekwencje narażenia organizmu człowieka na czynniki chemiczne i fizyczne oraz zasady profilaktyki.	C.W13. C.W14. C.W17. D.W20. E.W34. G.W5. G.W18. B.U2. E.U15. G.U5. G.U8. G.U10. H.U24.

			Etiologia patogenez, patofizjologia, drogi transmisji, postaci i profilaktykę zakażeń jatrogennych. Zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania aseptycznego. Wpływ różnych źródeł promieniowania na organizm człowieka i możliwości ochrony radiologicznej. Zasady stosowania środków ochrony indywidualnej adekwatnie do sytuacji klinicznej. Dostrzeganie, rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny i potrzeb edukacyjnych, korzystanie z obiektywnych źródeł informacji.	K.S5. K.S6. K.S7. K.S11.
4.	Wychowanie fizyczne	0	Doskonalenie umiejętności ruchowych przydatnych w aktywności zdrowotnej, utylitarnej, rekreacyjnej i sportowej poprzez uczestnictwo w wybranych praktycznych zajęciach z wychowania fizycznego. Rozwój sprawności kondycyjnej i koordynacyjnej oraz dostarczenie studentom wiadomości i umiejętności umożliwiających samokontrolę i samoocenę oraz samodzielne podejmowanie działań w tym zakresie. Postawy świadomego uczestnictwa studentów w różnych formach aktywności sportowo-rekreacyjnej w czasie studiów oraz po zakończeniu edukacji dla zachowania zdrowia fizycznego i psychicznego.	D.U4. D.U7. K.S5. K.S6. K.S11.
	Przedmiot/przedmioty (zajęcia) do wyboru w zakresie wsparcia w procesie uczenia się:	4		
1.	Radzenie sobie ze stresem	2		D.W4. D.W3. D.W6. D.U7. D.U12. K.S5.
2.	Metody wspomagania uczenia się	2		D.W1. D.U4. D.U7. D.U9. K.S5. K.S7.
3.	Coaching	2		D.W1. D.W2. D.W3.

				D.W8. D.U7. D.U12. K.S5.
4.	Psychologia rozwoju osobistego	2		D.W1. D.W2. D.W6. D.U7. D.U8.
5.	Zarządzanie sobą w czasie	2		D.W1. D.W2. D.W3. D.U4. D.U7. D.U8. D.U12. K.S5. K.S7.

PRZEDMIOTY (ZAJĘCIA) PODSTAWOWE/KIERUNKOWE: (314 pkt ECTS)

A. Nauki morfologiczne		26		
1.	Anatomia	14	Budowa i mianownictwo anatomiczne układu szkieletowego, mięśniowego, nerwowego, krążenia, oddechowego, pokarmowego, płciowego, moczowego, wewnątrzwydzielniczego, narządów zmysłów i powłoki wspólnej. Budowa ciała ludzkiego w aspekcie topograficznym oraz stosunki topograficzne między poszczególnymi narządami. Ocena stanu poszczególnych układów funkcjonalnych człowieka w różnych sytuacjach klinicznych. Anatomia topograficzna człowieka w medycznych procedurach diagnostycznych i terapeutycznych. Kształtowanie odpowiedniej postawy etycznej wobec ciała żywego i zmarłego człowieka. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	A.W1. A.U3. A.U4. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
2.	Histologia i ultrastruktura komórki	9	Zasady podstawowych metod badawczych stosowanych w histologii. Podział	A.W1.

			<p>tkanek ludzkiego organizmu, ich pochodzenie, funkcje oraz budowa histologiczna poszczególnych układów. Podstawowe techniki laboratoryjne w badaniach materiałów komórkowych i tkankowych. Budowa tkanek oraz ich zróżnicowanie morfologiczne w ścisłym odniesieniu do ich czynności. Analiza budowy komórki na poziomie mikroskopu świetlnego i elektronowego oraz identyfikacja struktur subkomórkowych z wykorzystaniem nowoczesnych technik (analiza elektronogramów). Budowa mikroskopu optycznego i elektronowego. Budowa histologiczna układów i organów z szczególnym uwzględnieniem tych elementów morfologicznych, które stanowią podstawę ich czynności. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazywanie motywacji do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>A.W2. A.W3. A.U1. A.U2. K.S5. K.S7. K.S8.</p>
3.	Embriologia	3	<p>Zasady podstawowych metod badawczych stosowanych w embriologii. Podstawowe wiadomości z embriologii ze szczególnym uwzględnieniem embriogenezy i organogenezy. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazywanie motywacji do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>A.W4. A.U2. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8.</p>
B. Naukowe podstawy medycyny		35		
4.	Biofizyka	4	<p>Fizyczne podstawy mechanizmów rządzących procesami fizjologicznymi w organizmach żywych oraz funkcjonowania narządów i układów narządów organizmu ludzkiego. Prawa fizyczne opisujące przepływy: prądu elektrycznego, cieczy oraz czynniki wpływające na opory; elektryczny, naczyniowy. Naturalne i sztuczne źródła promieniowania jonizującego oraz jego oddziaływanie z materią. Fizykochemiczne i molekularne podstawy działania narządów zmysłów. Fizyczne podstawy nieinwazyjnych metod obrazowania. Fizyczne podstawy wybranych technik terapeutycznych. Telemedycyna jako narzędzia wspomagania pracy lekarza. Szkodliwość</p>	<p>B.W4. B.W5. B.W6. B.W7. B.W8. B.W25. B.U1. B.U2. B.U8.</p>

			<p>dawki promieniowania jonizującego i stosowanie się do zasad ochrony radiologicznej. Narażenia organizmu człowieka na czynniki fizyczne i ich konsekwencje. Planowanie i przeprowadzanie podstawowych pomiarów fizycznych w badaniach medycznych oraz opracowanie wyników. Korzystanie z medycznych baz danych oraz interpretacja zawartych w nich informacji potrzebnych do rozwiązywania problemów z zakresu nauk podstawowych i klinicznych. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>B.U11. B.U12. C.W13. C.W41. K.S5. K.S7. K.S8</p>
5.	Biologia molekularna	4	<p>Budowa i funkcje kwasów nukleinowych, struktura I- i II-rzędowa DNA i RNA oraz struktura chromatyny. Nietypowe struktury kwasów nukleinowych i ich znaczenie biologiczne. Funkcje genomu, transkryptomu i proteomu człowieka oraz metody stosowane w ich badaniu. Procesy replikacji, naprawy i rekombinacji DNA, transkrypcji i translacji oraz degradacji DNA, RNA i białek. Mechanizmy regulacji ekspresji genów. Mutacje genetyczne i ich znaczenie kliniczne, w tym molekularne podstawy chorób u ludzi. Biologia molekularna w naukach podstawowych i klinicznych oraz jej znaczenie w medycznych bazach danych. Podstawowe metody molekularne wykorzystywane w diagnostyce laboratoryjnej, w tym elektroforeza kwasów nukleinowych. Planowanie eksperymentu badawczego z zastosowaniem technik biologii molekularnej i interpretacja uzyskanych wyników badań. Wykonywanie podstawowych technik biologii molekularnej. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>B.W11. B.W12. B.W14. B.W15. B.U8. B.U11. B.U12. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8.</p>
6.	Cytofizjologia	5	<p>Transport przez błony. Sposoby komunikacji między komórkami, a także między komórką a macierzą zewnątrzkomórkową oraz szlaki przekazywania sygnałów w komórce i przykłady zaburzeń w tych procesach prowadzące do rozwoju nowotworów i innych chorób. Procesy takie jak: cykl komórkowy,</p>	<p>B.W16. B.W17. B.W18. B.W19.</p>

			<p>proliferacja, różnicowanie i starzenie się komórek, apoptoza i nekroza oraz ich znaczenie dla funkcjonowania organizmu. Podstawowy zakres problematyki komórek macierzystych i ich zastosowania w medycynie. Podstawy pobudzenia i przewodzenia w układzie nerwowym oraz wyższe czynności nerwowe, a także fizjologię mięśni prążkowanych i gładkich. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>B.U11. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
7.	Biochemia	4	<p>Charakterystyka gospodarki wodno-elektrolitowej i równowagi kwasowo-zasadowej w układach biologicznych. Mechanizm działania buforów oraz ich znaczenie w homeostazie ustrojowej. Charakterystyka pojęć t.j. rozpuszczalność, ciśnienie osmotyczne, izotonia, roztwory koloidalne i równowaga Gibbsa-Donnana. Budowa związków organicznych oraz ich funkcje w strukturach komórkowych i pozakomórkowych. Struktury I-, II-, III- i IV-rzędowe białek oraz modyfikacje potranslacyjne i funkcjonalne białka. Podstawowe szlaki kataboliczne i anaboliczne, sposoby ich regulacji. Przemiany metaboliczne zachodzące w narządach oraz metaboliczne i biochemiczne podłoże chorób i terapii. Wybrane analizy biochemiczne. Podstawowe metody wykorzystywane w badaniach naukowych i analityce medycznej, w tym elektroforeza białek i kwasów nukleinowych. Nauka podstawowych technik laboratoryjnych. Obliczanie stężeń molowych i procentowych związków organicznych oraz stężeń substancji w roztworach izoosmotycznych, jedno- i wieloskładnikowych. Określanie chemicznego podłoża rozpuszczalności związków organicznych lub jej braku oraz jej praktyczne znaczenie dla dietetyki i terapii. Określanie pH roztworu i analiza wpływu zmian pH na związki organiczne. Badanie i przewidywanie kierunku procesów biochemicznych w zależności od stanu energetycznego komórek. Klasyfikacja badań naukowych, w tym badania eksperymentalne i obserwacyjne oraz ocena wyników badań naukowych. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>B.W1. B.W2. B.W3. B.W9. B.W10. B.W13. B.W14. B.W15. B.U3. B.U4. B.U5. B.U6. B.U10. B.U12. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8.</p>
8.	Fizjologia z elementami fizjologii klinicznej	9	<p>Podstawy fizjologii ogólnej człowieka. Charakterystyka fizykochemicznych i</p>	<p>B.W6.</p>

			<p>molekularnych podstaw działania narządów zmysłów. Podstawy pobudzenia i przewodzenia w układzie nerwowym oraz wyższe czynności nerwowe, fizjologia mięśni prążkowanych i gładkich. Czynność i mechanizmy regulacji wszystkich narządów i układów organizmu człowieka oraz zależności między nimi. Procesy zachodzące podczas starzenia się organizmu i zmiany w funkcjonowaniu narządów związane ze starzeniem. Podstawowe ilościowe parametry opisujące wydolność poszczególnych układów i narządów, w tym zakresy norm. Zasady prowadzenia badań naukowych służących rozwojowi medycyny. Wykonywanie prostych testów czynnościowych oceniających funkcjonowanie organizmu człowieka jako układu regulacji stabilnej (testy obciążeniowe i wysiłkowe) i interpretacja danych liczbowych dotyczących podstawowych zmiennych fizjologicznych. Posługiwanie się podstawowymi technikami laboratoryjnymi i molekularnymi. Wykonywanie standardowego elektrokardiogramu spoczynkowego i interpretacja wynik badania. Wykonywanie procedur i zabiegów medycznych np. pomiar i ocena podstawowych funkcji życiowych (temperatura, tętno, ciśnienie tętnicze krwi) oraz monitorowanie ich z wykorzystaniem kardiomonitora i pulsoksymetru, różne formy terapii inhalacyjnej, pomiar szczytowego przepływu wydechowego, bezprzyrządowe i przyrządowe udrażnianie dróg oddechowych, defibrylacja, kardiowersja elektryczna i elektrostymulacja zewnętrzna, testy paskowe, w tym pomiar stężenia glukozy przy pomocy glukometru. Interpretacja pozytywnych i negatywnych mierników zdrowia. Wyszukiwanie i Interpretacja informacji zawartych w medycznych bazach danych. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych, korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji. Wdrażania zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym. Formułowanie opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.</p>	<p>B.W19. B.W20. B.W21. B.W22. B.W26. B.U7. B.U8. B.U12. H.U3. H.U14. G.U3. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
9.	Pierwsza pomoc z elementami pielęgniarstwa	6	<p>Podstawy udzielania pierwszej pomocy oraz bezpieczeństwo działań ratunkowych, aspekty prawne i organizacyjne udzielania pierwszej pomocy oraz współpraca z systemem Państwowego Ratownictwa Medycznego.</p>	<p>F.W9. F.W10. F.W12.</p>

			<p>Wstępna ocena stanu pacjenta według schematów postępowania w stanach nagłych (ABCDE), ocena przytomności, oddechu i parametrów życiowych, rozpoznawanie stanów bezpośredniego zagrożenia życia. Aktualne wytyczne resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków, dzieci i dorosłych, podstawowe zabiegi resuscytacyjne, udrażnianie dróg oddechowych, postępowanie w zadławieniu, pozycja bezpieczna, zastosowanie automatycznego defibrylatora zewnętrznego (AED), inne podstawowe czynności ratunkowe. Postępowanie w nagłych stanach nieurazowych, w tym utrata przytomności, drgawki, zaburzenia oddychania, ostre stany sercowo-naczyniowe, zaburzenia metaboliczne, reakcje anafilaktyczne, objawy narastającego ciśnienia śródczaszkowego. Postępowanie w stanach urazowych: zaopatrywanie krwawień zewnętrznych, opatrywanie ran, doraźne unieruchamianie kończyn, podstawowe zasady postępowania w urazach głowy i podejrzeniu urazu kręgosłupa, oparzeniach i zatruciach, przygotowanie pacjenta do transportu. Wykonywanie podstawowych procedur i czynności medycznych oraz elementów czynności pielęgniarstwa, pomiar parametrów życiowych, obserwacja stanu chorego, podstawy aseptyki. Nawiązywanie relacji terapeutycznej z pacjentem i jego rodziną, komunikacja i współpraca zespołowa, przestrzeganie zasad etycznych wykonywania zawodu lekarza, odpowiedzialność za bezpieczeństwo pacjenta oraz motywacja do pogłębiania wiedzy i umiejętności.</p>	<p>E.U14. F.U1. F.U6. F.U7. F.U8. F.U9. F.U11. F.U12. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
10.	Metodologia badań naukowych z elementami biostatystyki w medycynie	3	<p>Podstawy medycyny opartej na dowodach. Zasady strategii praktyki klinicznej opartej na dowodach naukowych i wykorzystywania wyników badań w praktyce medycznej. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach i specyficznych problemach w praktyce lekarza rodzinnego. Zasady prowadzenia badań naukowych, obserwacyjnych i doświadczalnych oraz badań in vitro służących rozwojowi medycyny. Podstawowe metody informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie, w tym medyczne bazy danych, arkusze kalkulacyjne i podstawy grafiki komputerowej. Podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych. Możliwości współczesnej telemedycyny jako narzędzia wspomagania pracy lekarza. Wyszukiwanie informacji w medycznych bazach</p>	<p>B.W23. B.W24. B.W25. B.W26. D.W19. B.U8. B.U9. B.U10. B.U11. D.U4. K.S4. K.S5.</p>

			<p>danych, posługiwania się wybranymi metodami statystycznymi z wykorzystaniem programu wspomagającego obliczenia statystyczne oraz umiejętność współpracy w grupie przy realizacji projektu. Kształtowanie świadomości znaczenia badań i doniesień naukowych w podejmowaniu decyzji klinicznych i profesjonalizmie medycznym. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>K.S6. K.S7. K.S8.</p>
C. Nauki przedkliniczne		40		
11.	Genetyka	4	<p>Podstawowe pojęcia i nomenklatura stosowana w genetyce, w tym genetyce klinicznej. Prawidłowy kariotyp człowieka oraz różne typy determinacji płci. Genetyczne przyczyny dziedzicznych predyspozycji do nowotworów. Zasady dziedziczenia różnej liczby cech, dziedziczenia cech ilościowych, niezależnego dziedziczenia cech i dziedziczenia pozajądrowej informacji genetycznej. Uwarunkowania genetyczne grup krwi człowieka i konfliktu serologicznego w układzie Rh. Genetyczne uwarunkowania najczęstszych chorób jednogenowych, wielogenowych i wieloczynnikowych, podstawowych zespołów aberracji chromosomowych, zespołów powodowanych przez rearanżacje genomowe, polimorfizmy, zmiany epigenetyczne i posttranskrypcyjne. Czynniki wpływające na pierwotną i wtórną równowagę genetyczną populacji. Genetyczne uwarunkowania wrodzonych wad rozwojowych i wybranych chorób rzadkich oraz możliwość ich profilaktyki. Metody diagnostyki genetycznej oraz podstawowe wskazania do ich zastosowania. Podstawowe narzędzia informatyczne i biostatystyczne wykorzystywane w medycynie. Podstawowe metody analizy statystycznej wykorzystywane w badaniach populacyjnych i diagnostycznych. Korzystanie z medycznych baz danych oraz interpretacja zawartych w nich informacji. Przygotowanie i analiza rodowodów oraz identyfikacja cech kliniczno-rodowodowych sugerujących genetyczne podłoże chorób. Podstawy dysmorfologii. Określanie ryzyka genetycznego w oparciu o rodowód i wynik badania genetycznego w przypadku aberracji chromosomowych, rearanżacji genomowych, chorób jednogenowych i wieloczynnikowych. Zasady i wytyczne wykonania badań cytogenetycznych i molekularnych. Odczytywanie podstawowych wyników badań</p>	<p>B.W23. B.W24. C.W1. C.W2. C.W3. C.W4. C.W5. C.W6. C.W7. C.W8. C.W26. B.U8 B.U11. B.U12. C.U1. C.U2. C.U3. C.U4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8.</p>

			genetycznych, w tym kariotypów. Planowanie i wykonywanie badania naukowego oraz interpretacja uzyskanych wyników. Przeprowadzenie podstawowych technik molekularnych stosowanych w genetyce klinicznej. Podstawy poradnictwa genetycznego i etyki w zakresie badań genetycznych. Wykazywanie motywacji do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowania zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.	
12.	Mikrobiologia z parazytologią	9	<p>Klasyfikacja drobnoustrojów z uwzględnieniem chorobotwórczych i stanowiących mikrobiom człowieka oraz inwazyjne dla człowieka formy lub stadia rozwojowe wybranych pasożytów. Mechanizmy nabywania lekooporności przez drobnoustroje, w tym lekooporności wielolekowej oraz zasady racjonalnej antybiotykoterapii w zależności od stanu klinicznego pacjenta. Epidemiologia zakażeń wywołanych przez wirusy, bakterie, grzyby i priony oraz zarażeń pasożytami, z uwzględnieniem geograficznego zasięgu ich występowania. Patogeneza i patofizjologia zakażeń i zarażeń oraz wpływ czynników patogennych, takich jak wirusy, bakterie, grzyby, priony i pasożyty, na organizm człowieka i populację, w tym sposoby ich oddziaływania, konsekwencje narażenia na nie oraz zasady profilaktyki. Etiologia, patogeneza, patofizjologia, drogi transmisji, postaci i profilaktyka zakażeń jatrogennych. Metody stosowane w diagnostyce mikrobiologicznej i parazytologicznej (wskazania, zasady wykonywania, interpretacja wyniku). Zasady diagnostyki chorób zakaźnych, zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania aseptycznego. Zasady postępowania w przypadku podejrzenia i wykrycia choroby zakaźnej. uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego oraz profilaktycznego najczęstszych chorób zakaźnych oraz ich powikłań:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) chorób bakteryjnych, w tym zakażeń paciorkowcowych, gronkowcowych, pneumokokowych i meningokokowych krztuśca, 2) gruźlicy, boreliozy i zakażeń przewodu pokarmowego; 3) chorób wirusowych, w tym zakażeń dróg oddechowych i przewodu 	<p>C.W9. C.W10. C.W11. C.W12. C.W14. C.W15. C.W16. C.W17. C.W32. E.W32. E.W33. E.W34. E.W35. E.W39. E.W40. A.U1. A.U2. B.U12. C.U5. C.U6. C.U7. E.U22. K.S5. K.S6.</p>

			<p>pokarmowego, wirusowych zapaleń wątroby, zakażeń wirusami Herpesviridae, ludzkim wirusem niedoboru odporności i wirusami neurotropowymi;</p> <p>4) chorób pasożytniczych, w tym giardiozy, amebozy, toksoplazmozy, malarii, toksokarozy, włośnicy, glistnicy, tasiemczycy i owsicy;</p> <p>5) grzybic, w tym kandydozy, aspergilozy i pneumocystozy;</p> <p>6) zakażeń szpitalnych.</p> <p>Zasady postępowania w przypadku ekspozycji na materiał potencjalnie zakaźny. Uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach przenoszonych drogą płciową. rodzaje materiałów biologicznych wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej i zasady pobierania materiału do badań. Możliwości i ograniczenia badań laboratoryjnych. Obsługa mikroskopu optycznego świetlnego, przygotowanie i obserwacja preparatów w immersji. Rozpoznawanie w obrazach mikroskopowych komórek bakteryjnych i pasożytów oraz ich struktur. Stosowanie podstawowych technik w laboratorium mikrobiologicznym oraz interpretacja wyniki badań mikrobiologicznych w odniesieniu do przykładowych przypadków klinicznych i objawów choroby. Projektowanie schematu racjonalnej chemioterapii zakażeń – empirycznej i celowanej. Wykazywanie motywacji do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowania zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>K.S7.</p> <p>K.S8.</p>
13.	Immunologia	3	<p>Budowa i funkcje układu odpornościowego. Podstawy rozwoju oraz mechanizmy działania układu odpornościowego, w tym swoiste i nieswoiste mechanizmy odporności humoralnej i komórkowej. Rodzaje odpowiedzi immunologicznej. Budowa i rola głównego układu zgodności tkankowej HLA. Główny układ zgodności tkankowej. Typy reakcji nadwrażliwości, rodzaje niedoborów odporności oraz podstawy immunomodulacji. Immunologia okresu noworodkowego i dziecięcego. Odporność przeciwważna. Immunoprofilaktyka czynna i bierna. Pierwotne i wtórne niedobory</p>	<p>C.W4.</p> <p>C.W16.</p> <p>C.W18.</p> <p>C.W19.</p> <p>C.W20.</p> <p>C.W21.</p> <p>C.W22.</p> <p>C.W42.</p>

			<p>odporności. Zagadnienia z zakresu immunologii nowotworów. Genetyczne podstawy doboru dawcy i biorcy oraz podstawy immunologii transplantacyjnej. Kwalifikacje pacjenta do szczepień ochronnych. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazywanie motywacji do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowania zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>C.W43. C.U2. E.U13. K.S5. K.S6 K.S7. K.S8.</p>
14.	Patologia	8	<p>Podstawowe mechanizmy uszkodzenia komórek i tkanek. Przebieg kliniczny zapaleń swoistych i nieswoistych oraz procesy regeneracji tkanek i narządów. Patofizjologia wstrząsu, ze szczególnym uwzględnieniem różnicowania przyczyn wstrząsu oraz niewydolności wielonarządowej. Etiologia zaburzeń hemodynamicznych, zmian wstecznych i zmian postępowych. Zagadnienia z zakresu szczegółowej patologii narządowej, obrazy makro- i mikroskopowe oraz przebieg kliniczny zmian patomorfologicznych w poszczególnych narządach. Konsekwencje rozwijających się zmian patologicznych dla sąsiadujących topograficznie narządów. Czynniki chorobotwórcze zewnętrzne i wewnętrzne, modyfikowalne i niemodyfikowalne. Postacie kliniczne najczęstszych chorób poszczególnych układów i narządów, chorób metabolicznych oraz zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej i kwasowo- zasadowej. Relacja między pacjentem, klinicystą i patomorfologiem. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazywanie motywacji do pogłębiania wiedzy. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowania zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	<p>C.W23. C.W24. C.W25. C.W26. A.U1. A.U2. C.U7. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
15.	Farmakologia z toksykologią	8	<p>Podstawowe zasady farmakodynamiki, farmakokinetyki, farmakoekonomiki, farmakogenetyki. Genetyczne mechanizmy nabywania lekooporności przez drobnoustroje i komórki nowotworowe oraz problem lekooporności, w tym lekooporności wielolekowej. Mechanizmy działania leków oraz ich przemiany w ustroju zależne od wieku. Wpływ procesów chorobowych na</p>	<p>C.W9. C.W28. C.W29. C.W30. C.W31.</p>

			<p>metabolizm i eliminację leków. Działania niepożądane leków, w tym wynikające z ich interakcji. Grupy leków, których nadużywanie może prowadzić do zatruc oraz podstawowe zasady postępowania diagnostycznego w zatruciach. Interpretacja wyników badań toksykologicznych. Weryfikacja źródeł informacji o leku oraz oceny publikacji medycznych. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>C.W32. C.W33. C.W34. C.W35. C.W36. C.W37. C.W38. C.U8. C.U9. C.U10. C.U11. C.U12. C.U13. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
16.	Zakażenia szpitalne	2	<p>Epidemiologia zakażeń wywołanych przez bakterie, wirusy i grzyby będące najczęstszymi czynnikami etiologicznymi zakażeń szpitalnych. Patogeneza i patofizjologia zakażeń oraz czynniki ryzyka ich występowania. Drogi szerzenia się zakażeń, w tym zakażeń jatrogennych oraz zasady profilaktyki i postępowania w ognisku epidemicznym. Gatunki drobnoustrojów odpowiedzialnych za zakażenia szpitalne, ze szczególnym uwzględnieniem szczepów wielolekoopornych oraz mechanizmów lekooporności. Zasady dezynfekcji, sterylizacji i postępowania aseptycznego. Możliwości nadzoru i kontroli zakażeń szpitalnych. Zasady zlecania, wykonywania i interpretacji wyników mikrobiologicznych badań diagnostycznych i przesiewowych. Kształtowanie umiejętności interpretacji wyników badań mikrobiologicznych oraz planowania empirycznej i celowanej chemioterapii zakażeń w praktyce klinicznej. Przedmiot rozwija odpowiedzialność za bezpieczeństwo pacjenta, umiejętność pracy w zespole</p>	<p>C.W10. C.W11. C.W12. C.W13. C.W14. C.W15. C.W16. C.W17. C.W32. C.U6. C.U10. K.S5. K.S9. K.S10.</p>

			terapeutycznym oraz przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza.	
17.	Patofizjologia	6	<p>Podstawowe terminy stosowane w patofizjologii Zmiany czynnościowe ustroju w chorobie. Mechanizmy rozwoju choroby i następstw ogólnoustrojowych wynikających z choroby. Podstawy etiopatogenezy schorzeń poszczególnych układów oraz patomechanizmem następstw zaburzonej funkcji narządów i układów organizmów człowieka. Charakterystyka procesów zachodzących podczas starzenia się organizmu i zmiany w funkcjonowaniu narządów związane ze starzeniem. Konsekwencje narażenia organizmu człowieka na czynniki chemiczne i fizyczne oraz zasady profilaktyki. Przebieg kliniczny zapaleń swoistych i nieswoistych oraz procesy regeneracji tkanek i narządów. Etiologia, mechanizmy i konsekwencje zaburzeń hemodynamicznych. Patologia narządowa oraz konsekwencje kliniczne. Patogeneza i patomechanizmy najczęstszych chorób poszczególnych układów i narządów, chorób metabolicznych oraz zaburzeń gospodarki wodno-elektrolitowej, hormonalnej i kwasowo-zasadowej. Wpływ stresu oksydacyjnego na komórki i jego znaczenie w patogenezie chorób oraz w procesach zachodzących podczas starzenia się organizmu. Konsekwencje niedoboru i nadmiaru witamin i składników mineralnych, przyczyny i konsekwencje niewłaściwego odżywiania, w tym długotrwałego niedostatecznego i nadmiernego spożywania pokarmów i stosowania niebilansowanej diety oraz zaburzenia trawienia i wchłaniania. Analiza powiązań pomiędzy uszkodzeniami tkankowymi i narządowymi, a objawami klinicznymi choroby, wywiadem i wynikami oznaczeń laboratoryjnych w celu ustalenia rozpoznania w najczęstszych chorobach dorosłych i dzieci. Rozpoznanie najczęstszych objawów choroby u dorosłych z zastosowaniem odpowiedniego badania diagnostycznego, interpretacja wyników badania i przeprowadzenie diagnostyki różnicowej, w szczególności w przypadku objawów takich jak: gorączka, osłabienie, utrata apetytu, utrata masy ciała, wstrząs, zatrzymanie akcji serca, zaburzenie świadomości, w tym omdlenie, obrzęk, kaszel i odkrztuszanie; duszność, ból w klatce piersiowej, kołatanie serca, wzdęcia i opór w jamie brzusznej, niedokrwistość, ból głowy, zawroty głowy, niedowład, drgawki. Rozpoznawanie najczęściej występujących</p>	<p>B.W21. C.W13. C.W23. C.W24. C.W25. C.W26. C.W27. C.W38. C.W39. C.W40. C.U7. E.U9. F.U4. K.S5. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>

			stanów zagrożenia życia, w tym z wykorzystaniem różnych technik obrazowania. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywania samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji oraz formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji. Wdrażanie zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym. Formułowanie opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej.	
D. Nauki behawioralne i społeczne z elementami profesjonalizmu i komunikacji,		20		
z uwzględnieniem idei humanizmu w medycynie				
18.	Socjologia medycyny	2	<p>Psychofizyczny rozwój człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego. Aktualny stan wiedzy na temat społecznego wymiaru zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego. Podstawy teoretyczne z zakresu socjologii ogólnej oraz socjologii medycyny w zakresie zachowań zdrowotnych, społecznego podejścia do analizy przyczyn i konsekwencji choroby, niepełnosprawności, patologii społecznych i śmierci na tle funkcjonowania rodziny, środowiska lokalnego i społeczeństwa. Pojęcie empatii oraz zachowania służące jej wyrażeniu. Specyfika i rola komunikacji werbalnej (świadome konstruowanie komunikatów) i niewerbalnej (np. mimika, gesty, zarządzanie ciszą i przestrzenią). Psychofizyczny rozwój człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego. Pojęcia zdrowia i choroby, wpływ środowiska społecznego (rodzina, praca, relacje społeczne) oraz uwarunkowań społeczno- kulturowych (pochodzenie, status społeczny, wyznanie, narodowość i grupa etniczna) na stan zdrowia pacjenta. Postawy społeczne wobec choroby, niepełnosprawności i starości oraz specyficzne oddziaływanie stereotypów, uprzedzeń i dyskryminacji. Formy przemocy, modele wyjaśniające przemoc w rodzinie i w instytucjach, społeczne uwarunkowania różnych form przemocy oraz rola lekarza w jej rozpoznawaniu. Psychospołeczne konsekwencje choroby ostrej i przewlekłej</p>	D.W1. D.W2. D.W5. D.W6. D.W7. D.W8. D.W9. D.W10. D.W11. D.W13. E.U27. E.U28. K.S2. K.S3. K.S4. K.S6. K.S7.

			<p>u dzieci, w tym nastoletnich, i dorosłych. Psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji dzieci, w tym nastoletnich i dorosłych w sytuacjach nagłych i chorobach przewlekłych. Psychospołeczne konsekwencje choroby dla rodziny pacjenta (rodzina z chorym dzieckiem, w tym nastoletnim, dorosłym i osobą starszą). Rola rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba). Wiedza z zakresu socjologii instytucji i zawodów medycznych, a w szczególności tworzenia relacji społecznych między lekarzem a zespołem terapeutycznym, pacjentem i jego rodziną. Kształtowanie poczucia odpowiedzialności i zaangażowania w kształtowanie więzi oraz zachowań społecznych sprzyjających umacnianiu zdrowia. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Komunikacja z pacjentami z grup zagrożonych wykluczeniem ekonomicznym lub społecznym z poszanowaniem ich godności. Identyfikowanie społecznych determinantów zdrowia, wskaźniki występowania zachowań antyzdrowotnych i autodestrukcyjnych oraz omawianie ich z pacjentem. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Motywacja do pogłębiania wiedzy. Kierowanie się dobrem pacjenta. Przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Podejmowanie działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji.</p>	
19.	Psychologia lekarska	2	<p>Psychofizyczny rozwój człowieka od narodzin do śmierci, z uwzględnieniem specyfiki rozwoju fizycznego, emocjonalnego, poznawczego i społecznego. Zachowania człowieka sprzyjające utrzymaniu zdrowia i zasady motywowania pacjenta do zachowań prozdrowotnych (model zmiany Prochaski i DiClemente, wywiad motywujący). Pojęcie stresu, w tym eustresu i dystresu, oraz wpływ stresu na etiopatogenezę i przebieg chorób somatycznych i zaburzeń psychicznych oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem. Psychospołeczne konsekwencje choroby ostrej i przewlekłej u dzieci, w tym nastoletnich i dorosłych. Psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji dzieci, w tym nastoletnich i dorosłych w sytuacjach nagłych i</p>	<p>D.W1. D.W3. D.W4. D.W6. D.W8. D.W9. D.W10. D.W11. D.W12. D.W13.</p>

		<p>chorobach przewlekłych. Psychospołeczne konsekwencje choroby dla rodziny pacjenta (rodzina z chorym dzieckiem, w tym nastoletnim, dorosłym i osobą starszą). Rola rodziny pacjenta w procesie chorowania (rozpoznanie choroby, adaptacja do choroby, wyleczenie) oraz sposoby radzenia sobie w sytuacjach trudnych (postęp choroby, proces umierania, żałoba). Pojęcie empatii oraz zwroty i zachowania służące jej wyrażaniu. Znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem. Zagadnienie dziecka maltretowanego i dziecka wykorzystywanego seksualnie oraz zasady interwencji w przypadku takich pacjentów. Zagadnienie upośledzenia umysłowego, zaburzeń zachowania, psychoz, uzależnień, zaburzeń ze spektrum autyzmu, zaburzeń odżywiania i wydalania u dzieci. Symptomatologia ogólna zaburzeń psychicznych i zasady ich klasyfikacji według głównych systemów klasyfikacyjnych. Uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne, przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób psychiatrycznych oraz ich powikłań: schizofrenii; zaburzeń afektywnych; zaburzeń nerwicowych i adaptacyjnych; zaburzeń odżywiania; zaburzeń związanych z przyjmowaniem substancji psychoaktywnych; zaburzeń snu; otępień. Problematyka zachowań samobójczych. Specyfika zaburzeń psychicznych i ich leczenia u dzieci, w tym nastoletnich, oraz osób starszych. Objawy zaburzeń psychicznych w przebiegu chorób somatycznych, ich wpływ na przebieg choroby podstawowej i rokowanie oraz zasady ich leczenia. Problematyka seksualności człowieka i podstawowych zaburzeń z nią związanych. Regulacje prawne dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego. Prawa pacjenta oraz pojęcie dobra pacjenta. Psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej. Podstawowe psychologiczne mechanizmy funkcjonowania człowieka w zdrowiu i w chorobie. Problematyka adaptacji do choroby jako sytuacji trudnej, etapów przystosowania do zagrażających wydarzeń i potrzeb pacjentów, umierania i procesu żałoby rodziny. Zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym</p>	<p>D.W14. D.W16. E.W4. E.W5. E.W17. E.W18. E.W19. E.W20. E.W21. E.W22. E.W23. D.U3. D.U7. D.U8. D.U9. E.U7. E.U11. E.U23. E.U24. E.U25. E.U27. E.U29. E.U30. E.U33. K.S2. K.S3. K.S4. K.S6. K.S7.</p>
--	--	---	---

			<p>rokowaniu. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Przestrzeganie praw pacjenta. Rozwijanie i udoskonalanie samoświadomości, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawianie się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywaniem. Rozpoznawanie własnych emocji i kierowanie nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych. Opisywanie i krytycznie ocenianie własnych zachowań oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania. Stosowanie adekwatnie do sytuacji pytań otwartych, zamkniętych, parafrazy, klaryfikacji, podsumowania wewnętrzne i końcowe. Sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitacje (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi). Sposoby komunikacji werbalnej w zależności od potrzeb pacjenta. Rozpoznawanie i analizowanie sytuacji trudnych i wyzwania związane z komunikowaniem się. Metody nawiązywanie kontaktu z pacjentem i jego otoczeniem. Ocena stanu psychicznego pacjenta. Prowadzenie rozmowy z pacjentem, uwzględniając schemat rozmowy i odpowiedni model. Wywiad z pacjentem z zaburzeniami emocjonalnymi i psychicznymi. Przekazywanie informacji pacjentowi z dostosowaniem do danego stanu klinicznego. Identyfikacja wskaźników wystąpienia zachowań antyzdrowotnych przemocy. Zasady przekazywania informacji zwrotnej. Omawianie sytuacji pacjenta z poszanowaniem jego godności.</p>	
20.	Elementy profesjonalizmu z etyką	2	<p>Zagadnienia profesjonalizmu w medycynie. Kształcenie umiejętności związanych z postępowaniem zawodowym w którym dobro pacjenta jest priorytetem działania indywidualnego lekarza, grupy zawodowej i instytucji medycznych. Psychospołeczne konsekwencje hospitalizacji i choroby przewlekłej. Rola stresu w etiopatogenezie i przebiegu chorób oraz mechanizmy radzenia sobie ze stresem. Zasady motywowania pacjentów do prozdrowotnych zachowań i informowania o niepomyślnym rokowaniu. Modele współpracy lekarz-pacjent; obowiązki i przywileje lekarzy oraz pacjentów, kontrakt społeczny. Mechanizmy regulacyjne: Europejska Karta</p>	<p>D.W7. D.W10. D.W13 D.W15. D.W17 D.W16. D.W19. D.W20. D.U1.</p>

			<p>Praw Pacjenta. Makro i mikro umiejętności w prowadzeniu wywiadu; werbalne i niewerbalne aspekty zachowania, umiejętności prowadzące do „otwierania się” ze strony pacjenta Podstawy medycyny opartej na dowodach. Filozofia opieki paliatywnej i jej znaczenie w kontekście opieki nad pacjentem na wszystkich etapach poważnej choroby i godnej śmierci. Pojęcie bezpieczeństwa pacjenta. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentami i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Aktualna wiedza z zakresu etyki, deontologii, bioetyki oraz zapoznanie ze współczesnymi problemami moralnymi w medycynie. Przygotowanie do praktyki lekarskiej opartej na umiejętnym i uzasadnionym stosowaniu się do wartości, zasad i normatywów prawnych. Wiedzy etyczna, która służy kształtowaniu poprawnej relacji lekarza z pacjentem, własną grupą zawodową oraz przedstawicielami innych zawodów medycznych. Zasady altruizmu i odpowiedzialności klinicznej i świadomość zasad funkcjonowania zespołu terapeutycznego. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Przestrzeganie praw pacjenta. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Wykazywanie odpowiedzialności za podnoszenie swoich kwalifikacji i przekazywanie wiedzy innym. Krytyczna analiza piśmiennictwa medycznego. Rozwija i udoskonala samoświadomość, zdolność do samorefleksji i dbałość o siebie oraz zastanawiania się z innymi osobami nad własnym sposobem komunikowania się i zachowywania. Rozpoznaje własne emocje i kieruje nimi w relacjach z innymi osobami w celu efektywnego wykonywania pracy mimo własnych reakcji emocjonalnych. Opisuje i krytycznie ocenia własne zachowanie oraz sposób komunikowania się, uwzględniając możliwość alternatywnego zachowania. Kierowanie się dobrem pacjenta. Przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Podejmowanie działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji.</p>	<p>D.U2. D.U3. D.U4. D.U5. D.U7. D.U8. D.U9. K.S2. K.S3. K.S4. K.S6. K.S7.</p>
21.	Historia medycyny	2	Prezentacja historii nauk medycznych w aspekcie społeczno-kulturowym.	D.W18.

			<p>Identyfikacja uwarunkowań promujących lub hamujących rozwój medycyny</p> <p>Postawy etyczne wybitnych przedstawicieli medycyny. Rola tradycji w przekazywaniu wiedzy i umiejętności lekarskich między innymi w aspekcie międzypokoleniowych relacji mistrz-uczeń. Rola ośrodków uniwersyteckich wielokulturowym i międzynarodowym charakterze w rozwoju medycyny. Analiza piśmiennictwa medycznego, w tym w języku angielskim oraz wyciąganie wniosków w oparciu o dostępną literaturę. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Kierowanie się dobrem pacjenta. Przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Podejmowanie działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji.</p>	<p>D.W19.</p> <p>D.U5.</p> <p>K.S2.</p> <p>K.S3.</p> <p>K.S4.</p> <p>K.S6.</p> <p>K.S7.</p>
22.	Język angielski	8	<p>Doskonalenie i rozwijanie wiedzy w zakresie struktur leksykalno-gramatycznych w obszarze nauk medycznych. Kształtowanie kompetencji językowych dla potrzeb zawodowych, w szczególności umiejętności korzystania z piśmiennictwa medycznego i komunikacji w środowisku na poziomie B2+ Europejskiego Systemu Opisu Kształcenia Językowego.</p>	<p>D.W7.</p> <p>D.U5.</p> <p>D.U6.</p> <p>K.S1.</p> <p>K.S5.</p> <p>KS7.</p> <p>K.S10.</p>
23.	Komunikacja z pacjentem i jego rodziną	2	<p>Zasady motywowania pacjenta do zachowań prozdrowotnych. Umiejętności efektywnego komunikowania się, doskonalenie umiejętności autoprezentacji i budowania pozytywnych relacji. Znaczenie komunikacji werbalnej i niewerbalnej w procesie komunikowania się z pacjentami w tym w języku obcym oraz pojęcie zaufania w interakcji z pacjentem. Ocena własnych zachowań i sposobów komunikowania się adekwatnie do sytuacji. Rozwijanie i udoskonalanie sposobów komunikowania się z pacjentami i otoczeniem. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Stosowanie adekwatnych do sytuacji pytań otwartych, zamkniętych, parafrazy,</p>	<p>D.W3.</p> <p>D.W7.</p> <p>D.U6.</p> <p>D.U7.</p> <p>D.U9.</p> <p>D.U10.</p> <p>D.U11.</p> <p>D.U12.</p> <p>D.U13.</p> <p>D.U14.</p> <p>E.U23.</p>

		<p>klaryfikacji, podsumowania wewnętrznego i końcowego, sygnalizowanie, aktywne słuchanie (np. wychwytywanie i rozpoznawanie sygnałów wysyłanych przez rozmówcę, techniki werbalne i niewerbalne) i facylitacje (zachęcanie rozmówcy do wypowiedzi). Dostosowanie sposobu komunikacji werbalnej do potrzeb pacjenta, wyrażając się w sposób zrozumiały i unikając żargonu medycznego. Rozpoznawanie i analizowanie sytuacji trudnych i wyzwania związane z komunikowaniem się, w tym płacz, silne emocje, lęk, przerywanie wypowiedzi, kwestie kłopotliwe i drażliwe, milczenie, wycofanie, zachowania agresywne i roszczeniowe, oraz radzić sobie z nimi w sposób konstruktywny. Nawiązywanie z pacjentem i osobą towarzyszącą pacjentowi kontaktu służącego budowaniu właściwej relacji, np. Model 4 nawyków. Spojrzenie na sytuację z perspektywy pacjenta, budując odpowiedni kontekst rozmowy i używając metody elicytacji, a następnie uwzględnienie jej w budowaniu komunikatów werbalnych. Zebranie wywiadu z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta. Zebranie wywiadu z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta. Zebranie wywiadu w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE.</p> <p>Prowadzenie rozmowy z pacjentem z uwzględnieniem schematu rozmowy (rozpoczęcie rozmowy, zbieranie informacji, wyjaśnianie i planowanie, zakończenie rozmowy), uwzględniając nadawanie struktury takiej rozmowie oraz kształtowanie relacji z pacjentem z użyciem wybranego modelu, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Wywiad z pacjentem w kierunku występowania myśli samobójczych, w przypadku, gdy jest to uzasadnione. Przekazywanie pacjentowi informacji, dostosowując ich ilość i treść do potrzeb i możliwości pacjenta, oraz uzupełnianie informacji werbalnych modelami i informacją pisemną, w tym wykresami i instrukcjami. Komunikowanie się z pacjentami z grup zagrożonych wykluczeniem ekonomicznym lub społecznym, z poszanowaniem ich godności. Stosowanie zasady przekazywania informacji zwrotnej</p>	<p>E.U24. E.U25. E.U27. E.U30. H.U25. K.S6. K.S7. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
--	--	--	---

			(konstruktywnej, nieoceniającej, opisowej) w ramach współpracy w zespole. Wywiad z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta. Wywiad z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta. Wywiad w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE. Kierowanie się dobrem pacjenta. Przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Podejmowanie działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Wdrażanie zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym. Formułowanie opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej. Przyjęcie odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.	
24.	Komunikacja medyczna w praktyce klinicznej	2	Rozwój kompetencji miękkich ze szczególnym uwzględnieniem umiejętności komunikacyjnych w sytuacjach klinicznych. Poznanie i doskonalenie technik komunikacji werbalnej i niewerbalnej. Poznanie zasad i nabycie umiejętności prawidłowej komunikacji w relacji lekarz-pacjent oraz kształtowanie i wzmacnianie postawy skoncentrowanej na pacjencie. Wywiad z dorosłym, w tym osobą starszą, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta. Wywiad z dzieckiem i jego opiekunami, wykorzystując umiejętności dotyczące treści, procesu i percepcji komunikowania się, z uwzględnieniem perspektywy biomedycznej i perspektywy pacjenta. Wywiad w sytuacji zagrożenia zdrowia i życia z zastosowaniem schematu SAMPLE. Przekazywanie niepomyślnych wiadomości z wykorzystaniem wybranego protokołu (np. SPIKES, EMPATIA, ABCDE), w tym wspieranie rodziny w procesie godnego umierania pacjenta	D.W7. D.U1. D.U2. D.U3. D.U4. D.U7. D.U8. D.U9. D.U10. D.U11. D.U12. D.U13. D.U14. E.U1.

			<p>oraz poinformowanie rodziny o śmierci pacjenta. Uzyskiwanie informacji od członków zespołu z poszanowaniem ich zróżnicowanych opinii i specjalistycznych kompetencji. Nawiązanie i utrzymanie głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywanie zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych. Kierowanie się dobrem pacjenta. Przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Podejmowanie działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Wdrażanie zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych, także w środowisku wielokulturowym i wielonarodowościowym. Formułowanie opinii dotyczących różnych aspektów działalności zawodowej. Przyjęcie odpowiedzialności związanej z decyzjami podejmowanymi w ramach działalności zawodowej, w tym w kategoriach bezpieczeństwa własnego i innych osób.</p>	<p>E.U2. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S6. K.S7. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
E. Nauki kliniczne niezabiegowe		72		
25.	Pediatrica	16	<p>Zasady żywienia dzieci zdrowych i chorych, szczepień ochronnych i prowadzenie bilansu zdrowia dziecka. Wywiad lekarski i badania fizykalne dziecka. Kwalifikacje pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Podstawy uwarunkowań w zakresie diagnostyki i terapii najczęstszych chorób dzieci oraz objawów wtórnych. Dziecko maltretowane i wykorzystywane seksualnie. Zaburzenia psychiczne i ich leczenie u dzieci, młodzieży. Upośledzenie umysłowe u dzieci. Zaburzenia zachowania: psychozy, uzależnienia, zaburzenia odżywiania i wydalania u dzieci.</p>	<p>E.W1. E.W2. E.W3. E.W4. E.W5. E.W20. E.W36. E.W37.</p>

Najczęściej występujące stany zagrożenia życia u dzieci oraz zasady postępowania w tych stanach. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach dziedzicznych. Analiza działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi w leczeniu najczęstszych chorób dzieci. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.

F.W10.
C.U4.
E.U2.
E.U3.
E.U6.
E.U7.
E.U8.
E.U10.
E.U11.
E.U12.
E.U13.
E.U14.
E.U15.
E.U16.
E.U18.
E.U21.
E.U22.
E.U24.
E.U25.
E.U27.
E.U28.
E.U29.
E.U30.
E.U31.
E.U32.
E.U34.
F.U9.
F.U10.
K.S1.
K.S2.
K.S3.
K.S4.
K.S5.

				K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
26.	Medycyna nuklearna	1	Techniki obrazowania radioizotopowego (scyntygrafia dynamiczna, scyntygrafia statyczna, technika planarna, SPECT, SPECT/CT, PET, PET/CT), elementy ochrony radiologicznej (osłony, zasada ALARA). Interdyscyplinarność medycyny nuklearnej. Badania scyntygraficzne: układu kostnego, nerek i dróg moczowych, układu oddechowego, pokarmowego, układu wydzielania wewnętrznego, w kardiologii, w przebiegi chorób reumatycznych. Badania radioizotopowe stosowane w diagnostyce zmian nowotworowych. Wskazania i przeciwwskazania do badań, stosowane radiofarmaceutyki, techniki wykonywania badań. Zasady leczenia bólu metodami radioizotopowymi, w tym bólu nowotworowego i przewlekłego. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Potrafi wyciągać wnioski z pomiarów i obserwacji. Potrafi współpracować w zespole interdyscyplinarnym.	E.W7. E.U9. E.U15. E.U19. K.S1. K.S7. K.S8. K.S9.
27.	Choroby wewnętrzne-Propedeutyka Interny z elementami Kardiologii	3	Treści obejmują symptomatologię chorób układu wewnętrznego oraz wybrane jednostki chorobowe z zakresu kardiologii. Każda jednostka chorobowa obejmuje definicję, patofizjologię, obraz kliniczny, badania ukierunkowujące rozpoznanie (EKG, echokardiografia, testy obciążeniowe, EKG-Holter, ABPM, koronarografia, badanie elektrofizjologiczne, MRI, SPECT, MUGA, CT, PET, badania laboratoryjne) oraz leczenie nieinwazyjne i inwazyjne (w tym: stymulacja elektryczna serca, ICD, CRT, ablacja). Wywiad lekarski, badanie fizykalne pacjenta dorosłego, ocena stanu ogólnego, stan przytomności i świadomości pacjenta. Badanie przedmiotowe pacjenta. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	E.W7. E.W9. E.W36. F.W10. E.U1. E.U3. E.U5. E.U9. E.U16. E.U18. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4.

				K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
28.	Choroby wewnętrzne	10	Specyfika pracy w warunkach szpitala i poradni specjalistycznej, zasady współpracy z innymi lekarzami oraz personelem. Relacja lekarz-pacjent z uwzględnieniem specyfiki chorób wewnętrznych, rola wsparcia i rodziny, sytuacje szczególne (np. pacjent ubezwłasnowolniony). Uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych chorób wewnętrznych. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wewnętrznych występujących u osób dorosłych oraz ich powikłań. Przeprowadzenie wywiadu lekarskiego z pacjentem dorosłym; pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego; ocena stanu ogólnego oraz stanu przytomności i świadomości pacjenta. Diagnostyka różnicowa najczęstszych chorób osób dorosłych. Ocena i opis stanu somatycznego i psychicznego pacjenta. Stany bezpośredniego zagrożenia życia oraz stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek. Planowanie postępowania diagnostycznego, terapeutycznego i profilaktycznego. Analiza ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi. Kwalifikacja pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Interpretacja badań laboratoryjnych i identyfikacja przyczyn odchyleń. Zastosowanie leczenia żywieniowego. Kwalifikacja pacjenta do szczepień. Pobieranie materiału do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Wykonywanie podstawowych procedur i zabiegów lekarskich. Asystowanie przy przeprowadzaniu niektórych procedur i zabiegów lekarskich. Planowanie konsultacji specjalistycznych. Monitorowanie stanu chorego zatrutego substancjami chemicznymi lub lekami. Ocena odleżyn i stosowanie odpowiednich opatrunków i oraz zakładanie wkłuc obwodowych. Rozpoznawanie agonii pacjenta i stwierdzanie jego zgonu. Kształtowanie	E.W8. E.U1. E.U3. E.U4. E.U5. E.U9. E.U12. E.U13. E.U14. E.U15. E.U16. E.U17. E.U18. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. K.S1.

			<p>postaw w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny oraz etycznych zgodnie z zasadami etyki. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>K.S2. K.S3. K.S4. K.S5 K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
29.	Geriatrya	4	<p>Przyczyny i podstawowe odrębności w najczęstszych chorobach występujących u osób starszych oraz zasady postępowania w podstawowych zespołach geriatrycznych. Wiedza dotycząca odmienności przebiegu procesów chorobowych w okresie starości na przykładzie zespołu kruchości, chorób układu krążenia, ukł. oddechowego, pokarmowego, ukł. Ruchu i dokrewnego Przebieg oraz objawy procesu starzenia się, a także zasady całłościowej oceny geriatrycznej i opieki interdyscyplinarnej w odniesieniu do pacjenta w podeszłym wieku. Podstawowe zasady farmakoterapii chorób ludzi w podeszłym wieku. Zagrożenia związane z hospitalizacją ludzi w podeszłym wieku. Podstawowe zasady organizacji opieki nad osobą starszą i obciążenia opiekuna osoby starszej. Specyfika zaburzeń psychicznych i ich leczenie w okresie starości. Aktualny stan organizacji opieki nad osobami starszymi w Polsce. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>E.W7. E.W9. E.W10. E.W11. E.W12. E.W13. E.W20. E.W25. E.W26. E.U1. E.U3. E.U5. E.U9. E.U12. E.U13. E.U14. E.U15. E.U16. E.U17. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23.</p>

				E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
30.	Neurologia	4	Leczenie najczęstszych schorzeń neurologicznych; zapoznanie z zasadami prowadzenia wywiadu i badania fizykalnego chorych z chorobami układu nerwowego. Podstawowe zespoły objawów neurologicznych. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach układu nerwowego. Umiejętności obserwacji i rozpoznawania stanu neurologicznego pacjenta oraz interpretacji badań stosowanych w neurologii: nakłucie lędźwiowe, badanie przepływu mózgowego metodą Dopplera, TK, NMR, badanie EEG i EMG. Specyfika pracy na oddziałach neurologicznych oraz kształtowanie właściwej postawy wobec osób z dysfunkcjami pochodzenia neurologicznego. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad	E.W15. E.W16. E.W27. F.W10. F.W20. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10.

			etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	E.U12. E.U15. E.U16. E.U17. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
31.	Psychiatria	5	Podstawowe koncepcje patogenezy zaburzeń psychicznych. Symptomatologia ogólna zaburzeń psychicznych i klasyfikacja zaburzeń psychicznych, z rozważaniem czynników środowiskowych,	C.W40. D.W1. D.W2.

			<p>epidemiologicznych i ich wpływu na najczęstsze choroby psychiczne oraz ich powikłania, według głównych systemów klasyfikacyjnych. Objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach psychicznych w różnych grupach wiekowych, w tym dzieci, nastolatków i osób starszych, z uwzględnieniem wpływu zaburzeń psychicznych na choroby somatyczne. Zasady diagnostyki i postępowania w stanach nagłych psychiatrii. Przeprowadzanie pełnych i ukierunkowanych badań pacjenta dorosłego oraz badania psychiatrycznego. Przepisy dotyczące ochrony zdrowia psychicznego, ze szczególnym uwzględnieniem zasad przyjęcia do szpitala psychiatrycznego. Analiza problematyki zachowań samobójczych, seksualności i podstawowych zaburzeń seksualnych oraz przegląd obowiązujących regulacji prawnych związanych z ochroną zdrowia psychicznego. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>D.W3. D.W4. D.W5. D.W6. D.W7. D.W8. D.W9. D.W10. D.W11. D.W12. D.W13. D.W14. D.W15. D.W16. E.W4. E.W5. E.W17. E.W18. E.W19. E.W20. E.W21. E.W22. E.W23. F.W10. D.U1. D.U2. D.U3. D.U4. D.U5. D.U7. D.U8. D.U9. D.U10.</p>
--	--	--	--	--

				D.U11. D.U12. D.U13. D.U14. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U7. E.U11. E.U12. E.U15. E.U16. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. G.U6. G.U7. G.U8. H.U1.
--	--	--	--	--

				H.U5. H.U24. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U30. H.U31. H.U32. H.U33. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
32.	Onkologia	4	Uwarunkowania środowiskowe i epidemiologiczne najczęstszych chorób i nowotworów człowieka. Kompleksowa wiedza o epidemiologii, etiologii, patologii, symptomatologii, diagnostyce, leczeniu oraz rokowaniu najważniejszych nowotworów złośliwych. Podstawy wczesnej wykrywalności nowotworów i zasady badań przesiewowych w onkologii. Możliwości współczesnej terapii nowotworów, perspektywy terapii komórkowych i genowych oraz ich niepożądane skutki, co jest kluczowe dla właściwego zarządzania efektami ubocznymi. Zasady terapii skojarzonych w onkologii, algorytmy postępowania diagnostyczno-leczniczego w najczęściej występujących nowotworach człowieka. Zasady leczenia bólu, w tym poznanie zasad leczenia bólu nowotworowego i przewlekłego. Interpretacja badań laboratoryjnych i identyfikacja przyczyn odchyień. Specyfika pracy z	B.W16. C.W2. C.W21. C.W33. C.W41. C.W42. E.W3. E.W7. E.W9. E.W14. E.W16. E.W24.

pacjentami onkologicznymi. Program nauczy przyszłych lekarzy jak rozwijać czujność onkologiczną oraz kształtować niezbędne cechy osobiste i etyczne, które są wymagane do osiągnięcia wysokich standardów zawodowych w medycynie.
Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną.
Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.

E.W25.
E.W26.
E.W27.
E.W41.
F.W10
G.W1.
G.W7.
G.W21.
G.W22.
C.U2.
C.U3.
C.U4.
C.U9.
D.U1.
D.U2.
D.U3.
D.U4.
D.U5.
D.U6.
D.U7.
D.U8.
D.U9.
D.U10.
D.U11.
D.U12.
D.U13.
D.U14.
E.U1.
E.U3.
E.U4.
E.U5.
E.U6.
E.U9.

				E.U10. E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U17. E.U18. E.U19. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U29. H.U30. H.U31. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4.
--	--	--	--	--

				K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
33.	Medycyna rodzinna	4	<p>Treści programowe koncentrują się na holistycznym podejściu do pacjenta, rozumieniu uwarunkowań środowiskowych i epidemiologicznych oraz diagnozowaniu i terapii najczęstszych chorób występujących w praktyce lekarza rodzinnego. Najczęstsze problemy pediatryczne, wieku dorosłego, problemów chirurgicznych, geriatrycznych oraz problemów związanych z rodziną i środowiskiem występujących w podstawowej opiece zdrowotnej. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w najczęstszych chorobach i specyficznych problemach w praktyce lekarza rodzinnego. Umiejętności właściwego komunikowania się z pacjentem i jego rodziną oraz tworzenie i zarządzanie praktyką lekarza rodzinnego. Praca w warunkach poradni POZ oraz kształtowanie prawidłowej postawy lekarza wobec pacjentów objętych opieką. Studenci nauczą się rozpoznawać przyczyny i objawy typowe dla chorób cywilizacyjnych, z naciskiem na ich złożone tło, w tym wpływ stylu życia i czynników genetycznych. Program kładzie duży nacisk na edukację pacjentów w zakresie zachowań prozdrowotnych i profilaktyki, w tym nauczania o ważności regularnych badań przesiewowych, które mogą wcześniej wykrywać choroby. Kurs przewiduje także nauczanie metod i strategii wczesnego interweniowania w przypadku chorób cywilizacyjnych, co ma kluczowe znaczenie dla poprawy długoterminowych wyników zdrowotnych w populacji. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	B.W23. B.W25. C.W7. C.W8. C.W12. C.W13. C.W14. C.W15. C.W16. C.W28. C.W30. C.W32. C.W36. C.W37. D.W3. D.W6. D.W7. D.W13. D.W16. D.W19. E.W2. E.W3. E.W7. E.W10. E.W11. E.W23.

				E.W37. E.W38. G.W1. G.W2. G.W3. G.W4. G.W7. G.W10. G.W11. C.U9. C.U11. C.U12. C.U13. D.U1. D.U2. D.U3. D.u4. D.U5. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U8. E.U9. E.U10. E.U11. E.U12. E.U13. E.U14. E.U15. E.U16. E.U17.
--	--	--	--	--

				E.U18. E.U20. E.U21. E.U22. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U33. E.U34. F.U1. F.U9. F.U10. F.U11. F.U12. F.U21. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U29. H.U30. H.U31. H.U33. H.U34. H.U35. K.S1. K.S2.
--	--	--	--	--

				K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
34.	Dermatologia i wenerologia	4	<p>Symptomatologia najczęstszych schorzeń dermatologicznych i prawidłowej terminologii dermatologiczne. Wywiad lekarski i przeprowadzenie badania przedmiotowego pod kątem schorzeń dermatologicznych oraz wyciągnięcia wniosków w postaci propozycji rozpoznania, różnicowania, badań dodatkowych i leczenia. Etiopatogeneza, epidemiologia, obraz kliniczny, diagnostyka i terapia dermatologiczna najczęstszych chorób infekcyjnych i nieinfekcyjnych skóry, włosów, paznokci i błon śluzowych, nowotworów łagodnych i złośliwych skóry, chorób przenoszonych drogą płciową. Zmiany skórne związane z chorobami narządów wewnętrznych i ogólnoustrojowymi. Analiza ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	C.W10. C.W16. E.W14. E.W24. E.W32. E.W3. E.W7. E.W35. E.W39. E.U1. E.U2. E.U9. E.U10. E.U12. E.U14. E.U15. E.U18. E.U19. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26.

				E.U28. E.U34. F.U1. F.U18. F.U21. G.U2. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
35.	Choroby zakaźne	3	<p>Epidemiologia, rozpoznawanie, leczenie i profilaktyka chorób zakaźnych i pasożytniczych, ze szczególnym uwzględnieniem zakażeń wirusami hepatotropowymi, zakażeń HIV i związanych z nim infekcji oportunistycznych, a także neuroinfekcji, chorób tropikalnych, odzwierzęcych, gorączki o nieustalonej przyczynie oraz na temat szczepionek i surowic. Rozpoznanie choroby o etiologii zakaźnej, znać ich etiopatogenezę oraz objawy w stopniu umożliwiającym diagnostykę różnicową, ustalenie ostatecznego rozpoznania oraz zaproponowanie wstępnej terapii empirycznej a po ustaleniu rozpoznania – terapii celowanej (w tym chemioterapii). Przeprowadzanie pełnego i ukierunkowanego badania fizykalnego pacjenta dorosłego oraz ocena stanu ogólnego, stanu przytomności i świadomości pacjenta. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	B.W25. C.W11. C.W16. C.W17. E.W32. E.W33. E.W34. G.W3. G.W9. C.U6. C.U10. D.U9. D.E.U1. E.U2. E.U3. E.U9.

				E.U10. E.U12. E.U13. E.U15. E.U16. E.U18. E.U20. E.U22. E.U23. E.U25. E.U26. E.U30. E.U32. E.U33. E.U34. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
36.	Rehabilitacja	4	Problematyka rehabilitacji medycznej, poznanie jej definicji, celów, metod i środków oraz historia rozwoju. Badania kliniczne dla potrzeb rehabilitacji, zapoznanie się z podstawowymi zasadami programowania kompleksowego leczenia usprawniającego. Problematyka kompleksowej rehabilitacji chorych z dysfunkcjami narządu ruchu, leczenia usprawniającego chorych po ostrym	A.W3. E.W3. E.W7. E.W28. E.W29.

			<p>urazie kręgosłupa z powikłaniami neurologicznymi, leczenia usprawniającego chorych po urazach narządu ruchu, kompleksowego leczenia usprawniającego zmian zwyrodnieniowych narządu ruchu oraz określenie jego miejsca w postępowaniu interdyscyplinarnym (również zabiegowym), leczenia zachowawczego osób ze schorzeniami kręgosłupa, rehabilitacja w schorzeniach dróg oddechowych i układu krążenia. Pojęcie niepełnosprawności. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>E.W30. D.U12. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10. E.U15. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. K.S4. K.S11.</p>
37.	Diagnostyka laboratoryjna	3	<p>Podstawowe metody wykorzystywane w diagnostyce laboratoryjnej, w tym elektroforeza białek. Znaczenie gospodarki wodno-elektrolitowej w organizmie człowieka oraz równowagi kwasowo-zasadowej w homeostazie ustrojowej. Zastosowanie i rola diagnostyki laboratoryjnej w diagnozowaniu i monitorowaniu terapii najczęstszych chorób występujących u dzieci i najczęstszych chorób internistycznych występujących u dorosłych oraz ich</p>	<p>B.W1. B.W2. B.W14. C.W16. C.W37. E.W3</p>

		<p>powikłań:</p> <p>1) chorób układu krążenia, w tym choroby niedokrwiennej serca, niewydolności serca (ostrej i przewlekłej)</p> <p>2) chorób układu oddechowego, w tym chorób dróg oddechowych, przewlekłej obturacyjnej choroby płuc, nowotworów układu oddechowego;</p> <p>3) chorób układu pokarmowego, żołądka i dwunastnicy, jelit, krwawień z przewodu pokarmowego, chorób trzustki, wątroby, dróg żółciowych, nowotworów układu pokarmowego;</p> <p>4) chorób układu wydzielania wewnętrznego, w tym chorób podwzgórza i przysadki, tarczycy, przytarczyc, kory i rdzenia nadnerczy, jajników i jąder, oraz guzów neuroendokrynych, różnych typów cukrzycy, zespołu metabolicznego, otyłości, dyslipidemii i hipoglikemii, nowotworów jajników, jąder i tarczycy</p> <p>5) chorób nerek i dróg moczowych, w tym ostrego uszkodzenia nerek i przewlekłej choroby nerek we wszystkich stadiach oraz ich powikłań, chorób kłębuszków nerkowych (pierwotnych i wtórnych, w tym nefropatii cukrzycowej) i chorób śródmiąższowych nerek, kamicy nerkowej, zakażeń układu moczowego (górnego i dolnego odcinka), chorób nerek w okresie ciąży, nowotworów układu moczowego – nowotworów nerek, pęcherza moczowego, gruczołu krokowego;</p> <p>6) chorób układu krwiotwórczego, w tym aplazji szpiku, niedokrwistości, granulocytopenii i agranulocytozy, małopłytkowości, białaczek ostrych i przewlekłych, szpiczaków, nowotworów mielo- i limfoproliferacyjnych, zespołów mielodysplastycznych, skaz krwotocznych, trombofilii, zaburzeń krwi w chorobach innych narządów;</p> <p>7) chorób reumatycznych, w tym chorób układowych tkanki łącznej (reumatoidalnego zapalenia stawów, wczesnego zapalenia stawów, tocznia rumieniowatego układowego, zespołu Sjögrena, sarkoidozy, twardziny układowej, idiopatycznych miopatii zapalnych), zapaleń stawów związanych z czynnikami infekcyjnymi, zapaleń naczyń oraz niezapalnych chorób stawów i kości (choroby zwyrodnieniowej, osteoporozy)</p> <p>8) chorób alergicznych,</p> <p>9) zaburzeń wodno-elektrolitowych i kwasowo-zasadowych (stanów</p>	<p>E.W7</p> <p>E.W39.</p> <p>E.W40.</p> <p>C.U7.</p> <p>E.U15.</p> <p>E.U30.</p> <p>E.U31.</p> <p>E.U32.</p> <p>E.U33.</p> <p>K.S3.</p> <p>K.S9</p>
--	--	--	---

			<p>odwodnienia, stanów przewodnienia, zaburzeń gospodarki elektrolitowej, kwasicy i zasadowicy);</p> <p>Zasady diagnostyki chorób zakaźnych, alergicznych, autoimmunizacyjnych i nowotworowych oraz chorób krwi, oparte na reakcji antygen – przeciwciało. Zasady postępowania diagnostycznego w zatruciach. Zasady pobierania i zabezpieczania materiału do badań laboratoryjnych. Rodzaje materiałów biologicznych wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Możliwości i ograniczenia badań laboratoryjnych. Analiza wyników oznaczeń laboratoryjnych w powiązaniu z obrazem klinicznym pacjenta, uszkodzeniem tkanek i narządowych i wywiadem w celu ustalenia rozpoznania w najczęstszych chorobach dorosłych i dzieci. Metody pobrania i zabezpieczenia materiału do badań laboratoryjnych. Stosowanie środków ochrony indywidualnej adekwatne do sytuacji klinicznej. Stosowanie zasad przekazywania informacji zwrotnej dotyczącej wyników badań w ramach współpracy w zespole. Współpraca lekarza z laboratorium w procesie diagnostyczno-terapeutycznym. Wdrażanie zasad koleżeństwa zawodowego i współpracy w zespole, w tym z przedstawicielami innych zawodów medycznych. Przestrzeganie zasad ochrony danych osobowych. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowania zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.</p>	
38.	Farmakologia kliniczna	5	<p>Podstawowe zasady farmakoterapii chorób ludzi w podeszłym wieku. Możliwości współczesnej terapii nowotworów (z uwzględnieniem terapii wielomodalnej), perspektywy terapii komórkowych i genowych oraz ich niepożądane skutki. Zasady terapii skojarzonych w onkologii, algorytmy postępowania diagnostyczno-leczniczego w najczęściej występujących nowotworach człowieka. Wskazania do wdrożenia terapii monitorowanej. Indywidualizacja obowiązujących wytycznych terapeutycznych oraz inne metody leczenia wobec nieskuteczności albo przeciwwskazań do terapii standardowej. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>C.W9. C.W28. C.W29. C.W30. E.W8. E.W27. E.W41. E.W42. E.U18. E.U22. E.U26.</p>

			Farmakoterapia COVID-19. Szczepienia przeciw SARS-Cov2.	E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
39.	Podstawy symulacji medycznej	1	<p>Wprowadzenie do symulacji medycznej – definicja i znaczenie symulacji medycznej w ujęciu technicznym. Klasyfikacja symulatorów według stopnia zaawansowania technologicznego – niska, średnia i wysoka wierność. Rodzaje wykorzystywanych symulatorów w zależności od specjalizacji przedmiotu. Symulacja z wykorzystaniem pacjenta symulowanego/standaryzowanego, symulacja hybrydowa i wirtualna (VR) – ogólny zarys.</p> <p>Obsługa symulatorów medycznych – konfiguracja parametrów fizjologicznych (tętno, oddech, ciśnienie, saturacja). Oprogramowanie i system audiowizualne w symulacji – sprzęt audio-video, archiwizacja przebiegu symulacji. Struktura scenariusza symulacyjnego – na co zwracać uwagę. Prebryfing – scenariusz – debriefing. Organizacja i przygotowanie symulacji medycznej – zasady użytkowania sprzętu medycznego w warunkach symulacyjnych, bezpieczeństwo pracy w środowisku symulacyjnym. Wprowadzenie do egzaminu preOSCE – struktura egzaminu preOSCE i zasady jego organizacji, typy stacji egzaminacyjnych.</p>	B.W20. B.W21. B.W25. C.W17. D.W20. B.W4. E.W31. H.U1. H.U14. H.U15. H.U28. H.U29. G.U6. G.U8. G.U10. D.U4. E.U5.

				E.U6. E.U9. E.U10. E.U14. K.S5. K.S7. K.S11.
40.	Zaawansowane techniki symulacyjne	1	Klasyfikacja symulatorów według stopnia zaawansowania technologicznego – niska, średnia i wysoka wierność. Rodzaje wykorzystywanych symulatorów w zależności od specjalizacji przedmiotu. Symulacja z wykorzystaniem pacjenta symulowanego/standaryzowanego, symulacja hybrydowa i wirtualna (VR) – ogólny zarys. Obsługa symulatorów medycznych – konstrukcja techniczna symulatorów wysokiej wierności, konfiguracja parametrów fizjologicznych (tętno, oddech, ciśnienie, saturacja). Oprogramowanie i system audiowizualne w symulacji – sprzęt audio-video, archiwizacja przebiegu symulacji. Organizacja i przygotowanie symulacji medycznej – zasady użytkowania sprzętu medycznego w warunkach symulacyjnych, bezpieczeństwo pracy w środowisku symulacyjnym. Wprowadzenie do egzaminu dyplomowego OSCE – struktura egzaminu dyplomowego OSCE i zasady jego organizacji, typy stacji egzaminacyjnych, checklista.	B.W20. B.W21. B.W25. C.W17. D.W20. B.W4. E.W31. H.U1. H.U14. H.U15. H.U28. H.U29. G.U6. G.U8. G.U10. D.U4. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10. E.U14. K.S5. K.S7. K.S11.
F. Nauki kliniczne zabiegowe		55		
41.	Anestezjologia i intensywne terapie	5	Najczęściej występujące stany zagrożenia życia u dzieci oraz zasady	E.W27.

			<p>postępowania w tych stanach. Zasady leczenia bólu, w tym bólu nowotworowego i przewlekłego. Możliwości i ograniczenia badań laboratoryjnych w stanach nagłych. Zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji. Znajomość leczenia pooperacyjnego z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym. Wskazania i zasady stosowania intensywnej terapii. Znajomość aktualnych wytycznych resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków, dzieci i dorosłych. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób ośrodkowego układu nerwowego. Podstawowa problematyka transplantologii zabiegowej, wskazania do przeszczepienia nieodwracalnie uszkodzonych narządów i tkanek oraz procedury z tym związane. Zasady wysuwania podejrzenia oraz rozpoznawania śmierci mózgu. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>F.W6. F.W7. F.W8. F.W9. F.W10. F.W13. F.W14. F.W.20 F.W.21 F.W.22. F.W23. E.U9. E.U10. E.U11. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U25. E.U26. E.U27. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U8. F.U9. F.U10.</p>
--	--	--	--	---

				F.U11. F.U12. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
42.	Chirurgia ogólna	16	Charakterystyka pracy oddziału chirurgicznego oraz poznanie zasad pracy lekarza na oddziale chirurgicznym jak również współpracy z laboratorium diagnostycznym, pracownią radiologiczną, pracownią mikrobiologiczną i endoskopową. Zasady przygotowania chorego do zabiegu operacyjnego pilnego i planowego. Wiedza na temat gojenia ran. Wpływ urazu na organizm i leczeniu wstrząsu. Podstawy leczenia żywieniowego w chirurgii. Najczęstsze występujące urazy głowy, szyi, klatki piersiowej i jamy brzusznej, kończyn oraz ich następstwa. Podstawowa wiedza na temat oparzeń i odmrożeń i zasad ich zaopatrywania oraz na temat ostrych chirurgicznych chorób jamy brzusznej: ostrego zapalenia wyrostka robaczkowego, ostrego zapalenia pęcherzyka żółciowego, niedrożności przewodu pokarmowego, przedziurawienia wrzodu żołądka i dwunastnicy, zapalenia otrzewnej, krwawienia do światła przewodu pokarmowego. Wiedza na temat najczęstszych nowotworów: raka płuca, raka piersi, raka jelita grubego, raka żołądka; przepuklin, chorób trzustki, kamicy żółciowej, nadciśnienia wrotnego i jego powikłań; chorób układu dokrewnego – choroby tarczycy, nadnerczy, zespoły mnogich nowotworów gruczołów dokrewnych; najczęstszych chorób obwodowego układu krwionośnego: ostre i przewlekłe	F.W1. F.W3. F.W4. F.W10. F.W13. F.W17. F.W21. F.W22. F.W23. E.U1. E.U9. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U23. E.U25. E.U26.

			<p>niedokrwienie kończyn dolnych, tętniak aorty brzusznej, przewlekła niewydolność żylna kończyn dolnych. Zasady leczenia chirurgicznego choroby wieńcowej i wad zastawkowych serca. Najczęstsze powikłania leczenia operacyjnego oraz zasad ich zapobiegania. Zasady przeszczepienia narządów. Opanowanie wiedzy na temat chirurgii metabolicznej. Leczenie zakażeń chirurgicznych. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>E.U27. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U8. F.U9. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
43.	Chirurgia dziecięca	3	<p>Specyfika i odrębności schorzeń chirurgicznych u dzieci i młodzieży. Przygotowanie do warunków oddziału chirurgii dziecięcej, umiejętność rozpoznania chorób chirurgicznych u dzieci. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób u dzieci wymagających interwencji chirurgicznych. Stany zagrożenia życia u dzieci oraz zasady postępowania w tych stanach. Zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego. Zasady leczenia pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym. Wskazania i zasady</p>	<p>E.W3. E.W4. E.W5. E.W6. F.W2. F.W3. F.W4. F.W6.</p>

			<p>stosowania intensywnej terapii u dzieci. Wytyczne resuscytacji krążeniowo-oddechowej noworodków i dzieci. Problematyka transplantologii w pediatrii. Przeprowadzenie wywiadu lekarskiego z dzieckiem i jego rodziną. Przeprowadzenie: badania fizykalnego u dziecka w każdym wieku; oceny ogólnego, stan przytomności i świadomości pacjenta. Ocena stanu noworodka w skali Apgar oraz ocena jego dojrzałości, odruchów noworodkowych. Kształtowanie prawidłowej postawy lekarza wobec dzieci chirurgicznie chorych. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>F.W7. F.W8. F.W9. F.W10. F.W21. F.W22. E.U2. E.U10. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U23. E.U25. E.U27. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U8. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6.</p>
--	--	--	--	--

				K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
44.	Ortopedia i traumatologia	3	<p>Specyfika i odrębność schorzeń ortopedycznych. Przygotowanie do warunków na oddział ortopedii i traumatologii, umiejętność rozpoznania schorzeń ortopedycznych. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania oraz postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku. Wybrane zagadnienia z zakresu chirurgii dziecięcej, w tym traumatologii i otorynolaryngologii, wady i choroby nabyte będące wskazaniem do leczenia chirurgicznego u dzieci. Zasady kwalifikacji i wykonywania oraz najczęstsze powikłania podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych. Leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym. Ocena wyników badań radiologicznych w zakresie najczęstszych typów złamań, szczególnie złamań kości długich. Doraźne unieruchomienie kończyny, rodzaj unieruchomienia konieczny do zastosowania w typowych sytuacjach klinicznych oraz kontrola poprawności ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	F.W1. F.W2. F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W21. F.W23. E.U5. E.U6. E.U9. E.U.18. E.U.23 E.U25. E.U27. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U4. F.U5. F.U6. F.U7. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4.

				K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
45.	Chirurgia onkologiczna	2	<p>Rola chirurgii w skojarzonym leczeniu chorób nowotworowych (zasady postępowania w chirurgii onkologicznej). Zasady współpracy chirurga z radioterapeutą, chemioterapeutą oraz współpraca z laboratorium diagnostycznym, pracownią radiologiczną, pracownią mikrobiologiczną i endoskopową oraz pracownią patomorfologii. Zasady przygotowania chorego do zabiegu operacyjnego z powodu nowotworu łagodnego i złośliwego. Najczęstsze powikłania podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych. Zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji. Problematyka współcześnie wykorzystywanych badań obrazowych. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	E.W7. E.W16. E.W24. F.W1. F.W5. F.W10. F.W13. F.W17. F.W.20. F.W22. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U8. F.U21. F.U22. E.U9. E.U15. E.U16. E.U.18. E.U19. E.U23. E.U25. E.U26. E.U27.

				E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
46.	Urologia	3	<p>Wiedza nt. podstawowych chorób i stanów urologicznych (kamica, nowotwory, zakażenia, zarówno górnych, jak i dolnych dróg moczowych i płciowych męskich), ich symptomatologia oraz metody diagnostyczne i terapeutyczne. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania oraz postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku dziecięcego układu moczowego. Zasady kwalifikacji i wykonywania oraz najczęstsze powikłania podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych. Leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym. Asystowanie przy typowych procedurach urologicznych. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	E.W3. E.W7. F.W1. F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W10. F.W16. F.W17. F.W21. F.W22. E.U9. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18.

				E.U19. E.U23. E.U25. E.U26. E.U27. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
47.	Otolaryngologia	3	Najczęściej występujące choroby w zakresie uszu nosa gardła i krtani, podstawami ich rozpoznawania i leczenia. Wybrane zagadnienia z zakresu otorynolaryngologii, wady wrodzone i choroby będące wskazaniem do leczenia otorynolaryngologicznego. Zasady kwalifikacji i wykonywania oraz najczęstsze powikłania podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych z dziedziny otolaryngologii.	E.W7. F.W1. F.W2. F.W.3. F.W4. F.W6.

Zasady opieki pooperacyjnej z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym. Problematyka współcześnie wykorzystywanych badań obrazowych. Zagadnienia z zakresu laryngologii, foniatrii i audiologii. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.

F.W7.
F.W10.
F.W17.
F.W19.
F.U1.
F.U4.
F.U21.
F.U22.
E.U5.
E.U6.
E.U9.
E.U10.
E.U14.
E.U15.
E.U18.
E.U21.
E.U23.
E.U25.
E.U26.
E.U27.
E.U28.
E.U30.
E.U31.
E.U32.
E.U33.
E.U34.
K.S1.
K.S2.
K.S3.
K.S4.
K.S5.
K.S6.
K.S7.

				K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
48.	Medycyna ratunkowa i medycyna katastrof	3	<p>Stany zagrożenia życia wynikających z jednostek chorobowych i urazów poszczególnych układów i narządów człowieka. Zasady planowania i organizacji zabezpieczenia medycznego w katastrofach przemysłowych, komunikacyjnych, chemiczno-ekologicznych, klęskach żywiołowych i zagrożeń militarnych. Najczęściej występujące stany zagrożenia życia u dzieci oraz zasady postępowania w tych stanach. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania oraz postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku dziecięcego. Zasady funkcjonowania zintegrowanego systemu państwowego ratownictwa medycznego. Problematyka transplantologii zabiegowej, wskazania do przeszczepienia nieodwracalnie uszkodzonych narządów i tkanek oraz procedury z tym związane. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>E.W16. F.W1. F.W9. F.W10. F.W11. F.W12. F.W20. G.W13. E.U3. E.U9. E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U24. E.U27. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U2. F.U3. F.U4. F.U7. F.U8. F.U9. F.U10.</p>

				F.U11. F.U12. F.U20. F.U21. F.U22. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
49.	Ginekologia i położnictwo	7	Umiejętności do sprawowania kwalifikowanej opieki na kobietą we wszystkich jej okresach życia poprzez wykorzystywanie dostępnych nowoczesnych metod diagnostyczno-leczniczych w profilaktyce i leczeniu schorzeń narządów moczowo-płciowych. Znajomość funkcji rozrodczych kobiety, zaburzeń z nimi związanych oraz postępowania diagnostycznego i terapeutycznego. Ocena i opis stanu somatycznego i psychicznego pacjenta oraz stany bezpośredniego zagrożenia życia. Nauka techniki badania ginekologicznego i położniczego, wykorzystanie badań dodatkowych, w tym obrazowych - nowoczesnych metod diagnostycznych, niezbędnych do identyfikacji i leczenia chorób narządu rodowego, w tym ciąży ektopowej i różnych schorzeń nowotworowych. Leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym. Nauka na temat fizjologii i patologii ciąży, porodu i połogu. Interpretacja wyników badania fizykalnego ciężarnej (ciśnienie tętnicze, czynność serca matki płodu) oraz wyniki badań laboratoryjnych świadczących o patologiach ciąży oraz zapisu kardiogramu (KTG). Identyfikacja wskazań do wykonania badań prenatalnych. Podstawowe sposoby diagnostyki i terapii płodu.	A.W1. A.W4. B.W11. B.W12. C.W1. C.W3. C.W4. C.W5. C.W6. C.W7. C.W8. D.W7. D.W14. E.W1. E.W6. E.W7. F.W2.

			<p>Rozpoznawanie objawów podmiotowych i przedmiotowych świadczące o nieprawidłowym przebiegu ciąży. Rozpoznawanie rozpoczynającego się porodu oraz nieprawidłowego czasu jego trwania. Objawy podmiotowe i przedmiotowe w czasie porodu. Ustalenie zaleceń, wskazań i przeciwwskazań dotyczących stosowania metod antykoncepcji. Wiedza na temat różnicowania i rozwoju płciowego, zaburzeń płodności i seksualnych, diagnostyki tych zaburzeń oraz na temat aktualnych kontrowersji terapeutycznych i problemów klinicznych związanych z leczeniem niepłodności i zaburzeń seksualnych, uwzględniając zastosowanie technik wspomaganego rozrodu. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W9. F.W10. F.W11. F.W15. F.W16. F.W17. C.U3. C.U4. C.U13. D.U1. D.U2. D.U3. D.U5. D.U10. D.U11. D.U12. D.U13. D.U14. E.U1. E.U3. E.U4. E.U5. E.U12. E.U13. E.U18. E.U20. E.U21. E.U22. E.U23.</p>
--	--	--	--	--

				E.U25. E.U26. E.U.28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U3. F.U4. F.U.10. F.U11. F.U12. F.U13. F.U14. F.U15. F.U16. F.U17. F.U18. F.U19. F.U21. F.U22. G.U6. G.U9. H.U16. H.U17. H.U18. H.U19. H.U25. H.U28. H.U30.
--	--	--	--	---

				H.U31. H.U3. H.U35. H.U39. H.U40. H.U41. H.U43. H.U44. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
50.	Okulistyka	2	Anatomia, fizjologia oraz patofizjologia układu wzrokowego. Rozpoznawanie, diagnostyka oraz zasady leczenia najczęstszych chorób oczu, w tym zaburzeń refrakcji, chorób siatkówki, zaćmy i jaskry. Zasady kwalifikacji i wykonywania podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych oraz ich najczęstsze powikłania. Problematyka współcześnie wykorzystywanych badań obrazowych w okulistyce. Zagadnienia z zakresu neurookulistyki. Praktyczne aspekty prowadzenia badania okulistycznego, stosowania sprzętu diagnostycznego oraz wykonywania podstawowych procedur okulistycznych. Rozpoznawanie stanów okulistycznych wymagających natychmiastowej pomocy specjalistycznej i udzielania wstępnej kwalifikowanej pomocy w przypadkach urazów fizycznych i chemicznych oka. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	B.W6. D.W19. F.W1. F.W2. F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W10. F.W18. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6.

				E.U9. E.U10. E.U12. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23. E.U25. E.U26. E.U28. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U20. H.U17. H.U18. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
51.	Neurochirurgia	2	Specyfika i odrębność schorzeń neurochirurgicznych u dzieci i młodzieży.	B.W6.

			<p>Uzyskanie wiadomości dotyczących współczesnych zagadnień neurochirurgii klinicznej - wiadomości dotyczących kliniki dorosłych i neurochirurgii dziecięcej. Warunki oddziału neurochirurgii, przygotowanie do badania i oceny klinicznej chorego na neurochirurgii, rozpoznawanie chorób będących bezpośrednim zagrożeniem życia. Planowanie postępowania diagnostycznego. Kształtowanie procesu podejmowania decyzji. Leczenie zachowawcze i zasady monitorowania pacjentów przed wdrożeniem postępowania operacyjnego. Asystowanie przy przeprowadzaniu procedur i zabiegów lekarskich związanych z neurochirurgią. Kształtowanie prawidłowej postawy lekarza wobec chorych po ciężkim urazie głowy, chorych z guzami mózgu i schorzeniami rdzenia kręgowego. Kształtowanie właściwej postawy dotyczącej współpracy interdyscyplinarnej. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wskazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>B.W7. B.W19. E.W15. E.W16. E.W27. F.W1. F.W2. F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W10. F.W13. F.W17. F.W20. F.W22. F.W23. G.W7. C.U7. D.U1. D.U2. D.U3. D.U4. D.U5. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10. E.U12. E.U14.</p>
--	--	--	---	---

				E.U15. E.U16. E.U17. E.U18. E.U20. E.U21. E.U22. E.U23. E.U25. E.U26. E.U27. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U7. F.U8. F.U12. F.U21. F.U22. G.U5. G.U6. H.U1. H.U16. H.U17. H.U18. H.U19.
--	--	--	--	---

				H.U21. H.U24. H.U25. H.U27. H.U30. H.U31. H.U33. H.U39. H.U40. H.U41. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
52.	Transplantologia	1	<p>Treści programowe kursu obejmują podstawowe zagadnienia z zakresu transplantologii klinicznej. Wskazania i zasady przeszczepienia narządów wg obecnego stanu wiedzy. Prawne, etyczne i moralne aspekty przeszczepiania narządów od dawcy żywego i zmarłego oraz organizacji przeszczepów (POLTRANSPLANT) Informacje na temat jakości życia, leczenia immunosupresyjnego, występowania i zwalczania powikłań po przeszczepieniu narządów. Podstawowa problematyka transplantologii zabiegowej, wskazania do przeszczepienia nieodwracalnie uszkodzonych narządów i tkanek oraz procedury z tym związane. Przeszczepienie narządów unaczynionych jako metody leczenia schyłkowej niewydolności: płuc, serca, wątroby, trzustki, nerek. Wskazań do takich zabiegów. Aspekty immunologiczne doboru pary biorca-dawca. Przeszczepianie narządów</p>	A.W1. A.W3. B.W20. B.W21. C.W17. C.W18. C.W19. C.W20. C.W22. D.W6. D.W15. D.W16.

			<p>miąższowych (nerka, trzustka, serce, płuca, wątroba) – różnic w procesie kwalifikacji i doboru narządu. Przeszczepianie narządów od osób żywych. Opieka nad chorym we wczesnym i późnym okresie po przeszczepieniu nerki. Podstawowe zasady leczenia powikłań oraz problemów z jakimi może się zetknąć lekarz rodzinny/inny specjalista lecząc chorego po przeszczepieniu narządowym. Zasady wysuwania podejrzenia oraz rozpoznawania śmierci mózgu. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>D.W19. F.W1. F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W17. F.W21. F.W22. F.W23. G.W1. G.W7. G.W9. G.W13. G.W20. D.U1. D.U2. D.U3. E.U16. E.U32. E.U33. F.U1. H.U30. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10.</p>
--	--	--	--	--

				K.S11.
53.	Diagnostyka obrazowa	3	<p>Współczesne metody diagnostyki obrazowej i możliwościami ich wykorzystania w algorytmie diagnostycznym. Zasady kierowania i przygotowania pacjenta do poszczególnych badań obrazowych. Wskazania i przeciwwskazania do poszczególnych metod diagnostyki obrazowej oraz zasadami stosowania środków kontrastujących. Zasady oceny i interpretacji uzyskanych obrazów i wyników badań. Podstawowe zagadnieniami z zakresu radiologii interwencyjnej oraz z zakresu radiobiologii i ochrony radiologicznej. Przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w przypadku najczęstszych chorób ośrodkowego układu nerwowego. Relacja między strukturami anatomicznymi na podstawie przyżyciowych badań diagnostycznych, w szczególności z zakresu radiologii (zdjęcia przeglądowe, badania z użyciem środków kontrastowych, tomografia komputerowa oraz magnetyczny rezonans jądrowy). Ocena szkodliwości dawki promieniowania jonizującego. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>B.W7. F.W17. E.U14. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. A.U4. B.U2. F.U4. F.U5. H.U23. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
54.	Chirurgia głowy i szyi	2	<p>Przyswojenie wiedzy na temat patogenezы chorób z zakresu narządów głowy i szyi. Nabycie umiejętności diagnozowania i leczenia podstawowych chorób z zakresu narządów głowy i szyi. Znajomość zasad operacji chirurgicznych w zakresie narządów głowy i szyi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>F.W1. F.W3. F.W4. F.W6. F.W7. F.W10. F.W17. F.W19. E.U5. E.U15. E.U25. E.U26. E.U30.</p>

				E.U31. E.U32. E.U33. F.U1. F.U3. F.U4. F.U7. F.U21. F.U22. H.U16. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
G. Prawne i organizacyjne aspekty medycyny		6		
55.	Higiena	1	Podstawy higieny i zdrowia publicznego ze szczególnym uwzględnieniem wpływu czynników środowiskowych, społecznych i stylu życia na zdrowie człowieka oraz zdrowie populacji. Środowiskowe i społeczne determinanty zdrowia, identyfikacja zagrożeń zdrowotnych wynikających z jakości powietrza, wody, żywności, warunków bytowych i środowiska pracy. Monitorowanie stanu zdrowia populacji oraz nadzór nad zagrożeniami zdrowotnymi. Zasady promocji zdrowia i profilaktyki chorób w ujęciu indywidualnym i populacyjnym. Metody identyfikacji problemów zdrowotnych populacji, analiza danych epidemiologicznych i środowiskowych oraz planowanie podstawowych działań prozdrowotnych i profilaktycznych. Kształtowanie umiejętności oceny wpływu środowiska na	C.W13. G.W1. G.W2. G.W3. G.W4. G.U1. G.U2. G.U3. K.S1. K.S4. K.S5.

			zdrowie, odpowiedzialności za bezpieczeństwo pacjenta i realizowane działania profilaktyczne, współpracy w zespole interdyscyplinarnym oraz przestrzegania zasad etycznych wykonywania zawodu lekarza.	K.S9. K.S10.
56.	Epidemiologia	1	Podstawowe dane na temat zjawisk zdrowotnych w społeczeństwie oraz prognozowanie ich wpływu na funkcjonowanie opieki zdrowotnej, ocena stanu zdrowia ludności na podstawie danych epidemiologicznych i demograficznych. Uwarunkowania zdrowia i choroby, wybrane mierniki stanu zdrowia ludności oraz możliwości ich wykorzystania. Sposoby identyfikacji i badania czynników ryzyka, typy badania epidemiologicznego do ocenianej sytuacji zdrowotnej. Miary częstości występowania chorób i niepełnosprawności, ocena sytuacji epidemiologicznej wybranych chorób. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy. Przestrzeganie tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Dostrzeganie i rozpoznawanie własnych ograniczeń, dokonywanie samooceny deficytów i potrzeb edukacyjnych. Propagowanie zachowań prozdrowotnych. Korzystanie z obiektywnych źródeł informacji. Formułowanie wniosków z własnych pomiarów lub obserwacji.	B.W22. B.W23. B.W24. B.W26. C.W11. D.W19. E.W3. E.W7. E.W16. E.W18. E.W24. E.W33. E.W35. E.W37. G.W1. G.W2. G.W3. G.W21. G.W22. G.U1. G.U2. G.U4. K.S3. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S10.
57.	Zdrowie publiczne	1	Aktualny stan wiedzy na temat społecznego wymiaru zdrowia i choroby, wpływu środowiska społecznego (rodziny, sieci relacji społecznych) i	G.W1. G.W2.

			<p>nierówności społecznych na stan zdrowia oraz społeczno-kulturowych różnic i roli stresu społecznego w zachowaniach zdrowotnych i autodestrukcyjnych. Znaczenie zdrowia, choroby, niepełnosprawności i starości w relacji do postaw społecznych, konsekwencje społeczne choroby i niepełnosprawności oraz bariery społeczno-kulturowe. Zasady promocji zdrowia, jej zadania oraz główne kierunki działania ze szczególnym uwzględnieniem znajomości roli elementów zdrowego stylu życia. Podstawowe regulacje dotyczące organizacji i finansowania służby zdrowia, powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego oraz zasady organizacji przedsiębiorstw podmiotu leczniczego. Interpretacja miar częstości występowania chorób i niepełnosprawności. Ocena sytuacji epidemiologicznej chorób powszechnie występujących w kraju. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>G.W3. G.W4. G.U1. G.U2. G.U5. G.U6. G.U8. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
58.	Prawo medyczne	1	<p>Wiedza dotycząca regulacji prawnych udzielania świadczeń zdrowotnych, praw pacjenta, a także wykonywania zawodu lekarza i funkcjonowania samorządu lekarskiego. Zasady tajemnicy lekarskiej, wymogami prawnymi prowadzenia dokumentacji medycznej oraz zakresem odpowiedzialności karnej, cywilnej i zawodowej lekarza. Regulacje prawne dotyczące udzielania świadczeń zdrowotnych, praw pacjenta, podstaw wykonywania zawodu lekarza i funkcjonowania samorządu lekarskiego oraz podstawowe regulacje dotyczące organizacji i finansowania służby zdrowia, powszechnego ubezpieczenia zdrowotnego oraz zasady organizacji przedsiębiorstw podmiotu leczniczego. Obowiązki prawne lekarza w zakresie stwierdzenia zgonu. Regulacje dotyczące eksperymentu medycznego oraz prowadzenia innych badań medycznych oraz dotyczące przeszczepów, sztucznej prokreacji, aborcji, zabiegów estetycznych, leczenia paliatywnego, chorób psychicznych. Zasady prawa farmaceutycznego oraz tajemnicy lekarskiej, prowadzenia dokumentacji medycznej, odpowiedzialności karnej, cywilnej i</p>	<p>D.W16. D.W17. G.W5. G.W6. G.W7. G.W8. G.W9. G.W10. G.W11. G.W12. G.W18. G.W20. C.U11. G.U5. G.U6.</p>

			zawodowej lekarza. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	G.U8. K.S2. K.S3. K.S4. K.S10.
59.	Medycyna sądowa	2	Podstawowe zagadnienia z zakresu tanatologii sądowo-lekarskiej oraz traumatologii sądowo-lekarskiej. Technika sekcyjna i sądowo-lekarska sekcji zwłok. Rodzaje badań sądowo-lekarskich osób żywych oraz zasadami sporządzania dokumentacji z tych badań. Podstawowe pojęcia i problematyka z zakresu toksykologii sądowo-lekarskiej ze szczególnym uwzględnieniem środków odurzających i używek oraz problematyki z zakresu genetyki sądowej. Orzecznictwo sądowo-lekarskie w procesie karnym i cywilnym. Zasady diagnostyki sądowo-lekarskiej i opiniowania w przypadkach dotyczących dzieciobójstwa i rekonstrukcji okoliczności wypadku drogowego. Pobieranie materiału do badań toksykologicznych i hemogenetycznych. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	G.W13. G.W14. G.W15. G.W16. G.W17. G.W18. G.W19. E.U16. G.U9. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
H. Praktyczne nauczanie kliniczne na VI roku studiów		60		
60.	Praktyczne nauczane kliniczne - Choroby wewnętrzne	16	Przygotowanie studenta do: samodzielnego planowania postępowania diagnostycznego i interpretacji jego wyników; przeprowadzenia diagnostyki różnicowej; planowania postępowania terapeutycznego i przewidywania konsekwencji planowanych działań w warunkach szpitalnych i ambulatoryjnych. Kształtowanie umiejętności praktycznych w zakresie przeprowadzania wywiadu lekarskiego, badania fizykalnego, symptomatologii chorób wewnętrznych, wykonywania podstawowych badań diagnostycznych. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny; etycznych zgodnie z zasadami	H.U1. H.U3. H.U4. H.U5. H.U6. H.U7. H.U8. H.U9. H.U11.

			<p>etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>H.U14. H.U15. H.U16. H.U24. H.U25. H.U28. H.U30. H.U31. H.U33. H.U36. H.U39. H.U40. H.U41. H.U42. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
61.	Praktyczne nauczane kliniczne - Pediatria	8	<p>Kształtowanie praktycznych umiejętności związanych ze specyfiką i odrębnościami patofizjologii i kliniki przebiegu schorzeń u dzieci i młodzieży. Opanowanie podstaw teoretycznych oraz umiejętności praktycznych w zakresie diagnostyki i terapii chorób w pediatrii oraz objawów wtórnych. Opanowanie umiejętności zbierania wywiadu lekarskiego, badania fizykalnego dziecka. Opanowanie podstaw interpretacji badań dodatkowych u dzieci. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny; etycznych zgodnie z zasadami</p>	<p>H.U1. H.U3. H.U4. H.U5. H.U6. H.U7. H.U8. H.U9.</p>

			<p>etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>H.U11. H.U14. H.U16. H.U24. H.U26. H.U29. H.U30. H.U31. H.U33. H.U34. H.U35. H.U37. H.U38. H.U41. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
62.	Praktyczne nauczane kliniczne - Chirurgia	8	<p>Zapoznanie się z charakterystyką pracy oddziału chirurgicznego. Poznanie zasad pracy lekarza na oddziale chirurgicznym. Poznanie zasad współpracy z laboratorium diagnostycznym, pracownią radiologiczną, pracownią mikrobiologiczną i endoskopową. Zapoznanie się z zasadami opieki okołoperacyjnej, w tym: przygotowania chorego do zabiegu operacyjnego pilnego i planowego oraz profilaktyki i postępowania z powikłaniami pooperacyjnymi. Kształtowanie umiejętności postępowania z raną ostrą i przewlekłą. Nabycie umiejętności postępowania w stanach ostrych</p>	<p>H.U1. H.U5. H.U11. H.U12. H.U13. H.U16. H.U17. H.U18.</p>

		<p>w chirurgii, w tym chorobach jamy brzusznej: ostrego zapalenia wyrostka robaczkowego, ostrego zapalenia pęcherzyka żółciowego, niedrożności przewodu pokarmowego, przedziurawienia wrzodu żołądka i dwunastnicy, zapalenia otrzewnej, krwawienia do światła przewodu pokarmowego. Kształtowanie umiejętności postępowania z chorym z urazem, jego wpływem na organizm i leczeniem wstrząsu, a w szczególności z najczęstszymi urazami głowy, szyi, klatki piersiowej i jamy brzusznej, kończyn oraz ich następstwami. Nabycie umiejętności oceny stanu odżywienia chorego oraz prowadzenia leczenia żywieniowego w chirurgii. Nabycie umiejętności oceny, zasad zapatrywania i leczenia oparzeń i odmrożeń. Uzyskanie kompetencji praktycznych w zakresie postępowania diagnostycznego i leczniczego w przypadku najczęstszych nowotworów wymagających postępowania chirurgicznego, a w szczególności: raka płuca, raka piersi, raka jelita grubego, raka żołądka. Poznanie umiejętności w zakresie postępowania w przypadku: przepuklin, chorób trzustki, kamicy żółciowej, nadciśnienia wrotnego i jego powikłań. Uzyskanie kompetencji praktycznych związanych z chirurgicznym postępowaniem w odniesieniu do najczęstszych chorób układu dokrewnego – choroby tarczycy, nadnerczy, zespoły mnogich nowotworów gruczołów dokrewnych. Uzyskanie kompetencji praktycznych związanych z chirurgicznym postępowaniem w odniesieniu do najczęstszych chorób układu obwodowego układu krwionośnego: ostre i przewlekłe niedokrwienie kończyn dolnych, tętniak aorty brzusznej, przewlekła niewydolność żylna kończyn dolnych. Kształtowanie kompetencji praktycznych w zakresie leczenia chirurgicznego choroby wieńcowej i wad zastawkowych serca. Uzyskanie umiejętności praktycznych na temat zasad przeszczepienia narządów. Kształtowanie kompetencji praktycznych w zakresie chirurgii metabolicznej. Uzyskanie kompetencji praktycznych w zakresie profilaktyki i leczenia zakażeń chirurgicznych. Kształtowanie umiejętności praktycznych w zakresie przeprowadzania wywiadu lekarskiego, badania fizykalnego symptomatologii chorób wewnętrznych, wykonywania podstawowych badań diagnostycznych. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny, etycznych zgodnie z zasadami</p>	<p>H.U19. H.U24. H.U28. H.U30. H.U31. H.U33. H.U41. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
--	--	--	---

			etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	
63.	Praktyczne nauczane kliniczne - Ginekologia i położnictwo	4	Uzyskanie przez studenta niezbędnych umiejętności do sprawowania kwalifikowanej opieki na kobietą we wszystkich jej okresach życia poprzez wykorzystywanie dostępnych nowoczesnych metod diagnostyczno-leczniczych w profilaktyce i leczeniu schorzeń narządów moczopłciowych. Przygotowanie studenta do rozumienia i interpretowania: podstaw ginekologii i położnictwa; zasad organizacji i sprawowania opieki położniczej nad kobietą podczas ciąży i w trakcie porodu; zasad organizacji i prowadzenia programów profilaktyki i leczenia nowotworów narządów moczopłciowych kobiety; wyników badań diagnostycznych wykorzystywanych w położnictwie i ginekologii; metod promowania zdrowia i planowania rodziny u kobiet. Przygotowanie studentów do wykorzystania zdobytej wiedzy w dziedzinie położnictwa i ginekologii w praktyce zawodowej. Kształcenie w zakresie wykorzystania słownictwa medycznego w komunikacji z pacjentem: wywiad i przekazywanie podstawowych informacji pacjentowi w odniesieniu do badań, zabiegów i procedur medycznych dotyczących leczenia i pielęgnacji w położnictwie i ginekologii. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny; etycznych zgodnie z zasadami etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.	H.U1. H.U5. H.U8. H.U9. H.U10. H.U16. H.U17. H.U24. H.U28. H.U30. H.U31. H.U33. H.U41. H.U43. H.U44. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
64.	Praktyczne nauczane kliniczne - Psychiatria	4	Uzyskanie wiedzy na temat specyfiki pracy lekarza psychiatry. na temat najczęstszych chorób psychicznych wieku dorosłego i dziecięcego. Uzyskanie umiejętności właściwego rozpoznawania, terapii chorób psychicznych i	D.U1. D.U2. D.U3.

			<p>komunikowania się z pacjentem i jego rodziną. Znajomość psychopatologii szczegółowej omawianych zaburzeń psychicznych oraz zasad farmakoterapii i psychoterapii oraz założeń rehabilitacji zaburzeń psychicznych. Znajomość praktycznych założeń Ustawy o Ochronie Zdrowia Psychicznego i Ustawy o Wychowaniu w Trzeźwości, oraz podstaw organizacyjno-prawnych leczenia psychiatrycznego i leczenia uzależnień w Polsce. Przygotowanie do pracy w warunkach poradni i oddziału psychiatrycznego. Umiejętność formułowania diagnozy psychiatrycznej i kodowania psychiatrycznego w oparciu o główne systemy diagnostyczne (ICD/DSM). Umiejętność zaplanowania i uzasadnienia postępowania terapeutycznego we wskazanym zaburzeniu psychicznym. Umiejętność ukierunkowania procesu rehabilitacji i wsparcia środowiskowego osoby z zaburzeniami psychicznymi. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny; etycznych zgodnie z zasadami etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Gotowość do prowadzenia merytorycznej dyskusji na temat ochrony zdrowia psychicznego i problematyki uzależnień w kontekście interdyscyplinarnym i społecznym. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Gotowość do aktywnej promocji zdrowia psychicznego, z uwzględnieniem znajomości podstawowych zagrożeń zdrowotnych oraz dostępnych metod profilaktycznych i leczniczych. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>D.U4. D.U5. D.U6. D.U7. D.U8. D.U9. D.U10. D.U11. D.U12. D.U13. D.U14. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U7. E.U11 E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U19. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29.</p>
--	--	--	--	--

				E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. G.U6. G.U7. G.U8. H.U1. H.U5. H.U24. H.U25. H.U26. H.U27. H.U30. H.U31. H.U32. H.U33. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
65.	Praktyczne nauczane kliniczne - Medycyna ratunkowa	4	Zapoznanie studentów z rozszerzonymi wiadomościami na temat stanów zagrożenia życia wynikających z jednostek chorobowych i urazów poszczególnych układów i narządów człowieka. Program nauczania skupi się na zasadach udzielania pierwszej pomocy. Studenci będą zapoznani z	C.U7. C.U9. D.U1. D.U2.

			<p>podstawami prawnymi i etycznymi dotyczącymi zaawansowanych czynności resuscytacyjnych (ALS), w tym z psychologicznymi i psychopatologicznymi reakcjami ofiar wypadków oraz sposobami radzenia sobie z reakcjami tłumu i paniką. Wiedza oraz umiejętności z zakresu zaawansowanych czynności resuscytacyjnych (ALS) u dorosłych, dzieci i noworodków, w tym farmakoterapii i elektroterapii stosowanych w nagłym zatrzymaniu krążenia. Kurs będzie również obejmował podstawy segregacji medycznej poszkodowanych, zasady wykorzystania systemu szybkiej segregacji START oraz umiejętność oceny stanu poszkodowanych przy pomocy skal takich jak AVPU i Glasgow. Zapoznanie studentów z zasadami planowania i organizacji zabezpieczenia medycznego w katastrofach przemysłowych, komunikacyjnych, chemiczno-ekologicznych, klęskach żywiołowych i zagrożeń militarnych. Przygotowanie studentów do wdrażania adekwatnych schematów postępowania ratowniczego w określonych stanach zagrożenia życia. Kształtowanie umiejętności kierowania akcją ratowniczą w zespole ratowniczym. Przygotowanie studentów do prowadzenia działań medycznych, ratowniczych oraz ewakuacyjnych w miejscu katastrofy i poza strefą prowadzonych działań oraz współdziałania z innymi służbami ratowniczymi. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny; etycznych zgodnie z zasadami etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>D.U3. D.U4. D.U5. D.U6. D.U7. D.U8. D.U9. D.U10. D.U11. D.U12. D.U13. D.U14. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10. E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U23. E.U25. E.U26. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1.</p>
--	--	--	--	---

				F.U2. f.U3. F.U4. F.U5. F.U6. F.U7. F.U8. F.U9. F.U10. F.U11. F.U12. F.U20. F.U21. F.U22. G.U8. G.U10. H.U1. H.U2. H.U5. H.U6. H.U8. H.U9. H.U10. H.U11. H.U12. H.U13. H.U14. H.U15. H.U16. H.U17. H.U18. H.U19. H.U20.
--	--	--	--	---

				H.U21. H.U22. H.U23. H.U24. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U29. H.U30. H.U31. H.U33. H.U36. H.U37. H.U38. H.U39. H.U40. H.U41. H.U42. H.U44. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
66.	Praktyczne nauczane kliniczne - Medycyna rodzinna	4	Uzyskanie wiedzy na temat specyfiki pracy lekarza. Uzyskanie wiedzy na temat najczęstszych problemów pediatrycznych, wieku dorosłego,	E.W37. E.W38.

			<p>problemów chirurgicznych, geriatrycznych oraz problemów związanych z rodziną i środowiskiem występujących w podstawowej opiece zdrowotnej. Uzyskanie umiejętności właściwego komunikowania się z pacjentem i jego rodziną. Uzyskanie umiejętności tworzenia i zarządzania praktyką lekarza rodzinnego. Przygotowanie do pracy w warunkach Poradni POZ. Kształtowanie postaw: społecznych w relacjach lekarz-pacjent, lekarz-zespół terapeutyczny; etycznych zgodnie z zasadami etyki; zgodnych z regulacjami prawnymi. Student potrafi nawiązać relację terapeutyczną z pacjentem i jego rodziną. Przestrzeganie zasad etycznych wynikających z wykonywania zawodu lekarza. Wykazuje motywację do pogłębiania wiedzy.</p>	<p>E.U1. E.U2. E.U9. E.U10. E.U13. E.U18. E.U25. E.U26. G.U6. H.U1. H.U5. H.U8. H.U9. H.U16. H.U24. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U29. H.U30. H.U31. H.U33. H.U34. H.U35. K.S1. K.S4. K.S6.</p>
67.	Specjalność wybrana przez studenta	12	Student wybiera ćwiczenia prezentujące różnorodne kazusy/przypadki kliniczne z zakresu każdej specjalności zgodnie z obowiązującymi standardami kształcenia dla kierunku lekarskiego.	
68.	Obiektywny Strukturalny Egzamin Kliniczny (OSCE)	0		

PRZEDMIOTY (ZAJĘCIA) DO WYBORU:

(28 pkt ECTS)

1.	<p>Grupa przedmiotów fakultatywnych kierunkowych.</p> <p>Student w toku studiów wybiera obowiązkowo 21 fakultetów o łącznej wartości 28 ECTS, w tym: w formie wykładów i seminariów lub wykładów zgodnie z wykazem podanym w planie studiów.</p> <p>Łącznie w toku studiów student może wybierać fakultety kierunkowe z katalogu 78 przedmiotów.</p>	1	Zaburzenia homeostazy komórek nabłonkowych	A.W1. A.W2. A.W3. A.W4. A.U1. A.U2. K.S5. K.S7.
2.		1	Nieprawidłowości struktur tkankowych	A.W1. A.W2. A.W3. A.W4. A.U1. A.U2. K.S5. K.S7. K.S10. K.S11.
3.		1	Struktury ciała ludzkiego w badaniach obrazowych	A.W1. A.W3. A.U3. A.U4. K.S5. K.S7. K.S10. K.S11.
4.		1	Strukturalne podstawy interwencji sercowo-naczyniowych	A.W1. A.W3. A.U3. A.U4. K.S5. K.S7.

				.S10. .S11.
5.		2	Znaczenie badań areobiologicznych w medycynie	.W2. .W3. .U1. .S5. .S7. .S10. .S11.
6.		1	Naukowa informacja medyczna	.W23. .W26. .U8. .U10. .U12. .S5. .S7. .S10. .S11.
7.		2	Badania przedkliniczne i kliniczne w procesie powstawania leków	.W26. .W8 .U10. .S5. .S7. .S10. .S11.
8.		2	Podstawy technik hodowli komórek	.W2. .U1. .U2. .U12. .S5. .S7. .S10. .S11.

9.		2	Podstawy biologii komórki nowotworowej	.W16. .W17. .W9. .W33. .W38. .W24. .U8. .S5. .S7. .S10. .S11.
10.		2	Mikrobiom człowieka w zdrowiu i chorobie	.W10. .W32. .U21. .S5. .S7. .S10. .S11.
11.		2	Opatrywanie ran	.W3. .W4. .U15. .U2. .U3. .U8. .S5. .S7. .S10.
12.		2	Praktyka medyczna oparta na dowodach naukowych (EBM)	.W26. .W19. .U11. .U4. .S5. .S7.

				.S10. .S11.
13.		1	Organizmy modyfikowane genetycznie	.W14. .W26. .W6. .U10. .S5. .S7. .S10. .S11.
14.		1	Aktywne składniki materii żywej	.W15. .W38. .W39. .U6. .U7. .S5. .S7. .S10. .S11.
15.		1	Molekularne podstawy działania narządów zmysłów	.W6. .U1. .U6. .S5. .S7. .S10. .S11.
16.		2	Elektrofizjologia	.W19. .W20. .W10. .U7. .U9. .S5. .S7.

				.S10. .S11.
17.		1	Aparatura medyczna	.W6. .W8. .W9. .U1. .U2. .U10. .S5. .S7. .S10. .S11.
18.		1	Promieniowanie jonizujące w medycynie	.W5. .U1. .U2. .S5. .S7. .S10. .S11.
19.		1	NGS w diagnostyce medycznej	.W14 .W23. .W24. .W2. .W8. .U8. .S5. .S7. .S10. .S11.
20.		1	Antybiotyki i probiotyki w układzie pokarmowym człowieka	.W9. .W30. .W32. .W40.

				.U6. .U21 .S5. .S7. .S10. .S11.
21.		2	Nowoczesne techniki mikroskopowe w medycynie	.W2. .W3. .W14. .W17. .U1. .U2. .U12. .S5. .S7. .S10. .S11.
22.		2	Anatomia palpacyjna	.W1. .W3. .U3. .U4. .S5. .S7. .S10. .S11.
23.		2	Podstawy alergologii	.W13. .W18. .W20. .U5. .S5. .S7. .S10. .S11.

24.		2	Język obcy	D.W7. D.U7. D.U9. D.U14. K.S5. K.S7. K.S10. K.S11.
25.		2	Planowanie i zarządzanie operacyjne w organizacjach ochrony zdrowia	S.W4. D.U4. S.U10. K.S5. K.S7. K.S10. K.S11.
26.		1	Inżynieria genetyczna	S.W14. K.W5. K.W6. K.W8. K.U2. K.S5. K.S7. K.S10. K.S11.
27.		1	Immunologia onkologiczna	K.W21. K.W22. K.W42. K.W43. K.W24. K.U7. K.S5. K.S7. K.S10.

				.S11.
28.		1	Hemostaza i tromboza	.W19. .W20. .U7. .S5. .S7. .S10. .S11.
29.		1	Propedeutyka stomatologii	.W2. .W7. .U7. .U1. .U2. .U21. .S5. .S7. .S10. .S11.
30.		2	Interwencja kryzysowa	.W1. .W2. .W4. .W5. .W11. .W13. .U1. .U3. .U7. .U9. .S5. .S7. .S10. .S11.
31.		2	Język migowy	.W6.

				.W7. .U7. .U10. .S5. .S7. .S10. .S11.
32.		2	Przypadki laboratoryjno-kliniczne	.W7. .W39. .U9. .U19. .S5. .S7. .S10. .S11.
33.		2	Dietoterapia	.W39. .W40. .W1. .U21. .S5. .S7.
34.		1	Lasery w medycynie	.W5. .W26. .W18. .W3. .U1. .U9. .U11. .S2. .S7. .S8.
35.		1	Proteomika, metabolomika i transkryptomika w medycynie	.W12. .W13.

				.W15. .W24. .U11. .U12. .S5. .S7. .S10. .S11.
36.		1	Echokardiografia	.W7. .U9. .S5. .S7. .S10. .S11.
37.		1	Profilaktyka żywieniowa	.W39. .W40. .W1. .U21. .S5. .S7. .S10. .S11.
38.		1	Żywnienie w otyłości i chorobach metabolicznych	.W40. .W1. .W5. .W9. .U25. .S5. .S7. .S10. .S11.
39.		1	Patofizjologia nerek	.W27. .W3.

				.W7. .W8. .U7. .U13. .S5. .S7. .S10. .S11.
40.		1	Elektrofizjologia w kardiologii	.W19. .W20. .U7. .S5. .S7. .S10. .S11.
41.		1	Patofizjologia układu endokrynnego	.W27. .W7. .U7. .S5. .S7. .S10. .S11.
42.		1	Diagnostyka kliniczna	.W7. .W11. .U9. .U19. .S5. .S7. .S10. .S11.
43.		1	Racjonalna antybiotykoterapia	.W9. .W32. .U22.

				.S5. .S7. .S10. .S11.
44.		1	Nutrigenetyka i nutrigenomika	.W39. .U2. .U12. .U21. .S5. .S7. .S10. .S11.
45.		1	Dermatologia pediatryczna	.W3. .W35. .U10. .S5. .S7. .S10. .S11.
46.		1	Farmakoekonomika	.W4. .W6. .W11. .W19. .U5. .U12. .S5. .S7. .S10. .S11.
47.		1	Zakażenia wirusami przenoszonymi drogą krwi	.W12. .W33. .W34. .W3.

				.U9. .U12. .S5. .S7. .S10. .S11.
48.		1	Terapia bólu	.W28. .W29. .W30. .W31. .W19. .W25. .W26. .W27. .W7 .W8. .W13. .U9. .U11. .U12. .U13. .U1. .U3. .U9. .U10. .U12. .U1. .U5. .S2. .S3. .S4. .S5. .S7.

				.S10. .S11.
49.		1	Znaczenie profili genetycznych w leczeniu onkologicznym	.W2. .W7. .W8. .W43. .W24. .U2. .U3. .S5. .S7. .S10. .S11.
50.		1	Chirurgia endoskopowa i laparoskopowa	.W1. .W3. .W4. .W6. .W7. .W9. .W13. .U1. .U4. .U22. .U10. .U11. .U16. .S2. .S3. .S4. .S5. .S7. .S8. .S10.

				.S11.
51.		1	Pediatria-kardiologia dziecięca	.W3. .W2. .W9. .W10. .U10. .U12. .U4. .U9. .U10. .U11. .U14. .U26. .U29. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11.
52.		1	Choroby płuc	.W3. .W7. .W17. .U1. .U5. .U6. .U9. .U10.

				.U14. .U1. .U2. .U3. .U6. .U13. .U36. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11.
53.		1	Chirurgia naczyniowa	.W1. .W4. .W7. .W8. .W1. .W3. .W4. .W6. .W7. .W10. .W17. .U1. .U9. .U1. .U2.

				.U4. .U22. S.U9. I.U16. I.U28. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11
54.		1	Stany nagłe w anestezjologii	.W6. .W7. .W8. .W9. .W10. .W13. .W23. S.W7. S.W13. .U3. .U16. .U4. .U9. .U10. .U11. .U12. .U21.

				.U22. .U1. .U2. .U14. .U15. .U16. .U23. .U27. .U28. .U29. .U30. .U31. .U36. .U39. .U40. .U41. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11
55.		1	Hipertensjologia	.W3. .W7. .W38. .W41. .U1. .U2. .U5.

				.U6. .U9. .U10. .U12. .U14. .U21. .U23. .U25. .U26. .U1. .U28. .U29. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11
56.		1	Alergologia	.W16. .W18. .W19. .W20. .W23. .W3. .W7. .U3. .U5. .U6.

				.U9. .U10. .U12. .U14. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11.
57.		1	Kardiologia interwencyjna	.W1. .W2. .W3. .W1. .W2. .W3. .W4. .W7. .W17. .W3. .W7. .W2. .W3. .W4. .W7. .W13. .W17. .U1.

				.U2. .U3. .U5. .U6. .U9. .U10. .U12. .U14. .U1. .U2. .U4. .U9. .U10. .U11. .U12. .U22. f.U1. f.U14. f.U15. f.U16. f.U23. f.U25. f.U26. f.U27. f.U28. f.U29. f.U37. f.U38. f.U39. f.U40. f.U41. f.S1. f.S2.
--	--	--	--	--

				.S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11
58.		1	Anestezjologia i intensywne terapia dziecięca	.W3. .W27. .W2. .W3. .W4. .W6. .W7. .W8. .W9. .W10. .W13. .W7. .W22. .W23. .U10. .U11. .U12. .U13. .U2. .U3. .U6. .U10. .U14. .U16.

				.U17. .U1. .U2. .U4. .U9. .U10. .U22. H.U1. H.U2. H.U14. H.U15. H.U16. H.U23. H.U26. H.U27. H.U29. H.U30. H.U31. H.U37. H.U38. H.U41. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11
59.		1	Leczenie skojarzone	.W28.

				.W29. .W30. .W31. .W32. .W42. .W19. .W3. .W7. .W8. .W16. .W24. .U19. .U11. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11.
60.		1	Radioterapia	.W8. .W41. .W24. .W27. .U1. .U2. .U15. .U19. .U22.

				5.U11. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9. .S10. .S11
61.		1	Chirurgia bariatryczna	.W1. .W1. .W1. .W3. .W4. .W6. .W7. .W17. .U1. .U2. .U22. .U16. .U17. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8.

				.S9. .S10. .S11.
62.		1	Zaburzenia psychiczne po okresie pandemii COVID-19	.W5. .W7. .W17. .W18. .W19. .W20. .W21. .W23. .U10. .U11. .U13. .U14. .U1. .U2. .U7. .U9. .U11. .U24. .U28. .U22. .U32. .S1. .S2. .S3. .S4. .S5. .S6. .S7. .S8. .S9.

				.S10. .S11.
63.		1	Bezpieczeństwo pacjenta	.W25. .W16. .W20. .W5. .W6. .W8. .W9. .W10. .W11. .W12. .W17. .W18. .W20. .U3. .U30. .U31. .U33. .U34. .U22. .U5. .U6. .U8. .U10.
64.		1	Metodyka pisania prac naukowych	.W23. .W24. .W26. .U8. .U9. .U10. .U11. .U5.

				.S7. .S8.
65.		1	Farmakogenetyka	.W2. .W5. .W7. .W8. .W9. .W30. .W31. .W33. .U2. .S5. .S7. .S10. .S11
66.		1	Psychiatria dzieci i młodzieży	.W1. .W4. .U2. .U7. .U11. .U24. .W10. .W5. .W17. .W18. .W19. .W20. .W21. .W23. .S1. .S2. .S4. .S11.

67.		1	Podstawy kodowania i rozliczania świadczeń w ramach umów z płatnikiem publicznym	§.W25. §.W5. §.W6. §.W11. §.W12. §.U5. §.U6 §.S7. §.S10. §.S11.
68.		1	Traumatologia narządu ruchu	§.W1. §.W1. §.W4. §.U3. §.U5. §.U6. §.U7. §.U8. §.U22. §.S5. §.S7. §.S10. §.S11.
69.		3	Zajęcia fakultatywne – przygotowanie do Lekarskiego Egzaminu Końcowego: Choroby wewnętrzne Pediatria Chirurgia Położnictwo i ginekologia Medycyna ratunkowa i intensywne terapia Medycyna rodzinna Psychiatria Bioetyka i prawo medyczne Orzecznictwo Zdrowie publiczne	ody efektów nalogicznie jak odane w przedmiotach podstawowych/ ierunkowych.
70.		2	Szycie chirurgiczne	§.W3.

				.W4. .U15. .U1. .U3. .S2. .S5. .S7. .S10. .S11.
71.		2	Elektrokardiografia	.W19. .W20. .U14. .U9. .U10. .W25. .W3. .W7. .U22. .S1. .S2. .S3. .S4. .S8. .S11.
72.		2	Diagnostyka obrazowa w stanach nagłych	.U4. .W7. .W25. .W17. .U4. .U5. .U14. .U22. .S1.

				.S2. .S3. .S4. .S8. .S9. .S11.
73.		1	Odpowiedzialność prawna lekarza	§.W5. §.W6. §.W7. §.W9. §.W10 §.W18 §.U5. §.U6. §.U7. §.U8. .U18. .S2. .S3. .S4. .S11.
74.		1	Leczenie otyłości	.W1. .W3. .W4. .W3. .W7 .U21. .U1. .U3. .U22. .S1. .S2. .S6.

				.S8. .S9. .S11.
75.		1	Stany nagłe w ortopedii	.W1. .W3. .W4. .U9. .U10. .U15. .U4. .U5. .U6. .U8. .U22. .S2. .S3. .S11.
76.		1	Stany nagłe w chirurgii	.W1. .W3. .W4. .W6 .W8. .W10. .U3. .U15. .U1. .U3. .U4. .U9. .U10. .U11. .U12. .U22.

				.S2. .S4. .S9. .S11.
77.		1	Żywnienie kliniczne	.W13. .W15. .W39. .W40. .W1. .W7. .W9 .W24. .U3. .U4. .U14. .S5 .S7. .S10. .S11.
78.		1	Planowanie strategiczne w organizacjach ochrony zdrowia	.W4. .W6. .U1. .U3. .U4. .U10. .S7. .S8. .S10. .S11.

PRAKTYKI (wymiar, zasady i forma):

(20 pkt ECTS)

Opieka nad chorym (pielęgniarska) – 120 godzin po II semestrze	4	Zdobycie wiedzy dotyczącej organizacji oddziału szpitalnego. Zapoznanie się z zasadami prowadzenia dokumentacji medycznej, w szczególności	D.U3. D.U13.
---	---	--	-----------------

		dotyczącej przyjęcia chorego w oddział, wypisu, przeniesienia. Poznanie zakresu i charakteru opieki pielęgniarskiej w odniesieniu do pacjenta w stanie choroby. Ukształtowanie umiejętności wykonywania podstawowych zabiegów pielęgnacyjnych: pomiar podstawowych parametrów: temperatury, tętna, ciśnienia tętniczego krwi, oddechu; technik zabiegów higienicznych wykonywanych u chorego, karmienia chorych; pobierania krwi do badań biochemicznych, założenia wkłucia obwodowego, wykonania testów paskowych, pomiaru poziomu glukozy we krwi z wykorzystaniem glukometru, podawanie leków drogą doustną, iniekcji podskórnych, domięśniowych, kroplowego wlewu dożylnego, pobranie wymazu z nosa, gardła. Zdobyć umiejętności nawiązywania komunikacji i utrzymywania właściwych zachowań oraz relacji z pacjentem i personelem medycznym.	E.U14. E.U15. E.U17. E.U23. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U30. E.U32. E.U33. F.U1. F.U2. F.U11. F.U12. G.U7. G.U8. G.U9. G.U10. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
Lecznictwo otwarte – 90 godzin po IV semestrze	3	Uzyskanie wiedzy na temat specyfiki pracy lekarza podstawowej opieki zdrowotnej. Uzyskanie wiedzy na temat najczęstszych problemów pediatrycznych, wieku dorosłego, problemów chirurgicznych,	D.U3. D.U13. E.U1.

		<p>geriatrycznych oraz problemów związanych z rodziną i środowiskiem występujących w podstawowej opiece zdrowotnej. Uzyskanie umiejętności właściwego komunikowania się z pacjentem i jego rodziną. Uzyskanie umiejętności tworzenia i zarządzania praktyką lekarza rodzinnego. Przygotowanie do pracy w warunkach Poradni POZ. Zdobyć umiejętności nawiązywania komunikacji i utrzymywania właściwych zachowań oraz relacji z pacjentem i personelem medycznym. Przeprowadza wywiad lekarski z dzieckiem i jego rodziną; przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego. Ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta. Zestawia pomiary antropometryczne i ciśnienia krwi z danymi na siatkach centylowych. Przeprowadza badania bilansowe. Ukształtowanie umiejętności wykonywania podstawowych zabiegów, wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; wstrzyknięcia dożylna, domięśniowe i podskórne, kaniulację żył obwodowych, pobieranie obwodowej krwi żyłnej, pobieranie posiewów krwi, pobieranie krwi tętniczej, pobieranie arterializowanej krwi włóścinkowej; pobieranie wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej, standardowy elektrokardiogram spoczynkowy wraz z interpretacją; proste testy paskowe i pomiar stężenia glukozy we krwi; pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej.</p>	<p>E.U2. E.U3. E.U8. E.U9. E.U10. E.U11. E.U12. E.U13. E.U14. E.U15. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U11. F.U12. F.U22. G.U6. G.U8. G.U9.</p>
--	--	---	--

			G.U10. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
Pomoc doraźna – 30 godzin po IV semestrze	1	<p>Uzyskanie wiedzy na temat specyfiki pracy lekarza pomocy doraźnej. Uzyskanie wiedzy na temat najczęstszych problemów pediatrycznych, wieku dorosłego, problemów chirurgicznych, geriatrycznych występujących w pomocy doraźnej. Uzyskanie umiejętności właściwego komunikowania się z pacjentem i jego rodziną. Uzyskanie umiejętności tworzenia i zarządzania zespołem ratownictwa medycznego. Przygotowanie do pracy w warunkach pomocy doraźnej. Zdobycie umiejętności nawiązywania komunikacji i utrzymywania właściwych zachowań oraz relacji z pacjentem i personelem medycznym. Przeprowadza wywiad lekarski z dzieckiem i jego rodziną; przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego. Ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta. Ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta. Rozpoznaje stany bezpośredniego zagrożenia życia. Rozpoznaje stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek. Planuje postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne. Kwalifikuje pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Interpretuje badania laboratoryjne i identyfikuje przyczyny odchyłań. Planuje postępowanie w przypadku ekspozycji na zakażenie przenoszone drogą krwi. Ukształtowanie umiejętności wykonywania podstawowych zabiegów, wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; wstrzyknięcia dożylna, domięśniowe i</p>	D.U3. D.U13. E.U1. E.U2. E.U5. E.U6. E.U7. E.U9. E.U10. E.U11. E.U12. E.U14. E.U15. E.U18. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27.

		<p>podskórne, kaniulację żył obwodowych, pobieranie obwodowej krwi żyłnej, pobieranie posiewów krwi, pobieranie krwi tętniczej, pobieranie arterializowanej krwi włóścikowej; pobieranie wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej; standardowy elektrokardiogram spoczynkowy wraz z interpretacją; proste testy paskowe i pomiar stężenia glukozy we krwi; pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej.</p>	<p>E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U6. F.U8. F.U9. F.U10. F.U11. F.U20. F.U12. F.U22. G.U5. G.U6. G.U7. G.U8. G.U9. G.U10. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8.</p>
--	--	---	---

			K.S9. K.S10. K.S11.
Choroby wewnętrzne – 120 godzin po VI semestrze	4	<p>Student przeprowadza wywiad lekarski z pacjentem dorosłym; przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego. Student ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta. Student przeprowadza diagnostykę różnicową najczęstszych chorób osób dorosłych i dzieci. Student ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta. Student rozpoznaje stany bezpośredniego zagrożenia życia; rozpoznaje stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek. Student planuje postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne; przeprowadza analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi; proponuje indywidualizację obowiązujących wytycznych terapeutycznych oraz inne metody leczenia wobec nieskuteczności albo przeciwwskazań do terapii standardowej; rozpoznaje objawy lekozależności i proponuje postępowanie lecznicze; kwalifikuje pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Student definiuje stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje chorego ograniczają postępowanie zgodne z określonymi dla danej choroby wytycznymi. Student interpretuje badania laboratoryjne i identyfikuje przyczyny odchyłań. Student stosuje leczenie żywieniowe (z uwzględnieniem żywienia dojelitowego i pozajelitowego); planuje postępowanie w przypadku ekspozycji na zakażenie przenoszone drogą krwi. Pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; monitorowanie parametrów życiowych przy pomocy kardiomonitora, ułsosymetrię; badanie spirometryczne, leczenie tlenem, wentylację wspomaganą i zastępczą; wprowadzenie rurki ustno-gardłowej; wstrzyknięcia dożylna, domięśniowe i podskórne, kaniulację żył obwodowych, pobieranie obwodowej krwi żyłnej, pobieranie posiewów krwi, pobieranie krwi tętniczej, pobieranie arterializowanej</p>	D.U3. D.U13. E.U1. E.U3. E.U5. E.U9. E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U4. F.U11. F.U12. F.U20. F.U21. F.U22.

		<p>krwi włośniczkowej; pobieranie wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej; cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiet i mężczyzn, zgłębnikowanie żołądka, płukanie żołądka, enemę; standardowy elektro- kardiogram spoczynkowy wraz z interpretacją, kardiowersję elektryczną i defibrylację serca; proste testy paskowe i pomiar stężenia glukozy we krwi. Student wdraża podstawowe postępowanie lecznicze w ostrych zatruciach. Monitoruje stan chorego zatrutego substancjami chemicznymi lub lekami; rozpoznaje agonię pacjenta i stwierdza jego zgon. Prowadzi dokumentację medyczną pacjenta. Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki. Student zakłada wkłucie obwodowe; bada sutki, węzły chłonne, gruczoł tarczowy oraz jamę brzuszną w aspekcie ostrego brzucha, a także wykonuje badanie palcem przez odbyt; wykonuje podstawowe zabiegi resuscytacyjne z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego i inne czynności ratunkowe oraz udziela pierwszej pomocy; stara się unikać popełnienia błędów medycznego we własnych działaniach; pobiera zgodnie z zasadami krew do badań toksykologicznych oraz zabezpiecza materiał do badań hemogenetycznych.</p>	<p>G.U5. G.U6. G.U7. G.U8. G.U9. G.U10. G.U11. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
Intensywna terapia – 60 godzin po VIII semestrze	2	<p>Student przeprowadza wywiad lekarski z dzieckiem i jego rodziną; przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego. Ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta; ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta; rozpoznaje stany bezpośredniego zagrożenia życia. Planuje postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne. Definiuje stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje chorego ograniczają postępowanie zgodne z określonymi dla danej choroby wytycznymi. Interpretuje badania laboratoryjne i identyfikuje przyczyny odchyleń. Planuje postępowanie w przypadku ekspozycji na zakażenie przenoszone drogą krwi. Pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; monitorowanie parametrów życiowych przy pomocy kardiomonitora, ułsosymetrię; badanie spirometryczne, leczenie tlenem,</p>	<p>F.W8. F.W22. D.U3. D.U13. E.U1. E.U2. E.U3. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18.</p>

		<p>wentylację wspomaganą i zastępczą; wprowadzenie rurki ustno-gardłowej; wstrzyknięcia dożylna, domięśniowe i podskórne, kaniulację żył obwodowych, pobieranie obwodowej krwi żyłnej, pobieranie posiewów krwi, pobieranie krwi tętniczej, pobieranie arterializowanej krwi włósczkowej; pobieranie wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej; cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiet i mężczyzn, zgłębnikowanie żołądka, płukanie żołądka, enemę; standardowy elektrokardiogram spoczynkowy wraz z interpretacją, kardiowersję elektryczną i defibrylację serca; proste testy paskowe i pomiar stężenia glukozy we krwi. Asystuje przy przeprowadzaniu następujących procedur i zabiegów lekarskich: przetaczaniu preparatów krwi i krwiopochodnych, drenażu jamy opłucnowej, nakłuciu worka osierdziowego, nakłuciu jamy otrzewnowej, nakłuciu lędźwiowym, biopsji cienkoigłowej, testach naskórkowych, próbach śródskórnych i skaryfikacyjnych oraz interpretuje ich wyniki. Planuje konsultacje specjalistyczne. Wdraża podstawowe postępowanie lecznicze w ostrych zatruciach. Monitoruje stan chorego zatrutego substancjami chemicznymi lub lekami. Prowadzi dokumentację medyczną pacjenta. Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki. Zakłada wkłucie obwodowe; bada sutki, węzły chłonne, gruczoł tarczowy oraz jamę brzuszną w aspekcie ostrego brzucha, a także wykonuje badanie palcem przez odbyt; wykonuje podstawowe zabiegi resuscytacyjne z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego i inne czynności ratunkowe oraz udziela pierwszej pomocy. Działa zgodnie z aktualnym algorytmem zaawansowanych czynności resuscytacyjnych. Monitoruje okres pooperacyjny w oparciu o podstawowe parametry życiowe. Ocenia stan chorego nieprzytomnego zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi skalami punktowymi. Rozpoznaje objawy narastającego ciśnienia śródczaszkowego. Ocenia wskazania do wykonania punkcji nadłonowej i uczestniczy w jej wykonaniu. Pobiera zgodnie z zasadami krew do badań toksykologicznych oraz zabezpiecza materiał do badań hemogenetycznych.</p>	<p>E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U4. F.U9. F.U10. F.U11. F.U12. F.U21. F.U22. G.U6. G.U8. G.U9. G.U10. G.U11. K.S2. K.S8. K.S11.</p>
--	--	--	---

<p>Pediatric – 60 godzin po VIII semestrze</p>	<p>2</p>	<p>Student przeprowadza wywiad lekarski z dzieckiem i jego rodziną; przeprowadza badanie fizykalne dziecka w każdym wieku. Ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta; ocenia stan noworodka w skali Apgar oraz ocenia jego dojrzałość, bada odruchy noworodkowe; zestawia pomiary antropometryczne i ciśnienia krwi z danymi na siatkach centylowych; ocenia stopień zaawansowania dojrzewania płciowego. Przeprowadza badania bilansowe; przeprowadza diagnostykę różnicową najczęstszych chorób osób dorosłych i dzieci; ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta. Rozpoznaje stany bezpośredniego zagrożenia życia; rozpoznaje stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek. Planuje postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne; przeprowadza analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi; proponuje indywidualizację obowiązujących wytycznych terapeutycznych oraz inne metody leczenia wobec nieskuteczności albo przeciwwskazań do terapii standardowej; rozpoznaje objawy lekozależności i proponuje postępowanie lecznicze. Kwalifikuje pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Definiuje stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje chorego ograniczają postępowanie zgodne z określonymi dla danej choroby wytycznymi. Interpretuje badania laboratoryjne i identyfikuje przyczyny odchyleń. Stosuje leczenie żywieniowe (z uwzględnieniem żywienia dojelitowego i pozajelitowego). Planuje postępowanie w przypadku ekspozycji na zakażenie przenoszone drogą krwi. Kwalifikuje pacjenta do szczepień. Pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; monitorowanie parametrów życiowych przy pomocy kardiomonitora, ułsosymetrię; badanie spirometryczne, leczenie tlenem, wentylację wspomaganą i zastępczą; wprowadzenie rurki ustno- gardłowej; wstrzyknięcia dożylnie, domięśniowe i podskórne, kaniulację żył obwodowych, pobieranie obwodowej krwi żyłnej, pobieranie posiewów krwi, pobieranie krwi tętniczej, pobieranie arterializowanej krwi włóśniczkowej; pobieranie</p>	<p>E.W1. E.W2. E.W3. E.W4. E.W5. E.W6. F.W2. D.U3. D.U13. D.U14. E.U2. E.U6. E.U8. E.U10. E.U12. E.U13. E.U14. E.U15. E.U18. E.U20. E.U21. E.U22. E.U24. E.U29. E.U34. F.U1. F.U4. F.U9. F.U10. F.U21. F.U22. G.U6. G.U7.</p>
---	----------	---	---

		<p>wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej; cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiet i mężczyzn, zgłębnikowanie żołądka, płukanie żołądka, enemę; standardowy elektrokardiogram spoczynkowy wraz z interpretacją, kardiowersję elektryczną i defibrylację serca; proste testy paskowe i pomiar stężenia glukozy we krwi. Asystuje przy przeprowadzaniu następujących procedur i zabiegów lekarskich: przetaczaniu preparatów krwi i krwiopochodnych; drenażu jamy opłucnowej; nakłuciu worka osierdziowego; nakłuciu jamy otrzewnowej; nakłuciu lędźwiowym; biopsji cienkoigłowej; testach naskórkowych; próbach śródskórnych i skaryfikacyjnych oraz interpretuje ich wyniki. Interpretuje charakterystyki farmaceutyczne produktów leczniczych oraz krytycznie ocenia materiały reklamowe dotyczące leków. Planuje konsultacje specjalistyczne. Wdraża podstawowe postępowanie lecznicze w ostrych zatruciach; monitoruje stan chorego zatrutego substancjami chemicznymi lub lekami. Rozpoznaje agonię pacjenta i stwierdza jego zgon. Prowadzi dokumentację medyczną pacjenta. Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki. Zakłada wkłucie obwodowe; bada sutki, węzły chłonne, gruczoł tarczowy oraz jamę brzuszną w aspekcie ostrego brzucha, a także wykonuje badanie palcem przez odbyt; wykonuje podstawowe zabiegi resuscytacyjne z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego i inne czynności ratunkowe oraz udziela pierwszej pomocy. Podczas badania dziecka rozpoznaje zachowania i objawy wskazujące na możliwość wystąpienia przemocy wobec dziecka. Stara się unikać popełnienia błędu medycznego we własnych działaniach. Pobiera zgodnie z zasadami krew do badań toksykologicznych oraz zabezpiecza materiał do badań hemogenetycznych.</p>	<p>G.U8. G.U9. G.U10. G.U11. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.</p>
Chirurgia – 60 godzin po X semestrze	2	<p>Student przeprowadza wywiad lekarski z pacjentem dorosłym; przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego. Ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta; przeprowadza diagnostykę różnicową najczęstszych chorób osób dorosłych i dzieci; ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta; rozpoznaje stany bezpośredniego zagrożenia życia; rozpoznaje stan po spożyciu alkoholu, narkotyków i innych używek. Planuje postępowanie</p>	<p>A.U4. C.U7. D.U1. D.U3. D.U13. E.U1. E.U2.</p>

		<p>diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne; przeprowadza analizę ewentualnych działań niepożądanych poszczególnych leków oraz interakcji między nimi; proponuje indywidualizację obowiązujących wytycznych terapeutycznych oraz inne metody leczenia wobec nieskuteczności albo przeciwwskazań do terapii standardowej; rozpoznaje objawy lekozależności i proponuje postępowanie lecznicze. Kwalifikuje pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Definiuje stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje chorego ograniczają postępowanie zgodne z określonymi dla danej choroby wytycznymi. Interpretuje badania laboratoryjne i identyfikuje przyczyny odchyłeń. Stosuje leczenie żywieniowe (z uwzględnieniem żywienia dojelitowego i pozajelitowego). Planuje postępowanie w przypadku ekspozycji na zakażenie przenoszone drogą krwi. Pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; monitorowanie parametrów życiowych przy pomocy kardiomonitora, ułsosymetrię; badanie spirometryczne, leczenie tlenem, wentylację wspomaganą i zastępczą; wprowadzenie rurki ustno-gardłowej; wstrzyknięcia dożylna, domięśniowe i podskórne, kaniulację żył obwodowych, pobieranie obwodowej krwi żyłnej, pobieranie posiewów krwi, pobieranie krwi tętniczej, pobieranie arterializowanej krwi włóścikowej; pobieranie wymazów z nosa, gardła i skóry, nakłucie jamy opłucnowej; cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiet i mężczyzn, zgłębnikowanie żołądka, płukanie żołądka, enemę; standardowy elektrokardiogram spoczynkowy wraz z interpretacją, kardiowersję elektryczną i defibrylację serca; proste testy paskowe i pomiar stężenia glukozy we krwi. Asystuje przy przeprowadzaniu następujących procedur i zabiegów lekarskich: przetaczaniu preparatów krwi i krwiopochodnych, drenażu jamy opłucnowej, nakłuciu worka osierdziowego, nakłuciu jamy otrzewnowej, nakłuciu lędźwiowym, biopsji cienkoigłowej, testach naskórkowych, próbach śródskórnych i skaryfikacyjnych oraz interpretuje ich wyniki. Interpretuje charakterystyki farmaceutyczne produktów</p>	<p>E.U3. E.U4. E.U5. E.U6. E.U9. E.U10. E.U11. E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U17. E.U18. E.U19. E.U20. E.U21. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32. E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U5.</p>
--	--	---	---

		<p> leczniczych oraz krytycznie ocenia materiały reklamowe dotyczące leków. Planuje konsultacje specjalistyczne. Ocenia odleżyny i stosuje odpowiednie opatrunki. Postępuje właściwie w przypadku urazów (zakłada opatrunek lub unieruchomienie, zaopatruje i zszywa ranę). Rozpoznaje agonię pacjenta i stwierdza jego zgon. Prowadzi dokumentację medyczną pacjenta. Asystuje przy typowym zabiegu operacyjnym, przygotowuje pole operacyjne i znieczula miejscowo okolicę operowaną. Posługuje się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi. Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki. Zaopatruje prostą ranę, zakłada i zmienia jałowy opatrunek chirurgiczny; zakłada wkłucie obwodowe; bada sutki, węzły chłonne, gruczoł tarczowy oraz jamę brzuszną w aspekcie ostrego brzucha, a także wykonuje badanie palcem przez odbyt. Ocenia wynik badania radiologicznego w zakresie najczęstszych typów złamań, szczególnie złamań kości długich; wykonuje doraźne unieruchomienie kończyny, wybiera rodzaj unieruchomienia konieczny do zastosowania w typowych sytuacjach klinicznych oraz kontroluje poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego. Zaopatruje krwawienie zewnętrzne. Wykonuje podstawowe zabiegi resuscytacyjne z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego i inne czynności ratunkowe oraz udziela pierwszej pomocy. Ocenia stan chorego nieprzytomnego zgodnie z obowiązującymi międzynarodowymi skalami punktowymi; rozpoznaje objawy narastającego ciśnienia śródczaszkowego. Ocenia wskazania do wykonania punkcji nadłonowej i uczestniczy w jej wykonaniu. Stara się unikać popełnienia błędów medycznych we własnych działaniach. Pobiera zgodnie z zasadami krew do badań toksykologicznych oraz zabezpiecza materiał do badań hemogenetycznych. </p>	<p> F.U6. F.U7. F.U8. F.U9. F.U10. F.U11. F.U12. F.U21. F.U22. G.U6. G.U7. G.U8. G.U9. G.U10. G.U11. H.U1. H.U2. H.U4. H.U5. H.U7. H.U8. H.U9. H.U10. H.U11. H.U12. H.U13. H.U14. H.U15. H.U16. H.U17. H.U18. H.U19. H.U20. </p>
--	--	---	--

			H.U21. H.U22. H.U23. H.U24. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U30. H.U31. H.U33. H.U36. H.U39. H.U40. H.U41. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
Ginekologia i położnictwo – 60 godzin po X semestrze	2	Student przeprowadza wywiad lekarski z pacjentem dorosłym; przeprowadza pełne i ukierunkowane badanie fizykalne pacjenta dorosłego; ocenia stan ogólny, stan przytomności i świadomości pacjenta; ocenia stan noworodka w skali Apgar oraz ocenia jego dojrzałość, bada odruchy noworodkowe. Przeprowadza diagnostykę różnicową najczęstszych chorób osób dorosłych i dzieci; ocenia i opisuje stan somatyczny i psychiczny pacjenta. Rozpoznaje stany bezpośredniego	A.U4. B.U8. C.U2. C.U3. C.U4. C.U6. C.U10.

		<p>zagrożenia życia. Planuje postępowanie diagnostyczne, terapeutyczne i profilaktyczne; proponuje indywidualizację obowiązujących wytycznych terapeutycznych oraz inne metody leczenia wobec nieskuteczności albo przeciwwskazań do terapii standardowej. Kwalifikuje pacjenta do leczenia domowego i szpitalnego. Definiuje stany, w których czas dalszego trwania życia, stan funkcjonalny lub preferencje chorego ograniczają postępowanie zgodne z określonymi dla danej choroby wytycznymi. Interpretuje badania laboratoryjne i identyfikuje przyczyny odchyień. Planuje postępowanie w przypadku ekspozycji na zakażenie przenoszone drogą krwi. Pobiera materiał do badań wykorzystywanych w diagnostyce laboratoryjnej. Wykonuje podstawowe procedury i zabiegi lekarskie, w tym: pomiar temperatury ciała, pomiar tętna, nieinwazyjny pomiar ciśnienia tętniczego; monitorowanie parametrów życiowych przy pomocy kardiomonitora, ułsoksymetrię; cewnikowanie pęcherza moczowego u kobiet, zgłębnikowanie żołądka, enemę. Asystuje przy przeprowadzaniu następujących procedur i zabiegów lekarskich: przetaczaniu preparatów krwi i krwiopochodnych, nakłuciu jamy otrzewnowej, biopsji cienkoigłowej, testach naskórkowych, próbach śródskórnych i skaryfikacyjnych oraz interpretuje ich wyniki. Planuje konsultacje specjalistyczne. Rozpoznaje agonię pacjenta i stwierdza jego zgon. Prowadzi dokumentację medyczną pacjenta. Asystuje przy typowym zabiegu operacyjnym, przygotowuje pole operacyjne i znieczula miejscowo okolicę operowaną. Posługuje się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi. Stosuje się do zasad aseptyki i antyseptyki. Zakłada wkłucie obwodowe; wykonuje podstawowe zabiegi resuscytacyjne z użyciem automatycznego defibrylatora zewnętrznego i inne czynności ratunkowe oraz udziela pierwszej pomocy. Zna funkcje rozrodcze kobiety, zaburzenia z nimi związane oraz postępowanie diagnostyczne i terapeutyczne. Rozpoznaje objawy podmiotowe i przedmiotowe świadczące o nieprawidłowym przebiegu ciąży (nieprawidłowe krwawienia, czynność skurczową macicy). Interpretuje wyniki badania fizykalnego ciężarnej (ciśnienie tętnicze, czynność serca matki płodu) oraz wyniki badań laboratoryjnych świadczących o patologii ciąży.</p>	<p>D.U1. D.U2. D.U3. D.U10. D.U11. D.U12. D.U13. E.U1. E.U3. E.U4. E.U5. E.U8. E.U9. E.U10. E.U12. E.U14. E.U15. E.U16. E.U18. E.U19. E.U20. E.U21. E.U22. E.U23. E.U24. E.U25. E.U26. E.U27. E.U28. E.U29. E.U30. E.U31. E.U32.</p>
--	--	---	--

		<p>Interpretuje zapis kardiokardigrafii (KTG). Rozpoznaje rozpoczynający się poród oraz nieprawidłowy czas jego trwania. Interpretuje objawy podmiotowe i przedmiotowe w czasie porodu. Potrafi zastosować diagnostykę obrazową w rozpoznawaniu chorób narządu płciowego – szczególnie rozpoznanie ciąży ektopowej, patologii ciąży pierwszego trymestru, postępowanie w wybranych chorobach ginekologicznych, w tym w przypadkach nagłych. Ustala zalecenia, wskazania i przeciwwskazania dotyczące stosowania metod antykoncepcji. Stara się unikać popełnienia błędu medycznego we własnych działaniach. Potrafi nawiązać i utrzymać głęboki i pełen szacunku kontakt z chorym. Kieruje się dobrem chorego, stawiając je na pierwszym miejscu. Przestrzega tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta. Posiada świadomość własnych ograniczeń i umiejętność stałego doszkalania się.</p>	<p>E.U33. E.U34. F.U1. F.U2. F.U3. F.U4. F.U8. F.U9. F.U10. F.U11. F.U12. F.U13. F.U14. F.U15. F.U16. F.U17. F.U18. F.U19. F.U21. F.U22. G.U5. G.U6. G.U7. G.U8. G.U9. G.U10. G.U11. H.U1. H.U4. H.U5. H.U9. H.U10. H.U11.</p>
--	--	---	--

			H.U12. H.U14. H.U15. H.U16. H.U17. H.U18. H.U19. H.U23. H.U25. H.U26. H.U27. H.U28. H.U30. H.U31. H.U33. H.U34. H.U35. H.U39. H.U40. H.U41. H.U43. H.U44. K.S1. K.S2. K.S3. K.S4. K.S5. K.S6. K.S7. K.S8. K.S9. K.S10. K.S11.
--	--	--	---

BEZPIECZEŃSTWO W ZAKŁADACH OCHRONY ZDROWIA**(0 pkt ECTS)**

1.	BHP w zakładach ochrony zdrowia	0	Analiza czynników niebezpiecznych, szkodliwych i uciążliwych na stanowiskach pracy w ochronie zdrowia. Specyfika wypadków przy pracy, chorób zawodowych wśród pracujących w ochronie zdrowia. Zastosowanie ergonomii w placówkach ochrony zdrowia w kontekście bezpieczeństwa pacjentów i personelu. Możliwości redukcji ryzyka zawodowego na stanowiskach pracy – analiza na podstawie wybranych przykładów. Profilaktyka dysfunkcji narządu ruchu.	C.W13. E.W31. G.W2. G.W5. G.U8. G.U10. K.S11.
2.	Bezpieczeństwo epidemiologiczne	0	Przygotowanie do pracy na stanowisku: strój, włosy, ręce, środki ochrony osobistej. Higiena rąk. Postępowanie po ekspozycji na krew i inny potencjalnie infekcyjny materiał (IPIM) mogący przenosić zakażenie HBV, HCV, HIV. Dobór i stosowanie środków dezynfekcyjnych. Postępowanie w przypadku skażenia powierzchni substancją organiczną. Postępowanie ze zużytym materiałem i sprzętem medycznym. Procedura izolacji. Dokumentacja z zakresu zapobiegania zakażeniom szpitalnym i chorobom zakaźnym.	B.W25. C.W11. C.W12. C.W14. E.W31. E.W34. G.W2. G.W5. G.U2. G.U8. K.S11.
3.	Bezpieczeństwo przeciwpożarowe	0	Zasady bezpieczeństwa pożarowego w zakładach ochrony zdrowia. Warunki ochrony przeciwpożarowej. Grupy i źródła pożarów oraz ich przyczyny. Drogi pożarowe i bezpieczeństwo pożarowe budynków. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego. Drogi i przejścia ewakuacyjne. Warunki ewakuacji. Profilaktyka pożarowa na stanowisku pracy. Zasady zachowania się w sytuacji pożaru na terenie zakładu ochrony zdrowia. Środki ochrony przeciwpożarowej.	G.W5. G.U8. G.U10. K.S11.

razem	368
-------	-----

Studentów studiów stacjonarnych (dotyczy programu studiów pierwszego stopnia i jednolitych studiów magisterskich) obowiązują zajęcia z wychowania fizycznego w wymiarze nie mniejszym niż 60 godzin.

Studentów obowiązuje szkolenie dotyczące bezpiecznych i higienicznych warunków kształcenia, w wymiarze nie mniejszym niż 4 godziny, w zakresie uwzględniającym specyfikę kształcenia w uczelni i rodzaj wyposażenia technicznego wykorzystywanego w procesie kształcenia.

Studentów obowiązują zajęcia z pierwszej pomocy przedmedycznej w wymiarze: 5 godzin (na kierunkach studiów nauczycielskich) lub 4 godzin (na pozostałych kierunkach studiów).

Studentów obowiązuje szkolenie biblioteczne w wymiarze 2 godzin.

Zajęciom tym nie przypisuje się punktów ECTS.

Dodatkowo studentów obcokrajowców na studiach stacjonarnych: pierwszego stopnia oraz jednolitych magisterskich (oprócz English Division) obowiązuje język polski – lektorat w wymiarze 4 ECTS.

13. Sposoby weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta w trakcie całego cyklu kształcenia:

Sposoby weryfikacji i oceny efektów kształcenia są zgodne z zaleceniami zamieszczonymi w standardach kształcenia dla kierunku lekarskiego w Rozporządzenie Ministra Edukacji i Nauki z dnia 29 września 2023 r. w sprawie standardów kształcenia przygotowującego do wykonywania zawodu lekarza, lekarza dentystry, farmaceuty, pielęgniarki, położnej, diagnosty laboratoryjnego, fizjoterapeuty i ratownika medycznego z późn. zm.

Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się wymaga zastosowania zróżnicowanych form sprawdzania, adekwatnych do kategorii wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych, których dotyczą te efekty.

Osiągnięte efekty uczenia się w kategorii wiedzy można weryfikować za pomocą egzaminów pisemnych lub ustnych.

Jako formy egzaminów pisemnych można stosować eseje, raporty, krótkie ustrukturyzowane pytania, testy wielokrotnego wyboru (Multiple Choice Questions, MCQ), testy wielokrotnej odpowiedzi (Multiple Response Questions, MRQ), testy wyboru Tak/Nie lub dopasowania odpowiedzi.

Egzaminy powinny być standaryzowane i są ukierunkowane na sprawdzenie wiedzy na poziomie wyższym niż sama znajomość zagadnień (poziom zrozumienia zagadnień, umiejętność analizy i syntezy informacji oraz rozwiązywania problemów).

Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w zakresie profesjonalnego komunikowania się z pacjentem w grupach zajęć D, E i F odbywa się w formie egzaminu praktycznego przeprowadzanego w warunkach symulowanych, w tym z udziałem pacjenta symulowanego, lub w warunkach klinicznych, z użyciem kart obserwacji lub list kontrolnych.

Weryfikacja osiągniętych efektów uczenia się w kategorii umiejętności w grupach zajęć E, F i H wymaga bezpośredniej obserwacji studenta demonstrującego umiejętność w czasie tradycyjnego egzaminu klinicznego i egzaminu standaryzowanego (Objective Structured Clinical Examination, OSCE). Egzamin OSCE jest wymagany jako forma weryfikacji efektów uczenia się w kategorii umiejętności osiągniętych w trakcie całego okresu studiów i odbywa się na VI roku studiów.

Procedury zapewniające jakość kształcenia w Uczelni opierają się na wytycznych zawartych w aktach prawnych w sprawie Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia. Kierunkowe efekty uczenia się, zawarte w standardzie dla kierunku lekarskiego, realizowane są na poszczególnych przedmiotach. Zgodność i realizacja efektów podlega stałemu monitorowaniu przez Kierunkowy Zespół Programów Kształcenia dla kierunku lekarskiego.

Weryfikacja skuteczności osiągania zakładanych efektów kształcenia realizowana jest poprzez:

Ocenę karty przedmiotu i weryfikację zakładanych szczegółowych efektów kształcenia w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych na poszczególnych Przedmiotach;

Praktyki studenckie – efekty kształcenia uzyskiwane w czasie praktyk studenckich są dopełnieniem koncepcji kształcenia. Weryfikacja efektów następuje zgodnie z regulaminem praktyk na poszczególnych wydziałach oraz procedurą odbywania i dokumentowania praktyk studenckich. Praktyki pozwalają zweryfikować efekty osiągane na innych przedmiotach i wzmocnić umiejętności. Weryfikacja efektów następuje zgodnie z kryteriami zawartymi w karcie przedmiotu;

Wymianę międzynarodową studentów – uzyskiwanie informacji od studentów dotyczącej posiadanej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych w kontekście pobytu w uczelni partnerskiej;

Osiągnięcia kół naukowych – informacja zwrotna poprzez uzyskiwane recenzje zewnętrzne (publikacje naukowe, wystąpienia na konferencjach, przyznane stypendium Rektora i Ministra);

Badanie losów absolwentów – poprzez uzyskiwanie informacji zwrotnych z zakresu uzyskanej wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych i ich przydatności na rynku pracy oraz współpracę z Akademickim Biurem Karier w zakresie monitorowania karier absolwentów;

Badanie opinii pracodawców – opiniowanie przez pracodawców programów kształcenia, w tym zakładanych efektów kształcenia i metod ich weryfikowania szczególnie dotyczących kształcenia praktycznego;

Monitorowanie zajęć przygotowujących studentów do zdobywania pogłębionej wiedzy oraz umiejętności prowadzenia badań naukowych i wykorzystania osiągnięć naukowych w działalności praktycznej.

Weryfikacja zakresu i poziomu zakładanych efektów kształcenia dokonywana jest systematycznie w trakcie całego toku studiów poprzez:

Prace etapowe – realizowane przez studenta w trakcie studiów: kolokwia, sprawdziany, prace zaliczeniowe, referaty, prezentacje, projekt – wg instrukcji

przygotowanej przez prowadzącego zajęcia. Wszystkie formy zaliczenia przeprowadzane są w oparciu o ustalone zasady;

Zaliczenie i zaliczenie z oceną – prowadzący zajęcia określa kryteria oceny, podaje jej składowe i uzasadnia ocenę otrzymaną przez studenta na zaliczeniu. Kryteria oceny i jej składowe określa karta przedmiotu;

Egzaminy z przedmiotu – pytania przygotowane do egzaminu są zgodne z treściami realizowanymi na poszczególnych przedmiotach w oparciu o obowiązujące standardy kształcenia dla kierunku lekarskiego. Formy egzaminu stosowane na kierunku lekarskim: pisemna, ustna, praktyczna. Egzaminy mają charakter standaryzowany i ukierunkowane są na sprawdzenie wiedzy, zdolności zrozumienia i analizy zagadnień oraz projektowania rozwiązywania problemów klinicznych. Egzamin przeprowadza się w sali dydaktycznej, w której jest możliwe właściwe rozlokowanie studentów, zapewniające komfort pracy i jej samodzielność. Prowadzący egzamin ma prawo przerwać lub unieważnić egzamin w sytuacji, gdy praca studenta nie jest samodzielną (student korzysta z niedopuszczonych materiałów, urządzeń i z pomocy innych osób);

Praktyczny egzamin lekarski na VI roku studiów realizowany metodą OSCE – odbywający się w salach Centrum Symulacji Medycznej jest formą weryfikacji efektów uczenia się w kategorii umiejętności osiągniętych w trakcie całego okresu studiów. Szczegóły dotyczące organizacji i przebiegu egzaminu praktycznego określa Regulamin Obiektywnego Strukturyzowanego Egzaminu Klinicznego dla kierunku lekarskiego; Ocenę wyników sesji egzaminacyjnej. Wyniki studentów z każdej sesji egzaminacyjnej podlegają analizie w aspekcie ilościowym i jakościowym i służą doskonaleniu procesu dydaktycznego;

Okresową ocenę zajęć dokonywaną przez studentów. Wyniki otrzymane z procesu ankietyzacji w aspekcie ogólnym są omawiane na zebraniach pracowników Instytutu. Oceny indywidualne pracowników naukowo-dydaktycznych i dydaktycznych Instytutu przekazywane są bezpośrednio osobom zainteresowanym z zachowaniem bezpieczeństwa danych, a następnie omawiane i analizowane pod kątem poprawy jakości kształcenia;

Hospitacje zajęć pracowników dokonywane przez Dyрекcję Instytutu oraz kierowników zakładów;

Ścisłą współpracę pracowników realizujących różne formy zajęć w ramach danego przedmiotu lub bloku zajęć;

Systematyczną kontrolę efektów uczenia się w postaci prac pisemnych, kolokwiów, referatów, projektów własnych studentów. Wyniki kontroli udostępniane są studentom i szczegółowo omawiane na zajęciach i konsultacjach.

Formy i metody prowadzenia zajęć oraz kryteria oceny i jej składowe określa karta przedmiotu (zajęć).

Wszystkie formy weryfikacji osiągnięć studenta uzyskanych w ramach zajęć w danym semestrze odnotowuje się w kartach okresowych osiągnięć studenta.

* niepotrzebne skreślić

** po uzupełnieniu poszczególnych punktów w ostatecznej wersji dokumentu należy usunąć zbędne zapisy/objaśnienia (jeśli nie są potrzebne – patrz punkt 7,8,11,12)